திருக்கோயில்

மார்ச் 1983 விலை ரூ. 2-00

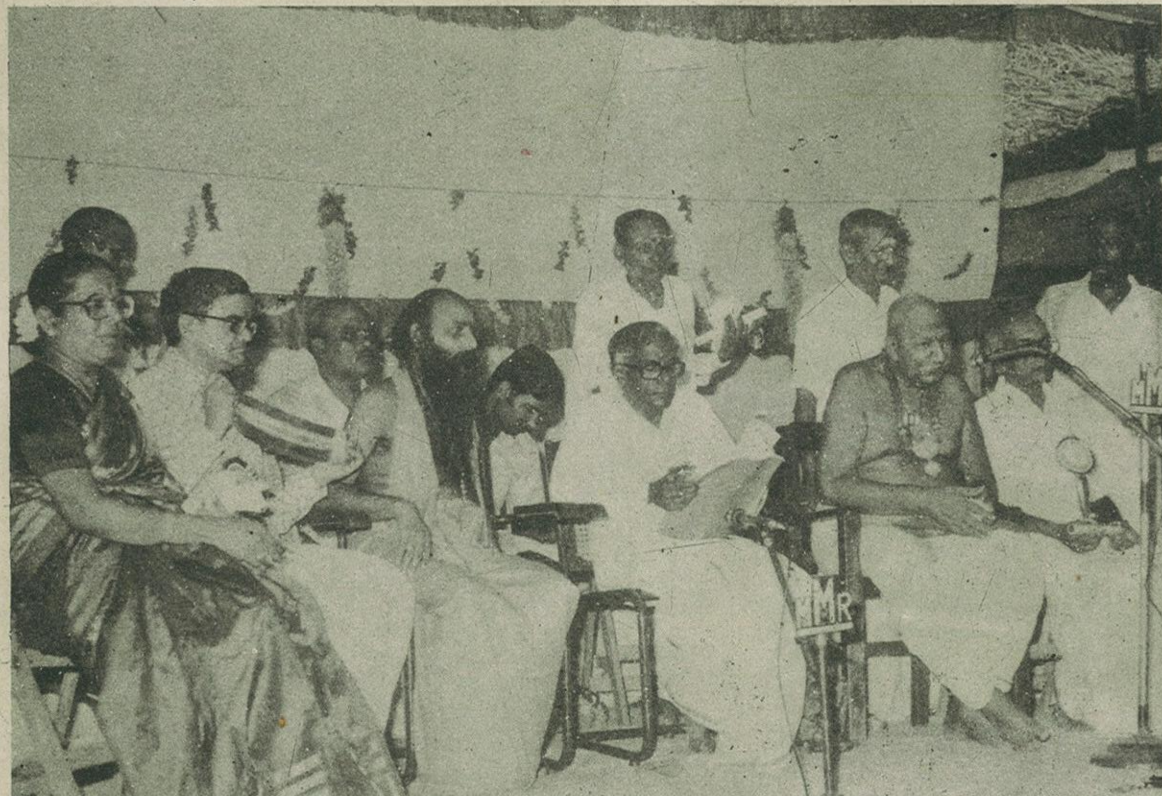

சென்னைப் புரசைவாக்கம் அருள்மிகு கங்காதரேசுவரர் திருக்கோயில் திருக்குட நீராட்டுவிழாவில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம வீரப்பன் அவர்கள், அறநிலைய ஆணையர் திரு. ஆர். சண்முக சிகாமணி, I.A.S., சமயபுரம் தவத்திரு. இராமநாதசுவாமிகள், அருள்மொழி யரசு திருமுருக. கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள், அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் திருமதி. உமையாள் இராமநர்தன் அவர்கள் ஆகிய பெருமக்கள் பலர் கலந்து கொள்ளுதல்.

முகப்பு

அருள்மிகு
திருக்குற்றாலநாத சுவாமி
திருக்கோயில்,
திருக்குற்றாலம்

திருக்கோயில்

ஆசிரியர் : ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.

மாலை : 25 | திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2014, துந்துபி ஆண்டு-பங்குனி & சித்திரை மார்ச் 1983 ரூ. 2-00 | மணி : 6

சந்தாதாரர்களுக்கு வேண்டுகோள்!

திருக்கோயில் திங்கள் இதழின் சந்தாதாரர் களாகச் சேர விருப்பமுள்ளவர்கள்,

ஆணையர் அவர்கள்,
அறநிலைய ஆட்சித்துறை,
சென்னை — 600 034

என்ற முகவரிக்கு மணியார்டர் மூலம் பணம் அனுப்பிச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையுள்ள காலம், சந்தா ஆண்டு எனக் கணக்கிடப்படும்.

தனிப்பட்ட சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் நேரடியாக ஆணையர் அலுவலகத்திற்கே பணம் அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துவரும் தாள்விலை, அச்சகக் கட்டணம், அஞ்சல்தலைக் கட்டணம் காரணமாக, 1983 ஜனவரி முதல் ''திருக்கோயில்'' திங்கள் இதழின் ஆண்டுச்சந்தா உள்நாட்டிற்கு ரூ.15 லிருந்து ரூ.24 ஆகவும், இலங்கை மலேசியா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு ரூ.25 -லிருந்து ரூ.36 -ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆதலின், திருக்கோயில் இதழின் ஆண்டுச் சந்தா 1983 ஜனவரி மாதம் முதல், பின்வருமாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது:

உள்நாடு	ரூ.	24.00
வெளிநாடு	ரூ.	36.00

பழைய சந்தாதாரர்கள், கடிதம் எழுதும் பொழுதும், பணம் அனுப்பும்பொழுதும், தங்கள் சந்தா எண்ணையும் தவறாமல் தெரிவித்து உதவினால்தான், உடனுக்குடன் ஆவன செய்ய வசதியாக இருக்கும். புதிய சந்தாதாரர்கள் பணம் அனுப்பும் பொழுது மணியார்டர் கூப்பனில், புதிய சந்தா என்பதைக் குறிப்பிடுமாறும், சரியான முழு முகவரியைப் பின்கோட் (Pin Code) எண்ணுடன் தெரிவிக்குமாறும், கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

வெளிநாட்டுச் சந்தாதாரர்கள் அவ்வப்போது தங்கள் சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

பொருளடக்கம்

வேதாந்த தேசிகர்—ஆசிரியர்

அருளும்பொருளும்—டாக்டர் பா. நடராஜன்.

மணவாள மாமுனிகள்—ஆசிரியர்

திருச்சந்த விருத்தம் (மூலமும், பொழிப்புரையும்)
—திரு ந. ரா. முருகவேள்

ஆகமம் என்ற பெயர்
—திரு மு. அருணாசலம்

திருப்பத்தூர் வரதராசப் பெருமாள்
—திரு. கா. அ. ச. ரகுநாயகன்

தேவாரப் பாடல் பெற்ற சோழநாட்டுச் சிவத்தலங்கள்—ஆசிரியர்

''சைவ சித்தாந்தத் திறன்''
—திரு ந. ரா. முருகவேள்

திருத்தேவூர் —டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன்

திருமந்திரயோகம்
—கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

நல்வழிகாட்டும் ஞானகுருநாதர்
—'பாலகவி' திரு கி. வேங்கடராமன்.

வேதாந்த தேசிகர்

மாமலர் மன்னிய மங்கை
மகிழ்ந்துறை மார்பினன்தாள்
தூமலர் சூடிய தொல்லருள்
மாறன் துணையடிக்கீழ்
வாழ்வை யுகக்கும் இராமாநுச
முனி வண்மைபோற்றும்
சீர்மையன் எங்கள் தூப்புற்பிள்ளை
பாதம்என் சென்னியதே

வேதாந்த தேசிகர் என்னும் வைணவப் பேராசிரியர், காஞ்சிபுரத்தில் திருத்தண்கா என வழங்கப்பெறும் விளக்கொளிப் பெருமாள் கோயிலின் சூழலில் தோன்றியவராவர்.

அவர் தோன்றியருளிய தலத்தினைத் தூப்புல் என வழங்குவர். தூப்புல் என்பது தூய்மை வாய்ந்த தருப்பைப்புல்லைக் குறிக்கும். வேதநெறி ஒழுகும் வைதிகர்களாகிய அந்தணப் பெருமக்கள், தருப்பைப் புல்லை 'விசுவாமித்திரம்' என வழங்குவது உண்டு. ஆதலின், விசுவாமித்திர முனிவரின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அந்தணர் குலத்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்த இடம் என்னும் காரணம்பற்றி, அத்தலம் தூப்புல் என்னும் பெயர்பெற்றது என்று பெரியோர்கள் கூறுவர். தூய்மை வாய்ந்த இடம் என்னும் பொருளில் 'தூப்பில்' (தூப்பு இல்) எனப் பெயர் அமைந்தது என்றும் கூறுவர் சிலர்.

வேதாந்த தேசிகர் தோன்றியருளிய காலம், சாலிவாகன சகம் 1191 (கி.பி.1268) என்பர். இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய திருமணியின் அவதாரம் என்று பெரியோர்கள் புகழ்ந்து போற்றுவர். திருவேங்கடமுடையானுடைய பெருவிழா முடிந்து நீராடும் திருநாள் (அவபிருத தினம்) ஆகிய புரட்டாசித் திருவோணத் திருநாளன்று, இவர் திருவவதரித்தார். ஆதலின் இவருக்கு வேங்கடநாத சர்மா என்னும் பெயரிடப் பெற்றது. வேதாந்தாசாரியார் என்னும் திருப்பெயர் இவர்தம் பட்டப் பெயராகும்.

இளமையில் இருபது ஆண்டுக்குள்ளாகவே இவர் உபய வேதாந்த ரகசியார்த்த சம்பிரதாயங்களையெல்லாம் முறையே கற்றுத் துறை போயினார். வைநதேய மந்திர உபதேசமும் பெற்று, நிகரற்ற நிபுணராக விளங்கினார். உரிய காலத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டு இல்லற வாழ்க்கையை ஏற்றுக் காஞ்சிபுரத்திலேயே சமய நூல்விளக்க விரிவுரைச் சொற்பொழிவுகள் (பிரவசனங்கள்) ஆற்றிவந்தார்.

இவர் சிலகாலம் தென்திசைத் திருப்பதிகளைத் தரிசித்து மகிழத் திருவுளம் கொண்டு, கருட நதியின் கரையில் உள்ள திருவகீந்திரபுரம் சென்றார். அங்குள்ள தெய்வநாயகனுடைய சந்நிதியில் சிலகாலம் வசிக்கத் திருவுளம் கொண்டார். அதுபோது தமது மாதுலர் ஆகிய ஆசாரியரின்பால் அருளுபதேசம் பெற்றிருந்த வைநதேய மந்திரத்தை முறைப்படி அன்புடன் ஓதிக் கணித்துக் கொண்டிருந்தார். அதன் பயனாகக் கருடாழ்வாராகிய பெரிய திருவடியின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்று, அவரால் அயக்கிரீவ மந்திர உபதேசமும் அடைந்தார். அதனை அங்குள்ள அழகியசிங்கர் திருமுன்பு, நெடுநாள் பக்தியுடன் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார். அதன்பயனாக, வெள்ளைப் பரிமுகராகிய அயக்கிரீவ மூர்த்திகள் அவருக்குக் காட்சி தந்தருளி, அமுதமயமான வாக்கு வல்லமையை அளித்து மறைந்தருளினார்.

பின்னர், இவர் திருவகீந்திரபுரம் தெய்வநாயகப் பெருமானிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, திருக்கோவலூர் சென்று ஆயனாரைத் தொழுதுகொண்டு சில காலம் வாழ்ந்து வந்தார். பின்னர் மீண்டும் காஞ்சிபுரம் எழுந்தருளிப் பெருந்தேவித் தாயாரையும் பேரருளாளனையும் தொழுதுகொண்டு, சமய நூல்களும் சொற்பொழிவுகளும் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

வேதாந்த தேசிகர் அளப்பருங் கல்வியாற்றலும், அரும்பெருங் கவித் திறனும், மெய்யுணர்வும் வாய்க்கப் பெற்றவராயினும், உலகியற் செய்திகளிற் பற்றற்று இருந்தார். கூரத்தாழ்வான்போல, உஞ்சவிருத்தி செய்தே, இவர் பெருமாளுக்குத் திருவாராதனம் செய்து கொண்டு வந்தார்.

இவர்தம் சமகாலத்தவராய், விசயநகர மன்னர்களின் அவைக்களத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியிருந்த வித்யாரண்ய சுவாமிகள், இவரைச் செல்வ வளம் மிக்க பெருவாழ்வில் அமர்த்தவேண்டும் எனவிரும்பி, இவரை விசய நகரப் பேரரசரிடம் வந்து பரிசில் பெற்றுச் செல்லவேண்டும் என்று, அன்புடன் பல்காற் பலகடிதங்கள் எழுதி வேண்டிக் கொண்டார். ஆயினும், நமது சுவாமிகள் அங்ஙனம் செய்ய விருப்பம் இன்றி, வைராக்கிய பஞ்சகம் என்னும் சிறந்த நூலை இயற்றியருளினார்!

ஒருசமயம் வேதாந்த தேசிகர், வறுமையில் வாடி வருந்திய பிரமசாரி ஒருவனது வறுமையைத் தீர்க்க ஸ்ரீஸ்துதி என்னும் நூலை அருளிச் செய்தார். அவ்வளவில் காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமாள் கோயிலில் தாயார் சந்நிதியின் முன்பு பொன்மழை பொழிந்தது. அதனை அனைவரும் கண்டு அதிசயித்தனர். அந்தப் பிரமசாரியும் தன் வறுமை தீர்ந்து நலம் பெற்றுச் சென்றான்.

வேதாந்த தேசிகர்க்குப் பற்பல சிறப்புப் பெயர்களும் விருதுகளும் வழங்கும். வேதாந்தாசாரியர், கவிதார்க்கிககேசரி, சர்வதந்திர சுவதந்திரர், சமஸ்யாசஹஸ்ரீ என்பன அவைகளுட் சில. இவற்றுள் 'வேதாந்தாசாரியர்' என்னும் விருது திருவரங்கநாதனால் அளிக்கப்பட்டது. 'சர்வதந்த்ர ஸ்வதந்திரர்' என்கிற விருது, திருவரங்க நாச்சியாரால் அளிக்கப்பெற்றது. ஏனைய சிறப்பியற் பெயர்கள், அவ்வப்போது அக்காலத்தில் விளங்கிய அறிஞர் பெருமக்களால், பெரிதும் அன்புடன் வணங்கி வழங்கப்பெற்றவையாகும்.

கவிஞர்கள் கவிதை இயற்றித் தம் திறமையைக் காட்டுதற் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பெறும் 'சமஸ்யை' என்னும் கவிதைக் குறிப்புகள் கொடுப்பதிலும், பிறர் கொடுக்கும் சமஸ்யைகளை அமைத்துக் கவிதைகள் இயற்றி நிறைவு செய்வதிலும், வேதாந்த தேசிகர் மிகவும் வல்லமை பெற்று விளங்கியிருந்தார். அதுபற்றியே 'சமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ' என்னும் சிறப்புப்பெயர் இவருக்கு அமைந்தது.

எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவர் என்னும் பொருளுடைய 'சர்வதந்திர சுதந்திரர்' என்னும் இவர்தம் சிறப்பியற் பெயரைக் குறித்துப் பொறாமைகொண்ட கொத்தன் ஒருவன் இவர்பால் வந்து, 'உமக்குக் கிணறு வெட்டத் தெரியுமா?' என வினவினான். அதுகேட்டுப் புன்முறுவல் பூத்து அவன்முன்னிலையிலேயே தேசிகர் ஒரு கிணற்றை வெட்டி அமைத்து, அவன் செருக்கை அடக்கினார். இந்தக் கிணறு திருவகிந்திரபுரத்தில்,இன்னும் நாம் கண்டு மகிழ்ந்து வியக்கும் நிலையில் விளங்கி வருகின்றது. இங்ஙனமே சிற்பி ஒருவனின் செருக்கை அடக்குதற்காகத் தேசிகர் தம்முடைய திருவுருவத்தை ஒரு விக்கிரகமாகச் செய்தார். தேசிகரால் செய்யப்பெற்ற இவ்விக்கிரகமும், திருவகிந்திரபுரத்தில் தேவநாதப்பெருமாள் நியமனத்தின்படி, அக்காலத்திலேயே பிரதிட்டை செய்து நிறுவப்பெற்று, இன்றும் சந்நிதியில் பக்தர்களால் தரிசனம் செய்யப்பெற்று வருகிறது.

இங்ஙனமே மற்றொருகால் ஒரு பாம்பாட்டி, சில பாம்புகளைக் கொணர்ந்து செருக்குடன் திறந்து விட்டபோது, கருட மந்திர ஜெபம் செய்து, அவனது பாம்புகளைக் கருடன் கவ்விப் பற்றிக்கொண்டு செல்லுமாறு செய்து, அவனது செருக்கை அடக்கினார்.

இங்ஙனம் பல அரும்பெரும் அற்புத அருட்செயல்களைச் செய்தருளிய தேசிகர், திருவரங்கத்திலும் பலகாலம் வாழ்ந்திருந்தார். இவர் இராமாநுசர் அருளிச் செய்த பாஷ்யத்தை முப்பதுமுறை பிரவசனம் செய்துமுடித்து மகிழ்ச்சியுற்றார் என்பர்.

ஆசு மதுரம் சித்திரம்வித்தாரம் என்னும் நான்குவகைக் கவிதைகளிலும், ஒப்பற்றதேர்ச்சிமிக்குக் 'கவிதார்க்கிக கேசரி' என்னும் புகழ் பெற்று விளங்கிய தேசிகர் அவர்கள், தென் சொற்கடல் கடந்து, வடசொற்கு எல்லை தேர்ந்து, அருளிச் செய்த நூல்கள் மிகப்பல.

1. அயக்கிரீவ தோத்திரம்
2. கருட பஞ்சாசத்
3. தேவநாயக பஞ்சாசத்
4. அச்சுத சதகம்
5. கோபால விம்சதி
6. ரகுவீர கத்யம்
7. தேகளீசஸ் துதி
8. வரதராஜ பஞ்சாசத்
9. அர்த்த பஞ்சகம்
10. வைணவ தினசரி
11. அத்திகிரி மகாத்மியம்
12. வேகாசேது ஸ்தோத்திரம்
13. அட்டபுஜாஷ்டகம்
14. சரணாகதி தீபிகை
15. காமாசிகாஷ்டகம்
16. பரமார்த்த துதி
17. அபீதிஸ்தவம்
18. சங்கல்ப சூரியோதயம்
19. மும்மணிக்கோவை
20. நவரத்தினமாலை
21. பந்துப்பா
22. கழற்பா
23. ஊசற்பா
24. ஏசற்பா
25. அம்மானைப்பா
26. திருச்சின்னமாலை
27. பாதுகாசகஸ்ரம் (முதலியன).

இவற்றுள் அபீதிஸ்தவம் என்பது, ஒரு சமயம்வேற்றுச்சமயத்தவர்களின் படையெடுப்பால், திருவரங்கம் கோயிலிலிருந்து வைணவர்கள் பலரும், பெருமாளுக்குச் சேமக் காப்புச் செய்துவிட்டுப் பல திசைகளிலும் சிதறி ஓட நேர்ந்தபொழுது, சத்தியமங்கலம் முதலான இடங்களில் தங்கித் திருநாராயணபுரம் சென்று சேர்ந்து, திருவரங்கம் பெரியகோயில் இடர்ப்பாடின்றி எப்போதும்போலச் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்று வேண்டித் துதித்து, தேசிகரால் இயற்றப் பெற்றதாகும்.

இங்ஙனமே கிருஷ்ணமிஸ்ரர் என்னும் அத்வைதப்புலவர் ஒருவர், இயற்றியிருந்த 'பிரபோத சந்திரோதயம்' என்னும் நாடக நூலை, அப்புலவரின் கொள்கையை யுடையார் சிலர் திருவரங்கத்திற் கொணர்ந்து பிரசாரம் செய்து கலகம் பல விளைத்தபோது, 'இந்நூலுக்கு எதிராக ஓர் நூலுளதே, அதனைக் காணலாகாதோ?' எனப் புன்முறுவலோடு பணித்து, 'அங்ஙனம் இந்நூலுக்கு எதிராக ஒரு நாடக நூலும் உண்டோ' என வினவினோர் வியப்படையும்படி, அடுத்த மறுநாட்காலைக்குள்

தேசிகர் இயற்றிக் காட்டிய சிறந்த நூலே 'சங்கல்ப சூர்யோதயம்' என்னும் நாடகம் ஆகும்.

இவ்வாறே திருவரங்கம் அழகிய மணவாளப் பெருமாளுடைய திருவடி நிலையை, ஆயிரம் சுலோகங்களால் மிகவும் அழகுறப் புனைந்து பாடித் துதிக்கும் நூலே 'பாதுகா சகஸ்ரம்' என்பதாகும்.

வேதாந்த தேசிகர் வடமொழிப் பாற்கடலைத் தம் மதியெனும் கோல்கொண்டு திறம்படக் கடைந்தவர். வடமொழிப் பெருங்கடலின் நிலைகண்டு அளந்துணர்ந்து தேர்ந்தவர். எனினும், வடமொழி வேதங்களை எவ்வளவுதான் ஆழ்ந்து நுணுகிக் கற்றாலும் கலங்கிய ஞானமே உண்டாகும் என்றும், வேதங்களிற் புலப்படாத பொருள் நலங்களைத் தெளிவுபடுத்தி உணர்ந்துகொள்ளச் செந்தமிழிலுள்ள ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தங்களே இன்றியமையாத பெருந்துணையாகும் என்றும், கருதும் கொள்கையுடையவராகத் தேசிகர் விளங்கினார்.

''பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார், தண்
பொருநல் வருங் குருகேசன் விட்டு சித்தன்
துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன்
தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்தசோதி
வையமெல்லாம் மறைவிளங்க வாள்வேலேந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்துபாடும்
செய்யதமிழ் மாலைகள் நாம்தெளிய வோதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே''

வேதாந்த தேசிகர்க்கு நம்மாழ்வார் பக்கலில் இருந்த அன்பும் மதிப்பும் அளவற்றனவாகும்.

''அத்தமிலாப் பேரின்பம் அருந்த வேட்கும்
அடியோமை அறிவுடனே என்றுங் காத்து
முந்தைவினை நிரைவழியிலொழுகா தெம்மை
முன்னிலையாம் தேசிகர்தம் முன்னே சேர்த்து
மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியுங்காட்டி
வழிப்படுத்தி வானேற்றி யடிமைகொள்ளத்
தந்தையென நின்ற தனித்திருமால் தாளில்
தலைவைத்தோம் சடகோபன் அருளினாலே''

எனத் தேசிகர், நம்மாழ்வாரின் சிறப்பைத் தமது பாடல் ஒன்றில் புலப்படுத்தியிருத்தல் காணலாம். இவர்க்கு இராமாநுசர் பக்கல் இருந்த அன்பும்,பக்தியும் நம்மனோர் அளவிட முடியாதனவாகும். இவர் இராமாநுசரைப் பல சுலோகங்களாலும் பாடல்களாலும் துதித்துப் புகழ்ந்துள்ளார். இராமாநுசர் இயற்றியுள்ள பாஷ்யத்திற்குக் காப்பாகப் பல சிறந்த விளக்க நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார். விசிட்டாத்வைத சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டி வலுப்படுத்துதற்காகப், பலதுறைகளில் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும், பற்பல தோத்திர நூல்களும் சாத்திர நூல்களும் செய்தருளினார். தேசிகப்பிரபந்தம் என்று போற்றப்பெறும் தமிழ்நூல், மிகவும் சிறந்த அருட்கலைக் கருவூலமாக விளங்கி, நம்மனோரை வாழ்வித்து வருகின்றது.

இராமாநுச தரிசனம் என்னும் வைணவ சமயத்தையும், அதன் தத்துவக் கொள்கை நலங்களையும் நூல்களையும் வளர்த்துப் பரப்பியருளிய ஆசாரியர்களில், ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மகாதேசிகர் என்னும் இப்பெரும் சான்றோர், மிகவும் உயர்ந்த சிறப்பிடம் பெறுபவர். இவர் கி.பி. 1369 சௌமிய ஆண்டு கார்த்திகைப் பௌர்ணமி நன்னாளில், இவ் இருள்தரு மாஞாலத்தை விட்டகன்று, தெளிவிசும்பு திருநாடேற எழுந்தருளினார்.

—**ஆசிரியர்**

தொல்காப்பியமும், தமிழர் தொன்மையும்

"தொல்காப்பியத்தின் மொழிநடையும் உள்ளுறையும், தமிழரின் தொன்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகத் துணை செய்யும் என்று நம்புகின்றேன் தொல்காப்பிய மொழி, மிகவும் வளமுடையது; பண்பட்டது; விழுமிய கருத்துக்களை இழுமென்மொழியால் எளிதில் மலர்விக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அவ்வளமும் பண்பும் ஆற்றலும், மொழி தோன்றிய நாளிலோ அல்லது சற்றுப் பின்னோ உருக்கொள்ளுதல் அரிது. தொல்காப்பியத்தில் ஒலி நுட்பம், ஒலிதிணிந்து எழுத்தாதல், அளபெடை, உயர்திணை அஃறிணை, ஆகுபெயர் அன்மொழித்தொகை முதலியனவும், அகம் புறம் என்னும் வாழ்வுக் கூறுபாடு, அகத்துக்கும் புறத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு, அரசு, போர்முறை, காதல் நுட்பம், உள்நிகழ்ச்சி, மெய்ப்பாடு, உள்ளுறை, இறைச்சி, கூர்தல்முறை (Evolution) முதலியனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நாகரிகத் துறைகள் யாவும், எத்துணை எத்துணை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கனிந்து, தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதை உன்னுங்கள். தமிழ்மக்கள் காட்டுமிராண்டிகளாய் இருந்து, கைக்குறி, கட்குறி, ஒலிக்குறி முதலியவற்றாற் கருத்துக்களை உணர்த்தி, பின்னே எழுத்து சொல் முதலியவற்றைக் கண்டு மொழியை வளப்படுத்திச் செப்பம் செய்தற்கும், நாகரிகத் துறைகளைக் காண்டற்கும், அவற்றை வாழ்விடை நிலைபெறுத்துதற்கும், தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னர் எத்துணை எத்துணை ஆண்டுகள் ஆகியிருத்தல் வேண்டும்? அக்கால எல்லையை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. ஆகவே, தமிழரின் தொன்மைக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. இத்தொன்மையின் வழிவழிவந்தவர் தமிழராவர்."

—**திரு. வி. க.**

அருளும் பொருளும்

"பொருள்நூற் பேரறிஞர்"
திரு. டாக்டர் பா. நடராஜன், M.A., D.Litt., சென்னை.

பாலும் தேனும் கலந்தன்னது அருளும் பொருளும் கலந்த வாழ்க்கை. மக்கள் வாழ்வில் முழுப்பயனெய்த இவ்விரண்டும் இன்றியமையாதன. இதை முற்றிலும் உணர்ந்த பண்டைத் தமிழர் இவ்விரண்டும் பெற்றுச் சிறந்த வாழ்வு நடத்தினர். "பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள் அல்லது இல்லை பொருள்" என்பது தமிழர் தாரக மந்திரம்.

செல்வம் கைத்துடையான் செயல், குன்றேறி, யானைப் போர் கண்ட தனைத்து. இல்லாரை எல்லோரும் எள்ளுவர். செல்வரை எல்லோரும் செய்வர் சிறப்பு. பகைவரின் செருக்கை அறுக்கும் கூரியபடை பொருளன்றி வேறில்லை. எனவே 'செய்க பொருளை' என்று மக்களை நோக்கிக் கட்டளையிடுகின்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

•

பண்டைத் தமிழர் பொருளைத் திரட்டப் பாரதநாடு முற்றிலும், ஏன், கடல் சூழ்ந்த உலகெங்கும் சென்றனர். அறத்திற்கு மாறுபட்ட அரசுகளை அழித்து வாகைசூடி, அவர்தம் பொருட்குவியலைக் கொண்டுவந்து அறப்பணிகளையும், ஆலயப் பணிகளையும் ஆற்றினர். நீர் வளத்தையும் பெருக்கினர்; காட்டாறுகளைத் தடுத்துப் பேரணைகளைக் கட்டி நாட்டிற்கு நலம் பெருக்கினர். 'செம்புலப் பெயல் நீர் போல' அன்புறு நெஞ்சங்கள் கலந்த நிலையிலும், தன் வளமான இல்லற வாழ்விற்குப் பெற்றோர் பொருளையோ, பிறர் பொருளையோ நாடி வாழவில்லை தலைமகன். ஈருடல் ஓருயிராய் நின்ற தலைமக்களில் ஆருயிர்த் தலைவியைப் பொருள் நாடிப் பிரிகிறான். 'பொருள் வயிற் பிரிதல்' என்று இது அகத்துறையில் கூறப்படுகிறது. நிலத்திலும் நீரிலும் அவன் சென்றான். பொருள் திரட்டி மீண்டு வரும் தலைமகனின் தேரோசை கேட்கக் காத்திருந்தனர் தலைவியர். "வருவார் கொழுநர் எனத் திறந்தும்; வாரார் கொழுநர் என அடைத்தும்" அவர்கள் இல்லக் கதவின் குடுமிகள் தேய்ந்து கிடந்தன.

அளப்பரிய பொருளைத் தேடிய தலைவன், அந்தணர்க்கும், அருமறை முனிவர்க்கும், அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் வாரி வழங்கிய வரலாற்றை, சங்க இலக்கியங்களும், சிலம்பு போன்ற காவியங்களும் சிறப்பித்துப் பேசுகின்றன. தேடிய பொருளால் சமயம் வளர அந்தணர்களை ஓம்பினர். அவர்களுக்கு நிலங்களையும் புலங்களையும், தங்குமிடங்களையும் தானமாக அளித்தனர். ஆலயங்களிலே திருமுறைகளையும், நான்மறைகளையும் ஓதவும், ஏழைகளுக்கும், எளியவர்களுக்கும் அன்னம் வழங்கவும், கல்விப்பணிகள் செய்யவும், ஓவியக் கலை வளரவும், சிற்பக் கலை சிறக்கவும் அறக் கட்டளைகளை அமைத்தனர்.

தெண்ணீர்க் கடல் கடந்து பொருள் திரட்டத் தமிழரின் கலங்கள் நாற்றிசையும் சென்றன. கரிமுக அம்பியும், பரிமுக அம்பியும் திரை கடல் கிழித்து அயல்நாடுகள் சென்றன. கடாரம், இலங்கை போன்ற தீவுகளுக்கு மட்டுமேயன்றி, பன்னெடுந் தொலைவில் உள்ள யவனம் கிரேக்கம் முதலிய தேசங்களுக்கும் தமிழர் நாவாய்கள் சென்றன. கடல் கடந்து பொருள் திரட்டித் தமிழகத்தை வளநாடாக்கினர். அயலவரின் பொன்னும் பொருளும் தமிழகத்துக் கொற்கை, முசிறித் துறைகளிலும், காவிரித் துறைமுகத்திலும் குவிந்து கிடந்தன. பொருளால் அறம் வளர்த்தனர்.

தர்ம பூமியாகவும், கர்ம பூமியாகவும் இந்நாடு மிளிர்ந்தது. கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவாது அறம்செய்யும் தமிழர் திரட்டிய பெரும் பொருள், நடுவூர்க்கண் அமைந்த பழமரம்போல் பல்லோர்க்கும் பயன்பட்டது. உண்ணுவதற்குரிய நீரை வழங்கும் ஊருணியாகத் திகழ்ந்தது. நயனுடையான் நாடித் தேடிய பொருள் மருந்தாகித் தப்பா மரம் போன்று எல்லோருக்கும் பயனளித்தது. உற்றாரும், உறவினரும் தன்னைச் சுற்றி வாழும் வாழ்வைச் செல்வத்தின் பயனாக அமைத்தான் தமிழன். தமிழரின் குழந்தைகள் நடக்கப் பழகும் முன்னேயே கொடுக்கப் பழகி விட்டன. உயிருக்கு ஊதியம், ஈதலும் இசைபட வாழ்தலும் என்பது தமிழர் கோட்பாடு. பொருளால் உடலையும், அப்பொருளாலேயே உடலினுள் உயிருக்குயிராக இருக்கும் ஆன்மாவுக்கு ஒளியூட்டும் அருளையும், வளர்த்தனர். உடலின்பத்திற்கும் உயிரின்பத்திற்கும் பொருளும் அருளும் இணை பிரியாத் துணை நலன்களன்றோ?

வட்டமாக வெட்டிய தோலிலோ, செப்பிலும், வெள்ளியிலும், பொன்னிலும் மற்றும் உலோகங்களிலோ, ஆக்கிய நாணயங்கள் மட்டுமல்ல பொருள். மக்களை, 'தம் பொருள் என்பதம் மக்கள்' என்கிறார் வள்ளுவர். அருமை மனைவியையும், நிலத்தையும், புலத்தையும், மனையையும் மக்களுக்குப் பயன்படும் அனைத்தையும் பொருளென அறிஞர் கூறுகின்றனர். கல்வி, கேடில் விழுச்செல்வம். செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம், என்று

கேள்வி குறிக்கப்படுகிறது. எனவே திறனறிந்து தீதின்றித் திரட்டிய பொருளால் 'அறத்தரு அளித்த அருட் கனியைத் 'துய்த்து இன்ப வாழ்வு நடத்தினர் தமிழர்.

பொருளைத் திரட்டி, போகத்தைத் துய்த்து, வாரி வாரி வழங்கி உளம் குளிர உயிர் தழைக்கத் தமிழர் வாழ்வு நடந்துவந்தது. பாடு பட்டுத் தேடிய பொருளால் பல்லோருக்கும் வழங்கும் அருள் உள்ளம் பரவியது. அருளாள ராயினும், பொருளற்றவராயின் அவரது உள் ளம் செயற்படுவதரிது. இதனை உணராமல் இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் நுழைந்த சில புறச்சமயத்தினர் இணைபிரியா இரட்டைக் குழந்தைகளாகிய அருளையும் பொருளையும் பிரித்தனர். பொருளுடையாருக்கு அருளில்லை என்றும், அருள் வாராதென்றும், அருள் உடை யார்க்குப் பொருள் வேண்டப்படாததென்றும் பிழையுடைப் போலித் துறவறக் கருத்தைப் பேசினர். தமிழரோ, அரும்பொன்னே, மணியே! என் அன்பே! என ஆண்டவரைக் கண்டனர். அருள் பழுத்த பழச்சுவையே! என்று அழைத்தனர். இப்பொன்நீ! இம்மணி நீ! இம்முத்து நீ! இறைவன் நீ! ஏறூர்ந்த செல் வன் நீ! என்று பொன்னையும், மணியையும் இறைவனாகக் கண்டு பாடினார் திருநாவுக் கரசர். ''பொன்னும், மெய்ப்பொருளும் தரு வானை, போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை'' எனச்சுந்தரர் பாடிப் பரவுகிறார்.

எனவே அமைதியும் அன்பும் அமைந்த இம்மை வாழ்விற்கு, தெய்வ வாழ்விற்கு, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு, மண்ண கத்தே மன்னராய் வாழ்வதற்கு அருளும், பொருளும், இன்றியமையாத இரு செல்வங் களாகும்.

சமநிலை வாழ்வு அமைதல் சாலச் சிறந் தது. பல்லெல்லாம் பரக்கக் காட்டி, பருவரல் முகத்திற்கூட்டிச் சொல்லெல்லாம் தெரி யச் சொல்லி, துணைக்கரம் வெறித்து நீட்டி ''ஈ!'' என்று ஒருவரிடம் கேளாத வாழ்வு வேண் டும். இல்லையென்று இரப்பவனுக்கு இல்லை என்னாது கொடுக்கின்ற வாழ்வு அமைதல் வேண்டும். அதுவே சமநிலை வாழ்வு. வடலூர் வள்ளலார் இதனையே ,''ஈயென்று நானொரு வரிடம் சென்று கேளாத இயல்பும், ஒருவர் இடு என்றபோது இல்லை யென்று சொல்லாத இயல்பும்'' எனக் குறிப்பிடுகின்றார் ''கொள் ளெனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று'' ''கொள் ளேன் என்றல் அதனிலும் உயர்ந்தன்று'' என்பது தமிழர் கண்ட சமநிலை வாழ்வுக் கொள்கை

அருள் உள்ளம் கனிந்து வழங்காதோரை ஈயாத புல்லர் இருந்தென்ன? போயென்ன? எட்டிமரம் காயாது இருந்தென்ன? காய்த்துப் பயனென்ன? என்று சாடினார் படிக்காசுப் புல வர். எட்டிமரம் பழுத்தென்ன? ஈயாதார் வாழ்ந்தென்ன? என்று சினந்தார் மற்றொரு புலவர். ஓர் தட்டிலே பொன்னும், ஓர் தட் டிலே நெல்லும் ஒக்கவிற்ற கார் தட்டியகாலத் திலே மார்தட்டி அன்னதானம் செய்த சீதக் காதியின் வரலாறு,இன்றும் தமிழகத்தில் பேசப் படுகிறது.

சமாதிக் குழி புகுந்த செய்தி கேட்டுக் காததூரம் நடந்து, காராகக் கண்ணீர் ஒழுக்கி, அவனை அடக்கம் செய்த இடத்தை அடைந்த புலவருக்கு மோதிர விரலை நீட்டினான் ஒரு தமிழ் வள்ளல் என்று ஒரு கதை கூறும். தம்பி கையில் தலையினைக் கொடுத்துப் பொருள் பெறுக என்று இடையில் இருந்த உடைவாளைக் கொடுத்த குமணனும் வரலாற்றில் பேசப்படு கின்றான். எள்ளிருக்கும் இடமின்றி அகத்ததோ புறத்ததோ ஆவி என உடலெல்லாம் அம்புகள் துளைத்து வையம் கூறும் நிலையில் கிடந்த போதும், வந்த அந்தணர்க்குத் தான் சேர்த்த புண்ணியம் அனைத்தையும் செந்நீரால் தாரை வார்த்து வழங்கினான் என்று கர்ணன் கதை கூறும்.

இங்ஙனம் அருள் நிறைந்து, தழுவுவதற்குக் கொம்பின்றித் தரைமீது கிடந்த முல்லைக் கொடியைக் கண்டு பாரியின் உள்ளம் இரங்கி யது. அவனது அருளை வெளிப்படுத்தப் பொற் றேராகிய பொருள் வேண்டப்பட்டது. கடும் பனிக் காலத்தே கார் கண்டு ஆடிய மயில் குளி ரால் நடுங்குகின்றதென எண்ணிய பேகன் அருள் உள்ளத்தை நிறைவேற்றப் பொன்னா லும், மணியாலும், ஆக்கிய போர்வைப் பொருள் வேண்டப்பட்டது. எனவே அருளும் பொருளும் வாழ்வின் இரு கண்கள்.

இவ்வுண்மையை அறியாமல் மாடுண்டு, மன்றுண்டு, மக்களுண்டு என்று மகிழ்வதெல் லாம் கேடுண்டு என்ற துறவும், ஊரும் சத மல்ல, உற்றார் சதமல்ல, உற்ற பெற்றோர் சதமல்ல என்ற உரைகளும் எழுந்தன. ஆண்ட வன் தனு.கரண.புவன போகங்களை அளித்து ஆன்மாவைக் கடைத்தேற்றுகின்றான். பாச இருளில் அகப்பட்ட ஆன்மா, பொன்னாலும், பொருளாலும்,போகத்தாலும்கொடைமுதலிய அருளாலும், தன்னலம் துறந்த தன்மையாலும், பிறர்க்கென வாழும் பெருந்தன்மையாலும், இருளிடை வெளிப்பட்டதே தன்னருள் வெளிக்குள்ளேகலந்து அரும் பெரும் ஒளியாகத் தனிப்பெரும் கருணையாகத் திகழும்.

அருளை வழங்கவே அன்னை பராசக்தி சினத்தோடு கலந்து நிற்கின்றாள். அவளைத் ''தனந்தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர் வறியா மனந்தரும் நல்லன எல்லாந்தரும்'' என்று அபிராமி பட்டர் பாடுகின்றார். குலந் தரும் ,செல்வந்தரும் அடியார் படுந்துயராயின வெல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும் என்று பரா சக்தியின் அம்சமாய்க் கருதப்படும் திருவேங் கடத்தானைப் பாடிப் பரவுகிறார் ஆழ்வார்.

உலகியல் வாழ்வினை, அதன்கண் அமைந் திருக்கின்ற அனைத்தும் பயனற்றவையாயின் அறிவாய் அறிவில் ஊறும்ஆனந்த வெள்ளமாய் அமைந்த ஆண்டவன் ஆக்கி இருப்பானா? அனைத்தின்பத்தையும் தரும், காக்கும் கடவு ளாகிய கார்வண்ணனுக்குக் கடமை இல்லையா? எனவே உலகியலைப் பொருளோடும், அருளோ டும் பிணைத்துப் போகத்தைத் துய்த்துஅருட் பெருஞ்சோதி, பெருங்கருணை மயம் ஆக்கு வோமாக!

***

மணவாள மாமுனிகள்

வைணவ சமயத்தின் தத்துவங்களை உல கிற்கு உபதேசித்து எங்கும் பரவச் செய்து வளர்த்த பெரியவர்களை ஆழ்வார்கள் என்றும், ஆசாரியர்கள் என்றும் இருவகையாக வழங்குவர். திருவாய்மொழி முதலான திவ் வியப் பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்து, தீதில் நன்னெறி ஆகிய ஞானச்சுடர் விளக்கினை ஏற்றித் தெய்வ அருள் ஒளி பரப்பியவர்கள் ஆழ்வார்கள் என்று சிறப்பிக்கப் பெறுவர். ஆழ் வார்கள் ஏற்றிய ஞானச்சுடர் விளக்கினை, உலக மக்கள் எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் விளங்கச் செய்தவர்கள் ஆசாரியர்கள் என்று போற்றிப் புகழப் பெறுவர்.

வைணவ சமயத்தின் ஆசாரிய பரம்பரை யில் முதல்வராகக் குறிப்பிடத் தக்கவர் நாத முனிகள் ஆவர். இவர் காட்டுமன்னார்குடி என் னும் வீரநாராயணபுரத்தில் அந்தணர் குலத் தில் தோன்றியவர். 9ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவர். இவருக்குப் பின்னர் அடுத்தடுத்து முறையே உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார், பெரியநம்பி, இராமானுசர், எம் பார், பட்டர், நஞ்சியர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்னும் திருமலை ஆழ்வார் ஆகியோர், ஆசாரியர்களாக விளங்கி, வைணவ சமயத்தினைப் பரப்பி வளர்த்துச் செழித்து ஓங்கச் செய்து வந்தார்கள்.

இப்பெரு மக்களின் வரிசையில், திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின் மாணவராக விளங்கிய வரே, மணவாளமாமுனிகள் என்னும் பேராசிரி யராவர். இவர் திருக்குருகூர் என்னும்ஆழ்வார் திருநகரியில், திருநாவீறுடையபிரான் தாசரண் ணர் என்பவரின் திருமைந்தராக அவதரித்த வர். அந்தணர் மரபினர், 'அழகிய மணவாளன்' என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இவர் சொல் லார் தமிழ் ஒரு மூன்றும் தேர்ந்தவர்; சுருதிகள் நான்கும் ஆய்ந்து தோய்ந்தவர்; எல்லை இல்லா அறநெறியாவும் தெரிந்தவர். இவர் இல்லற மெனும் நல்லறம்கடைப்பிடித்து ஒழுகிவந்தார். அப்போது இவருக்கு இராமானுசப்பிள்ளை என் னும் ஒரு திருக்குமாரர் தோன்றியருளினார். ஜீயர்நயினார் என்பவர் இவருடைய பௌத் திரர் ஆவார்.

இவர்தம் ஞானாசாரியரான திருவாய் மொழிப்பிள்ளை, இவரை 'ஆம் முதல்வன்' என்று குளிரக் கடைக்கணித்துத் தம் திருவடி வாரத்திலேயே, நிழலும் அடிதாறும் போன்று வைத்திருந்து, தம்முடைய சேம வைப்பான பொருள் நலங்கள் கலைத்திறங்கள் எல்லா வற்றையும், முறையே உபதேசித்து அருளினார். திருக்குருகூரில் இராமானுசருக்குத் தாம் எடுப் பித்த கோயிலையும், 'இராமானுச சதுர்வேதி மங்கலம்' என்னும் திருவீதியையும், அவற்றிற் குரிய நற்செல்வம் அனைத்தையும், இவர்பால் ஒப்படைத்து அவற்றை நன்கினிது ஆண்டு புரந்து வருமாறு பணித்தருளினார். அதன் படியே, இவரும் உடையவர் திருவடிகளிலே மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவராய்த் தமது கைங்கரியங்களைக் குறையற நடத்திக்கொண்டு போந்தார். அதுகண்டு மகிழ்ந்த திருவாய் மொழிப்பிள்ளை இவருக்கு 'யதீந்திரப் பிர வணர்' என்னும் சிறப்புப்பெயர் அளித்து வழங்குமாறு செய்வித்தார். இவர் தமது ஆசா ரியரின் கட்டளைப்படி, திருக்குருகூரில் கோயில் கொண்டுள்ள இராமானுசரைப் பற்றிச் சிறந்த சுலோகங்களால் ''எதிராஜ விம்சதி'' என்று ஒரு துதிநூலை அருளிச்செய்தார்.

''வல்லவர்கள் வாழ்த்தும் குருகேசர்
தம்மை மனத்துவைத்துச்
சொல்லார வாழ்த்தும் மணவாள
நாயனார் தொண்டர்குழாம்
எல்லாம் தழைக்க எதிராச
விம்சதி இன்றளித்தோன்
புல்லார விந்தத் திருத்தாள்
இரண்டையும் போற்றுநெஞ்சே''

என்று இந்நூலின் சிறப்பினைப் பெரியோர்கள் வியந்து போற்றியுள்ளனர்.

இவர் திவ்விய தேச யாத்திரை செய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டுக் காஞ்சிபுரம் வந் தடைந்து, அங்கு எழுந்தருளி விளங்கும் பெரு மாளைச் சேவித்துத் ''தேவராஜமங்களம்'' என்ற நூலை வடமொழியில் அருளிச் செய் தார். காஞ்சியில் ஒருவருடம் தங்கி யிருந்த பொழுது திருவெஃகா என்னும் யதோத்தகாரி சந்நிதியில், இராமானுசர் இயற்றிய பாஷ்யப் பிரவசநம் செய்தருளினார்.

திருவரங்கநாதர் பணித்தருளியபடி நாலா யிரத் திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களைக் குறித்து, திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் கருட மண்டபத்தில் ஓராண்டுகாலம் விளக்கம் செய்து வந்தார். திருவரங்கநாதர் அதனைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து,

ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம்
தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே
ரம்யஜாமாதரம்முநி

என்னும் சுலோகத்தினைக் குருகாணிக்கையாக அருளிச் செய்து, இவரைச் சிறப்பித்தார் என் பது வரலாறு. வேதத்திற்குப் பிரணவம் போல, திவ்வியப்பிரபந்தமாகிய திராவிட வேத அநு சந்தானத்திற்கு இச்சிறந்த தனியனே முதலும் முடிவுமாக வழங்கி வருகின்றது

பெருமாள்சேவைக்கும், திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்கியானப் பிரவசனங்களுக்கும், உடல் தொடர்புடைய உறவினர்களின் மறைவால் நேரும் வாலாமை முதலியன, இடையிடையே தடையாக நேர்தல் குறித்து வருந்தி, இடையறாத தொண்டுசெய்தற் பொருட்டு, இவர் சடகோபஜீயர் என்னும் பெரியவர்பால் துறவறத்தை மேற்கொண்டார். அதுமுதல் இவருக்கு மணவாள மாமுனிகள் என்பது பெயராயிற்று.

இராமானுசரைப்போலவே, இவரும் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் திக்குற்ற கீர்த்தி மிக்கவராய்ச், சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார். அப்போது இவரை ஆசாரியராக வரித்து உய்ந்தவர்கள் பற்பலராவர். அவர்களுள் முதன்மையாக வைத்து எண்ணத் தக்கவர்கள் எண்மர். அவர்கள் ''அஷ்டதிக் கஜங்கள்'' என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படுவர். அவர்களாவார்:

1. வானமாமலை ஜீயர்
2. பட்டர்பிரான் ஜீயர்
3. திருவேங்கடராமாநுஜ ஜீயர்
4. கோயில் அண்ணன்
5. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்
6. எறும்பியப்பா
7. அப்பிள்ளை
8. அப்பிள்ளார்

மணவாள மாமுனிகள் உலகமக்கள் ஈடேறுதற் பொருட்டுத் திருவுள்ளம் இரங்கி அருளிச் செய்த நூல்கள் பல. பிள்ளைலோகாசாரியர் அருளிச் செய்த 18 ரகசியங்களுள் சீர்வசன பூடணம், தத்துவத்திரயம், முமுட்சுப்படி என்னும் மூன்றற்கு விளக்கவுரைகள்; பெரியாழ்வார் திருமொழியில் முதல் 420 திருப்பாசுரங்களுக்கு வியாக்கியானம்; அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த ஞானசாரம் பிரமேயசாரம் என்னும் இரு நூல்களுக்கும் பொருத்தமான புராண சுலோகங்கள்; ஆசார்ய இருதயம் என்னும் நூலின் வியாக்கியானம், உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்திப் பிரபந்தம் என்பன மணவாள மாமுனிகள் இயற்றிய நூல்களாகும். இந்நூல்களினால் வேத வேதாந்தங்களிலும், இதிகாச புராணங்களிலும், அருளிச் செயல்களிலும், இவருக்கு இருந்த பரந்த பெரும் புலமை இனிது புலனாகின்றது. வைணவ சமய ஐதிகங்களையும் உருவகங்களுக்கு அமைந்த உள்ளுறைப் பொருள்களையும் எடுத்து விளக்கும் திறனில், மணவாளமாமுனிகளுக்கு இணை யாவார் எவருமிலர்.

செந்தமிழ் வேதியர்
தெளிந்துசிறந்த மகிழ்ந்திடுநாள்
சிருல காரியர் செய்தருள்
நற்கலை தேசு பொலிந்திடுநாள்
மந்த மதிப்புவி மானிடர்
தங்களை வானில் உயர்த்திடுநாள்
மாசறு ஞானியர் சேர்எதி
ராசர்தம் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
கந்த மலர்ப்பொழில் சூழ்குரு
காதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
காரமர் மேனி யரங்க
நகர்க்குஇறை கண்கள் களித்திடுநாள்
அந்தமில் சீர்மணவாள
முனிப்பரன் அவதாரம் செயும்நாள்
அழகு திகழ்ந்திடும் ஐப்பசியில்
திருமூலம் அது எனும் நாளே

எனவரும் செய்யுளால், இவருடைய அவதாரத்தின் சிறப்பினை யாவரும் அறியலாம். இவர் தம் சமகாலத்தவராக விளங்கியிருந்த திருநாராயணபுரத்து ஆய் என்னும் பெரியார்,

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ? பூர்கமழும்
தாதார் மகிழ்மார்பன் தானிவனோ?—தூதூர
வந்தநெடு மாலோ? மணவாள மாமுனிவன்
எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்?

என வினவி வியந்து, இவர்தம் பெருமையைச் சிறப்பித்துப் பெரிதும் போற்றியுள்ளார்.

இராமானுசர்பால் இவருக்கு இருந்த ஈடுபாடு எல்லையற்றது. இராமானுசரைச் சேவிப்பதற்கு, அவர் திருவவதரித்த திருப்பெரும்பூதூர்க்கு எழுந்தருளும்போது, அவ்வூர் அணித்தானவாறே, அதனைக் கண்டு இவர் பின்வரும் வெண்பாக்களை அருளிச் செய்தனர்.

இதுவோ பெரும்பூதூர்! இங்கே பிறந்தோ
எதிராசர் எம்மிடரைத் தீர்த்தார்!-இதுவோதான்
தேங்கும் பொருநல் திருநகரிக்கு ஒப்பான
ஓங்கு புகழுடைய ஊர்! (1)

எந்தை எதிராசர் எம்மை எடுத்தளிக்க
வந்தபெரும் பூதூரில் வந்தேமோ!—சிந்தை
மருளோ? தெருளோ! மகிழ்மாலை மார்பன்
அருளோஇப் பேற்றுக் கடி?

மணவாள மாமுனிகளின் மாட்சிமை மிக்க அரும்பெருங்குண நலங்களின் சிறப்பினையும், தெய்விகப் பணித்திறத்தினையும், அதனால் அவர்பெற்றிருந்த மனநிறைவின் மிக்க பெருமிதப் பெற்றியினையும், பின்வரும் செய்யுளால் உணரலாம்.

தென்னரங்கர் சீரருளுக் கிலக்காகப் பெற்றோம்
திருவரங்கந் திருப்பதியே இருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மாறன்கலை யுணவாகப் பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்
முன்னவராம் நம்குரவர் மொழிகள்உள்ளப் பெற்றோம்
முழுதுநமக் கவைபொழுது போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்று தனில்நெஞ்சு பேராமை பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையிலாப் பெருமையும் பெற்றோமே.
—ஆர்த்திப் பிரபந்தம்

இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த வைணவப் பெருஞ் சான்றோராகிய மணவாள மாமுனகள் 'விசதவாக் சிகாமணிகள்' என்னும் விழுப்புகழ் பெற்று விளங்குபவர். அவர்தம் மாட்சிமை கடலினும் பரந்தது. அவர் அருளிச் செய்துள்ள திவ்விய சூக்திகளின் இனிமையும் தெளிவும் மிடுக்கும், சொற்சுவை பொருட்சுவை நலங்களும், நுட்ப திட்பங்களும், எதனையும் சிக்கல் அறுத்துச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் திறமும், பிறவும் நம்மனோர் அளவிட்டுரைப்பரியன. நவில்தொறும் நயம்பயக்கும் அவர்தம் ஞான நன்னூல்களை ஓதியுணர்ந்து மகிழ்தலிலும் மிக்க பெரும்பேறு வேறொன்றில்லை. ஆதலின் அவை தம்மை நாம் அனைவரும் ஆராய்ந்து கற்றுப் பயன் அடைய முற்படுவோமாக! —ஆசிரியர்

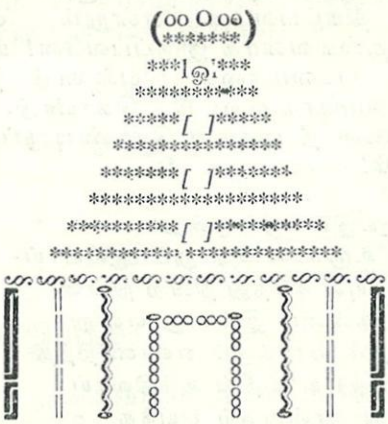

திருச்சந்த விருத்தம்

(மூலமும் — பொழிப்புரையும்)

[ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.]

முன்னுரை

திருமழிசையாழ்வார் அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் இரண்டு. அவை முறையே திருச்சந்தவிருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி என்பன. இவ்விரண்டினுள் முன்னையது முதலாயிரத்திலும், பின்னையது இயற்பா என்னும் மூன்றாவது ஆயிரத்திலும் அமைந்துள்ளது. இனியசந்த ஓசையால் அமைந்தவிருத்தப் பாடல்கள் ஆதலின், இவற்றிற்குச் 'சந்த விருத்தம்' எனப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று. இப்பாடல்களிலே. திருமழிசைப் பிரான், இறையருளால் தாம் பெற்ற பெறலரும் பேறுகளை வியந்து, பாடிமகிழ்ந்து இன்புறுகின்றார். இப்பாடல்களின் பொருளை ஈண்டு இயன்ற அளவு சுருங்கக் காண்போம்.

பூநிலாய ஐந்துமாய்ப்
புனற்கண்நின்ற நான்குமாய்த்
தீநிலாய மூன்றுமாய்ச்
சிறந்தகால் இரண்டுமாய்
மீநிலாயது ஒன்றுமாகி
வேறுவேறு தன்மையாய்
நீநிலாய வண்ணம்நின்னை
யார் நினைக்க வல்லரே?

பொழிப்புரை:

நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு எனப் பூதங்கள் ஐந்து. நிலம் சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களையுடையது. நீர் சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் என நான்கு குணங்கள் உள்ளது. தீ சப்தம் பரிசம் ரூபம் என்னும் மூன்று குணங்கள் கொண்டது. வளி சப்தம் பரிசம் என இரண்டு குணங்களைப் பொருந்தியது. விசும்பு சப்தம் என்னும் ஒன்றே அமைந்தது. இப்பஞ்ச பூதங்களுக்கும், இவற்றின் குணங்களுக்கும் நிர்வாககனாய் இருக்கும் எம்பெருமானே! நீ இவ்வண்டத்துக்குட்பட்டவையாய், ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவையாய் உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆன்மாவாக விளங்குகின்றாய். அத்தகைய நின்னைத் தம்முடைய முயற்சியினால் தாமே ஆராய்ந்து சிந்தித்து அறிந்து கொள்ள வல்லவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. (1)

ஆறும் ஆறும் ஆறுமாய்
ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்துமாய்
ஏறுசீர் இரண்டும் மூன்றும்
ஏழும் ஆறும் எட்டுமாய்
வேறு வேறு ஞானம் ஆகி
மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறொடு ஓசை யாய ஐந்தும்
ஆய ஆயவா மாயனே!

பொழிப்புரை:

அத்யயனம் அத்யாபநம் யஜநம் யாஜநம் தானம் பிரதிக்கிரகம் என்னும் அந்தணர் கடமைகள் ஆறுக்கும், அக்கடமைகளைச் செய்வதற்குரிய வஸந்தம் கிரீஷ்மம் வர்ஷம் சரத் ஹேமந்தம் சிசிரம் என்னும் பருவங்கள் ஆறுக்கும் நிர்வாககனே! ஆக்நேயம் அக்நீஷோமீயம் உபாம்சுயாஜம் ஐந்த்ரம் ஐந்த்ராக்நம் என்னும் யாகங்கள் ஆறினாலும் ஆராதிக்கத் தகுந்தவனே! தேவயாகம் பிதிர்யாகம் பூதயாகம் மனுஷ்யயாகம் பிரம்மயாகம் என்னும் வேள்விகள் ஐந்தினாலும், பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்னும் ஆகுதிகள் ஐந்தினாலும், ஆராதிக்கப்படுபவனே! காருகபத்தியம் ஆகவநீயம் தட்சிணாக்கினி ஸப்பியம் ஆவஸத்யம் என்னும் அக்கினிகள் ஐந்தையும் சரீரமாகக் கொண்டவனே! ஞானம் விரக்தி என்னும் சாதனங்கள் இரண்டையும், அவற்றினால் விளையும் ஐச்வர்யம் கைவல்யம் பகவத் பிராப்தி என்னும் சாத்தியங்கள் மூன்றையும், விவேகம் விமோகம் அப்யாஸம் கிரியை கல்யாணம் அநவசாதம் அநுத்தர்ஷம் என்னும் நலங்கள் ஏழையும் அளிக்க வல்லவனே! ஞானம் பலம் ஐச்வர்யம் வீரம் சக்தி தேஜஸ்என்னும் குணங்கள் ஆறுக்கும், தீவினைத் தொடக்கின்மை (அபஹதபாப் மத்வம்) மூப்பின்மை (விஜரத்வம்) இறப்பின்மை (விம்ருத்யுத்வம்) சோகமின்மை (விசோகத்வம்) பசியின்மை (விஜிகத்ஸத்வம்) விடாயின்மை (அபிபாஸம்) அன்பர்க்கினமை (ஸத்யகாமம்) பழுது படாநினைவு (ஸத்ய ஸங்கல்பம்) என்னும் குணங்கள் எட்டுக்கும் உரிய தலைவனே! புறச் சமயங்களுக்கும் குறுஞ் சமயங்களுக்கும் எல்லாம்கூடப் பிரவர்த்தகனே! ஞானிகளுக்கு மெய்யனாயும் அல்லா

தார்க்குப் பொய்யனாயும் விளங்குபவனே! பரிசம் சப்தம் முதலிய ஐந்து புலன்களுமாகத் திகழ்பவனே! இடையர்கள் நடுவே அவர்களோ டொப்ப வந்து தோன்றியவனே! நின்னை நினைத்து உண ர வல்லவர்கள் யாவர் ? உளர்? (2)

ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்தும் ஆகி
அல்ல வற்றுள் ஆயுமாய்
ஐந்தும் மூன்றும் ஒன்றும் ஆகி
நின்ற ஆதி தேவனே!
ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்தும் ஆகி
அந்தரத் தணைந்து நின்று
ஐந்தும் ஐந்தும் ஆய நின்னை
யாவர் காண வல்லரே?

பொழிப்புரை:

நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு என்னும் பூதங்கள் ஐந்தும், செவி வாய் கண் மூக்கு உடல் என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாய் கை கால் குதம் குறி என்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், பிரகிருதி மான் அகங்காரம் என்ற மூன்றும், மனம் என்ற ஒன்றும் ஆகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் தலைவனே! அசித்துப் பொருள்கள் ஆகிய அவற்றைப்போல் அன்றிச் சேதநர்கள் என உள்ளவர்களுக்கும அந்தரியாமியாய் எழுந்தருளி நிற்கும் முழுமுதற் கடவுளே! பரமபதத்திலே பொருந்தி நின்று, அங்கேயுள்ள அப்பிராகிருதம் ஆன பூதங்கள் ஐந்துக்கும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்துக்கும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்துக்கும் நிர்வாககனே! சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம் கந்தம் என்னும் போக்யப்பொருள்கள் ஐந்துமாய், போகஸ்தானம் போகஉபகரணம் வைகுந்தத்து அமரர் முனிவர் முக்தர் என்னும் ஐந்து வகுப்புகளுக்கும் நியாமகனுமாய் விளங்குகின்ற நின்னை, யாவர் தம்முடைய முயற்சியினாற் கண்டுணர வல்லவர்கள் ஆவர். (3)

மூன்று முப்பது ஆறினோடு
ஓர் ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்துமாய்
மூன்று மூர்த்தி யாகி மூன்றும்
மூன்றும் மூன்றும் மூன்றுமாய்த்
தோன்று சோதி மூன்றுமாய்ச்
துளக்கமில் விளக்கமாய்
ஏன்று என் ஆவியுள் புகுந்தது
என் கொலோ? எம் ஈசனே!

பொழிப்புரை:

முப்பத்து மூன்று ஹல்(மெய்) எழுத்துக்களுக்கும், பதினாறு அச்சு (உயிர்) எழுத்துக்களுக்கும் நிர்வாககனே! இருக்கு எசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களின் வடிவமானவனே! ''ஓம் நமோ பகவதே வாசுதேவாய'' என்னும் பன்னிரண்டெழுத்து மந்திரத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படுபவனே! அ உ ம் என்னும் மூன்று எழுத்துக்களால் ஆகிய பிரணவத்தின்கண் சோதி மயமாக விளங்குபவனே! என்றும் அழிவு அற்ற விளக்கு ஆகிய அகாரம் என்னும் சொற் பொருளாகத் திகழ்பவனே! என்றும் எங்களுக்கு இனிய தலைவனாக இருப்பவனே! யான் செய்தற்குரிய கடமைகளை யெல்லாம் நீயே நின் தலைச்சுமையாக ஏறட்டுக் கொண்டு, என் உள்ளத்தினுள்ளே நீ புகுந்து கொண்டிருப்பது, என்ன இரக்கம்! (4)

நின்று இயங்கும் ஒன்றலா
உருக்கள் தோறும் ஆவியாய்
ஒன்றியுள் கலந்து நின்ற நின்ன
தன்மை இன்னது என்று
என்றும் யார்க்கும் எண்ணிறந்த
ஆதியாய்நின் உந்திவாய்
அன்று நான்முகற் பயந்த
ஆதி தேவன் அல்லையே!

பொழிப்புரை:

நிற்பன (தாவரம்) ஆகவும், இயங்குவன (சங்கமம்) ஆகவும் உள்ள பலவகையான உடல்கள்தோறும் உயிராகப் பொருந்தி, உள்ளே கலந்து இயைந்து நிற்கின்ற நின்னுடைய இயல்பு இத்தகையது என்று, எக்காலத்திலும் எத்தகைய ஞானிகளும் எண்ணியுணர்தல் இயலாத,ஆதிகாரண பூதன் ஆன எம்பெருமானே! நீ முற்காலத்தில் நின்னுடைய திருவுந்திக் கமலத்தில் இருந்து நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனைப் படைத்த முழு முதற் கடவுள் அல்லையோ! (5)

நாகம் ஏந்தும்மேரு வெற்பை
நாகம் ஏந்தும் மண்ணினை
நாகம் ஏந்தும் ஆக! மாகம்
மாகம் ஏந்து வார்புனல்
மாகம் ஏந்தும் மங்குல் தீஓர்
வாயுஐந்து அமைத்துக் காத்து
ஏகம் ஏந்தி நின்ற நீர்மை
நின்கணே இயன்றதே.!

பொழிப்புரை:

திருவனந்தாழ்வான் ஆகிய நாகமானது தாங்குகின்ற திருமேனியையுடைய பெருமானே! தேவருலகத்தைத் தாங்குகின்ற மேரு மலையையும், எட்டுத் திக்கு யானைகள் தாங்குகின்ற பூமியையும், பரம பதத்தையும், ஆகாயமானது தாங்குகின்ற சிறந்த கங்கை யாற்றினையும், மேகக்கூட்டங்களையும், வைச்வாநரம் என்னும் நெருப்பினையும், பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்னும் ஐந்து வாயுக்களையும் பொருந்தக் காப்பாற்றி, 'இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு பொருளே தாங்கிக் கொண்டு ஆதாரமாக நிற்கின்றது' என்று உபநிடதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள சிறப்பியல்பு, நின்னிடத்தில்தான் இருக்கின்றது.

குறிப்பு:

(நாகம்-தேவருலகம். நாகம் - யானை. நாகம்-பாம்பு, அனந்தாழ்வான். ஆகம்-உடம்பு.

ஆக-திருமேனியை உடையவனே. மாகம்-பரம பதம். மாகம்-ஆகாயம். மங்குல்-மேகம். ஏகம்-ஒன்று, நீர்மை-இயல்பு). (6)

ஒன்று இரண்டு மூர்த்தியாய்
உறக்க மோடு உயர்ச்சியாய்
ஒன்று இரண்டு காலம் ஆகி
வேலை ஞாலம் ஆயினாய்!
ஒன்று இரண்டு தீயும் ஆகி
ஆயன் ஆய மாயனே!
ஒன்று இரண்டு கண்ணி னானும்
உன்னை ஏத்த வல்லனே?

பொழிப்புரை:

தலைமையான ஒரு மூர்த்தியும், தலைமையற்ற பிரமன் உருத்திரன் எனும் இரண்டு மூர்த்திகளுமாய், அறியாமைக்கும் நல்லுணர்வுக்கும் நியாமகனாய், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்களுக்கும் நிர்வாகக னாய், கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திற்குப் பிர வர்த்தகனாய், ஆகவநீயம் தட்சிணாக்கினி காருகபத்தியம் என்னும் மூன்று அக்கினிகளுக்கும் தலைவனாய் ,இடையர்களோடு ஒக்க வந்து உதித்தருளிய வியத்தகு பண்பினன் ஆன பெருமானே! மூன்று கண்களையுடைய சிவ பிரானும்கூட, உன்னுடைய புகழை முற்ற உணர்ந்து துதிக்க வல்லவன் அல்லன்.

குறிப்பு:

(வேலை-கடல். ஞாலம்-பூமி. ஒன்றிரண்டு கண்ணினான்-முக்கண்ணன் ஆகிய சிவபெருமான்.) (7)

ஆதியான வானவர்க்கும்
அண்டம் ஆய அப்புறத்து
ஆதியான வானவர்க்கும்
ஆதியான ஆதி நீ
ஆதி யான வான வாணர்
அந்த காலம் நீயுரைத்தி
ஆதியான காலம் நின்னை,
யாவர் காண வல்லரே?

பொழிப்புரை:

முற்பட்டது ஆகிய ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாககனே! உலகப் படைப்பு முதலியவற்றுக்குக் காரணம் ஆன பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்கும், அண்டம் என்று பெயர் பெற்ற பரமபதத்திலுள்ள முதல்வர்கள் ஆகிய நித்திய சூரிகளுக்கும் முதல்வன்ஆன பெருந்தலைவன், நீயே ஆக விளங்குகின்றாய். வானுலகில் வாழ்கின்ற பிரமன் முதலிய தேவர்களுடைய முடிவு காலத்தை, நீ அருளிச் செய்கின்றாய். இங்ஙனம் ஆதியாக உள்ள காலத்துக்கு நிர்வாககன் ஆன நின்னை, யாவர்தாம் தம்முடைய அறிவின் துணை கொண்டு ஆராய்ந்து அறிய வல்லவர்கள் ஆவர்?

குறிப்புரை:

(அண்டம்-பரமபதம். அந்தகாலம்-முடிவு காலம். அந்தம்-முடிவு.) (8)

தாது லாவு கொன்றை மாலை
துன்னு செஞ்சடைச் சிவன்
நீதியால் வணங்கு பாத!
நின்மலா! நிலாயசீர்
வேத வாணர் கீத வேள்வி
நீதியான கேள்வியார்
நீதியால் வணங்கு கின்ற நீர்மை,
நின்கண் நின்றதே!

பொழிப்புரை:

தாதுகள் பொருந்திய கொன்றைப்பூ மாலையையும், நெருங்கிய சிவந்த சடையினையும் உடைய உருத்திரன், முறைப்படி வணங்குகின்ற திருவடிகளை யுடையவனே! மலங்கள் இல்லாதவனே! என்றும் நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய வேதங்களைப் பயின்ற வைதிகர்களும், இன்ப இசை மிழற்றி வேள்விகளை நிகழ்த்துபவர்களும், முறைப்படி கேட்டல் சிந்தித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யும் பெரியவர்களும்,ஆகிய இவர்களெல்லாம் முறைப்படி வழிபடுவதற்குரிய சிறப்பு, நின்னிடத்தில்தான் அமைந்துள்ளது.. (9)

தன்னுளே திரைத்தெழும்
தரங்கவெண் தடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந்து
அடங்குகின்ற தன்மைபோல்,
நின்னுளே பிறந்திருந்து
நிற்பவும் திரிபவும்
நின்னுளே அடங்குகின்ற
நீர்மை நின் கண் நின்றதே

பொழிப்புரை:

தனக்குள்ளே சுருண்டு எழுந்து பொங்குகின்ற அலைகளையுடைய, வெண்மையும் விசாலமும் மிக்க கடலானது, தனக்குள்ளே சுருண்டு பொங்கி எழுந்து மீண்டும் அடங்கிவிடுகின்ற இயல்பினைப்போல, நிற்பனவும் திரிவனவும் ஆகிய உலகப் பொருள்களெல்லாம் நின் வடிவத்திற்குள்ளே தோன்றி, முடிவடைந்து, நின் வடிவத்திற்குள்ளேயே ஒடுங்கி வருவதற்குரிய தன்மை, நின்னிடம்தான் அமைந்துள்ளது. (10)

சொல்லினால் தொடர்ச்சி நீ
சொலப்படும் பொருளும் நீ
சொல்லினாற் சொலப்படாது
தோன்றுகின்ற சோதி நீ
சொல்லினாற் படைக்க நீ
படைக்க வந்து தோன்றினார்
சொல்லினாற் சுருங்கநின்
குணங்கள் சொல்ல வல்லரே?

பொழிப்புரை:

வேதாந்த நூல்களின் வாயிலாக அனைவருக்கும் உறவை உண்டுபண்ணுபவன் நீ! சிற்சில புராண இதிகாசங்களில் சொல்லப்படுகின்ற பிற தெய்வங்களுக்கெல்லாம் உயிர்க்குயிராய் அந்தர்யாமியாய்க் கலந்து நிற்பவன் நீ! சொற்களினால் கூறி விளக்கமுடியாதபடி, ஞானிகளுக்கு ஒளி வடிவாகத் தோன்றிக் காட்சி தருபவன் நீ! நீ அருளிச் செய்த வேதங்களின் படி, உலகங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காக உன்

னாலே தோற்றுவிக்கப்பெற்ற பிரமன் முதலானவர்கள், சொற்களின் துணைகொண்டு சுருக்கமாகவேனும் நின்னுடைய குணநலங்களை அறிந்து அளந்து கூறவல்லவர்கள் அல்லர்.

குறிப்புரை:

(சொல்லினால்-வேதாந்த நூல்களினால். தொடர்ச்சி-உறவு, உறவை உண்டு பண்ணுபவன். பிரமன் முதலாயினோர் நின்னாற் படைக்கப்பட்டவர்களும், நின் புகழை அளந்து அறிந்து கூறமாட்டாதவர்களும் ஆக இருத்தலின், நீ ஒருவனே எம்மால் வழிபடத்தக்க பெருமான் ஆவாய்.) (11)

உலகு தன்னை நீ படைத்தி
உள் ஒடுக்கி வைத்தி மீண்டு
உலகு தன்னுளே பிறத்தி
ஓர் இடத்தை அல்லையால்
உலகு நின்னொடு ஒன்றுநிற்க
வேறு நிற்றி ஆதலால்
உலகில் நின்னையுள்ள சூழல்
யாவர் உள்ள வல்லரே?

பொழிப்புரை:

உலகங்களை நீயே படைக்கின்றாய். ஊழிக்காலத்தில் நின் திருவயிற்றினுள் ஒடுக்கி வைத்திருந்து, அவற்றை நீயே காப்பாற்றுகின்றாய். அங்ஙனம் உலகங்களையெல்லாம் காப்பாற்றுகின்ற நீயே, இவ்விடத்தில் வந்து திருவவதாரம் செய்கின்றாய். இன்ன இடத்தையுடையவன் என்று ஓர் இடத்தையும் சுட்டிக் கூறமுடியாமல் எங்கும் வியாபித்திருப்பவன் நீ. உலகம் முழுவதும் சரீரியான உன்னிடத்தில் சரீரமாய்க் கலந்து நின்று தொழிற்பட, நீ அவற்றிற்கு வேறாக நிற்கின்றாய்! இங்ஙனம் வியக்கத்தக்க பல குணங்களையுடைய நின்னை உலகத்தில் யாவர் அறிய வல்லவர்கள்?

குறிப்புரை:

சூழல்-வியக்கத்தக்க தன்மைகள். உள்ள-நினைக்க. அறிய-உணர. உலகங்களையெல்லாம் படைத்துக் காத்து ஒடுக்குபவனாயும், உலகங்களெல்லாம் சரீரமாக நிற்க அவற்றிற்குச் சரீரியாயும் விளங்குகின்ற பெருமான் ஆகிய நின்னை அறிய வல்லவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. (12)

இன்னை என்று சொல்லல் ஆவது
இல்லை யாதும்: இட்டிடைப்
பின்னை கேள்வன் என்பர்: உன்
பிணக்கு உணர்ந்த பெற்றியோர் ;
பின்னை ஆய கோல மோடு
பேரும் ஊரும் ஆதியும்
நின்னை யார் நினைக்க வல்லர்,
நீர்மையால் நினைக்கிலே?

பொழிப்புரை:

நீ இத்தகையவன் என்று சொல்லக்கூடிய தன்மை எதுவும் இல்லை. உன்னுடைய திருவவதாரங்கள் முதலியன பற்றிய செய்திகளில், அன்பர்களுக்கும் அல்லாதவர்களுக்கும் உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை யுணர்ந்திருக்கும் பெரியவர்கள், உன்னை நுண்ணிய இடையையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியின் கணவன் என்று கூறுவார்கள். நின்னுடைய எல்லா நலங்களும் பொருந்திய அழகிய திருவுருவத்தையும், திருநாமங்களையும், திருத்தலங்களையும், நீ திருவுருவங்களை மேற்கொள்ளுதற்குரிய காரணங்களையும், நின்னுடைய திருவருளினாலே நீ அறிவிக்க அறிதலையன்றி, மற்றைப்படி யாவர்தான் அறிய வல்லவர்கள் ஆவர்?

குறிப்புரை:

இன்னை-நீ இத்தகையவன். உன்பிணக்கு-உன்னைப் பற்றிய விவாதம். நீர்மையால்-திருவருளினால். எம்பெருமானுடைய பெருஞ் சிறப்புக்களையும், அவதார நுட்பங்களையும், அவன் தானே தன் அருளினால் உணர்த்தினாலன்றி, எவரும் அவற்றைத் தம்முடைய முயற்சியினால் அறிந்து கொள்ளல் இயலாது. (13)

தூய்மை யோகம் ஆயினாய்
துழாய் அலங்கல் மாலையாய்
ஆமையாகி ஆழ்கடல் துயின்ற
ஆதி தேவ! நின்
நாம தேயம் இன்னது என்ன
வல்லம் அல்லம் ; ஆகிலும்
சாமவேத கீதன் ஆய
சக்ரபாணி அல்லையே?

பொழிப்புரை:

உலகத்தவர்கள் அழுக்குடம்பு நீங்கித் தூய்மையான அருளுடம்பு பெறும்படி செய்தருள்பவனே! ஆமை வடிவம் கொண்டு, ஆழ்ந்த கடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருளிய ஆதிதேவனே! நின் திருநாமங்கள் உணர்த்தும் குணச்சிறப்புக்களை இன்னின்னவை என்று சொல்லுவதற்குக்கூட, யாங்கள் திறமையுடையவர்கள் அல்லோம். எனினும், சாமவேதத்தினாலே புகழ்ந்தெடுத்து ஓதப்பெற்ற பரம்பொருள் நீயே யன்றோ! என்பதனை மட்டும் சொல்ல வல்லோம்.

குறிப்புரை:

துழாய் அலங்கல்-துளசிமாலை. அலங்கல்-அசைதல் எனினுமாம், வல்லம் அல்ல-நாங்கள் வல்லமையுடையவர்கள் அல்ல. சக்ரபாணி-கையில் சக்கரத்தை ஏந்தியிருப்பவன். இறைவனுடைய குணநலங்களை முழுவதும் அளந்து அறியத் திறமையில்லா விடினும், அவை வேதங்களினால் மிகவும் சிறந்தெடுத்துப் புகழ்ந்தோதப்படுபவை என்பதனை மட்டும் நன்கறியப் பெற்றுளேன் என்றபடி. (14)

அங்கம் ஆறும் வேதம் நான்கும்
ஆகி நின்று அவற்றுளே
தங்கு கின்ற தன்மையாய்!
தடங்கடற் பணத்தலை
செங்கண் நாகணைக் கிடந்து
செல்வம் மல்கு சீரினாய்!
சங்க வண்ணம் அன்ன மேனி
சார்ங்க பாணி அல்லையே?

பொழிப்புரை:

சிட்சை வியாகரணம் சந்தசு நிருக்தம் சோதிடம் கற்பம் என்னும் ஆறு அங்கங்களும், இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும் அருளிச் செய்து, அவற்றின் உட்பொருளாக எழுந்தருளி இருக்கும் தன்மையை யுடையவனே! பரந்த பெரிய கடலில், படங்களையுடைய தலையிலே சிவந்த கண்களை யுடையவனான திருவனந்தாழ்வான் ஆகிய படுக்கையில், அறிதுயில் கொள்ளுகின்ற நிறைந்த செல்வத்தையும் குணங்களையும் உடைய பெருமானே! சங்கினுடைய நிறம் போன்ற திருமேனியை யுடையவனாய்க் கிருத யுகத்தில் திருவவதாரம் செய்து, பின்னர்த் திரேதாயுகத்தில் இட்சுவாகு குலத்திலே கையும் வில்லுமாக வந்து தோன்றியவன் நீயே யன்றோ?

குறிப்புரை:

பணம்-பாம்பின் படம். நாகணை-நாக அணை; பாம்பாகிய படுக்கை. சார்ங்கம்-வில்; தமிழில் 'சாரங்கம்' எனவரும். பாணி-கை, பண்ணுவது. வேதங்களையும் அவற்றின் அங்கங்களையும் அருளிச் செய்து, அடியார்களுக்கு அருள் செய்தற்பொருட்டுத் திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்து, பின்பு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு அடியார்கள் உவந்த வடிவங்களையே உனக்கு வடிவமாகக் கொண்டு திருவவதாரம் புரிந்தாய். (15)

தலைக்கணத் துகட் குழம்பு சாதி
சோதி தோற்றமாய்
நிலைக்க ணங்கள் காண வந்து
நிற்றியேலும், நீடிரும்
கலைக்க ணங்கள் சொற்பொருள்
கருத்தினால் நினைக்கொணா
மலைக்க ணங்கள் போல் உணர்த்தும்
மாட்சி, நின்றன் மாட்சியே!

பொழிப்புரை:

முதன்மை பெற்ற தேவகணங்களும், எளிய தாவர கணங்களும், கலவைப் பிறவிகளாகிய விலங்குசாதி மனிதசாதிகளும் ஆகிய வற்றிலே பேரொளியுடைய வடிவினனாகத் திருவவதாரம் செய்து, தேவர்கள் மட்டுமேயன்றித் தாவரப் பொருள்களும்கூட உன்னை அனுபவிக்கும்படி வந்து காட்சி தருகின்றாய்! என்றாலும், பரந்து விரிந்துள்ள வேத வேதாந்தங்கள் ஆகிய நூற்கூட்டங்கள், பெயரளவினாலும் அவற்றின் கருத்துப் பொருள்களினாலும் உன் பெருமைகளை நினைப்பதற்குக்கூட முடியாமல், மலைகளின் கூட்டங்களைத் தனித் தனியே எடுத்துரைத்துப் புனைந்து கூற இயலாத நிலையில், அவற்றை ஒரு மொத்தமாகச் சேர்த்துத் தொகுதியாகப் புனைந்துரைக்கு மாறு போலப் புகழ்ந்து போற்றியமைகின்றன! அத்தகைய மாட்சிமை, நின்னுடைய சிறந்த மாட்சிமை ஆகும்.

குறிப்புரை:

தலைக்கணம்-தேவகணங்கள். துகள்-எளிய சிறிய, தாவரகணங்கள். குழம்பு சாதி-விலங்கு, மனித கணங்கள். நிலைக்கணங்கள்-நிலை பெற்ற எல்லா உயிர்த் தொகுதிகளும். கலைக்கணங்கள் - நூற்றொகுதிகள். வேத வேதாந்த சாத்திரங்களாலும்கூட அளவிட்டு அறியமுடியாதபடி, நின்னுடைய திருவவதாரச் சிறப்புக்கள் உள்ளன. அவற்றை ஒரு சிறிதளவே நூல்களும் கூறுதல் இயலும். (16)

ஏக மூர்த்தி மூன்று மூர்த்தி
நாலு மூர்த்தி நன்மைசேர்
போக மூர்த்தி புண்ணியத்தின்
மூர்த்தி எண்ணில் மூர்த்தியாய்
நாக மூர்த்தி சயனமாய்
நலங்கடற் கிடந்து மேல்
ஆக மூர்த்தி ஆய வண்ணம்
என் கொல்? ஆதி தேவனே!

பொழிப்புரை:

எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகத் திகழும், ஆதிதேவன் ஆகிய பெருமானே! பரமபதத்தில் உள்ள பரவாசுதேவ மூர்த்தியாய், சங்கர்ஷணன் பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்னும் மூன்று மூர்த்திகளாய், பிரதாநம் புருஷன் அவ்வியக்தம் காலம் என்னும் இவற்றைச் சரீரமாய்க் கொண்ட நான்கு மூர்த்திகளாய், நன்மை பொருந்திய போகத்தைத் தரும் மூர்த்தியாய், புண்ணியமே வடிவம் கொண்டதொரு மூர்த்தியாய், இங்ஙனம் எண்ணில்லாத பலபல மூர்த்தியாய், நல்ல திருப்பாற் கடலில் திருவனந்தாழ்வான் திருமேனியைப் படுக்கையாகக் கொண்டு கண் வளர்ந்தருளி, அதற்கு மேலே அடியார்கள் உவந்த உருவம் ஆகிய அர்ச்சாவதாரம் ஆகிய திருமேனி கொண்டு அவதரித்த, நினது தன்மை என்னே! என்னே!

குறிப்புரை :

ஏகம்-ஒன்று, ஒப்பற்றது. நாலு-நான்கு. போகம்-இன்பம், அநுபவம். சயனம்-படுக்கை. ஆகமூர்த்தி-அர்ச்சாவதாரத் திருமேனி. பரவாசு தேவனாய் நித்திய விபூதியை நிர்வகித்தும், வியூகம் முதலாகத் திருவவதரித்து லீலாவிபூதியை நிர்வகித்தும் அமையாமல், அவற்றிற்கும் மேலே 'தமர் உகந்தது எவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானாய்' அர்ச்சாவதாரம் தாங்கிப் போந்தருளும் நின்னுடைய பெருங் கருணைத் திறமும், எளிமைத்தன்மையும், எத்தகையன என்று வியந்தபடி. (17)

விடத்த வாய் ஓர் ஆயிரம்
இராயிரம் கண் வெந்தழல்
விடுத்து வீழ்வி லாத போகம்
மிக்க சோதி தொக்கசீர்
தொடுத்து மேல்விதானம் ஆய
பௌவ நீர் அராவணை
படுத்த பாயல் பள்ளி கொள்வது
என்சொல்? வேலை வண்ணனே!

பொழிப்புரை:

கருங்கடலின் நிறத்தையுடைய எம்பெருமானே! விஷத்தையுடைய ஓர் ஆயிரம் வாய்களினின்றும், இரண்டாயிரம் கண்களினின்றும், கொடிய நெருப்புப் பொறிகள் பறக்கும்படி விட்டுக்கொண்டு, ஒருகாலத்தும் அழிவே இல்லாத பகவதநுபவத்தையுடையவனாய், மிகுந்த பேரொளி வடிவினனாய், சிறப்பு மிகுந்ததாகக் கட்டப்பெற்ற மேற்கட்டியாகிய விதானம் போன்ற தலைகளையுடைய திருவனந்தாழ்வான் ஆகிய படுக்கையிலே, கடல் நீரிலே நீ கண் வளர்ந்தருள்வது, எத்தகைய வியப்பு!

குறிப்புரை:

விடத்த-நஞ்சினையுடைய. வீழ்வு இல்லாத-அழிவு அற்ற. தொடுத்து-கட்டப்பெற்று. விதானம்-மேலே பரப்பும் விரிப்பு. பௌவம்-கடல். அராஅணை-பாம்பு ஆகிய படுக்கை. பெருமான் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டருளும் சிறப்பினை நினைவுகூர்ந்து, ஆழ்வார் அதனில் ஆழங்காற்பட்டு மகிழ்ந்துருகி அருளிச் செய்தபடி. (18)

புள்ள தாகி வேதம் நான்கும்
ஓதினாய் அதன்றியும்
புள்ளின் வாய் பிளந்து புட்கொடிப்
பிடித்த பின்னரும்
புள்ளை ஊர்தி ஆதலால் அதென்கொல்?
மின்கொள் நேமியாய்
புள்ளின் மெய்ப்ப கைக்கடல் கிடத்தல்
காத லித்ததே.

(பொழிப்புரை):

ஒளிபொருந்திய திருவாழியையுடைய பெருமானே! அன்னப்பறவையின் வடிவங்கொண்டு நான்கு வேதங்களையும் அருளிச் செய்தாய். அதுவும்அல்லாமல், உன்னை விழுங்குவதற்காகப் பறவையின் வடிவில் வந்த பகன் என்னும் அசுரனுடைய வாயைக் கிழித்தாய். பறவையாகிய கருடனைக் கொடியாகப் பிடித்திருக்கின்றாய். மேலும் அக்கருடனையே ஊர்தியாகவும் கொண்டு இருக்கின்றாய். இங்ஙனம் உலகுயிர்களைக் காப்பாற்றியருளும் பொருட்டுப் பல அருளிச் செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நீ, திருப்பாற்கடலிலே கருட இனத்திற்குப் பகை என்று கூறும்படியான, பாம்பாகிய திருவனந்தாழ்வான் திருமேனியிற் பள்ளி கொள்ளுதலை விரும்பி நின்ற அந்தச் செயல், என்ன காரணம் பற்றியோ?

(குறிப்புரை):

புள்-பறவை. எம்பெருமான் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டிருத்தல்உலகுயிர்களைக் காத்தருளும் பொருட்டேயாம் என்பது கருத்து. புள்ளதாகி வேதம் நான்கும் ஓதி உலகுயிர்களுக்குப் பிரமாண நூலைக் கொடுத்தான். புள்ளின் வாய் பிளந்து, தன்னையே அளித்தான். துன்பமுற்றார் அனைவரும் தன் பக்கலிலே வந்து நலம்பெறும் பொருட்டே பெருமான் கருடன் ஆகிய கொடியைப் பிடித்திருக்கின்றான். மேலும் அடியார்கள் துன்பமுறும் இடங்களுக்கெல்லாம் விரைந்து சென்று உதவுதற்கே, கருடனை ஊர்தியாகவும் கொண்டுள்ளான். 'புட்கொடி பிடித்தி' என்னும் பாடம். கருடனுக்கும் அனந்தனுக்கும் உண்மையிற் பகை எதுவுமில்லை. 'பாம்புக்கும் கருடனுக்கும் பகை' என்பது உலக மக்களின் பொதுவான வழக்கு. 'கடலில் புள்ளின் பகை மெய்க்கிடத்தல் காதலித்தது என்கொல்?' என்று அந்வயம் கொள்க. (19)

கூசம் ஒன்றும் இன்றி மாசுணம்
படுத்த வேலைநீர்
பேச நின்ற தேவர் வந்து
பாட முன் கிடந்ததும்,
பாசம் நின்ற நீரில் வாழும்
ஆமையான கேசவா
ஏச அன்றுநீ கிடந்த வாறு
கூறு தேறவே

(பொழிப்புரை):

முற்காலம் தொட்டுக் கடல் நீரிலே கூசம் ஒரு சிறிதும் இல்லாமல் திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாக விரித்து, நின்னைத் துதிப்பதற்கென்றே அமைந்த பிரமன் முதலான தேவர்கள் நின்பக்கல் வந்து பாடிக் கொண்டிருக்கும்படி பள்ளிகொண்டு இருந்ததையும், அன்றொரு காலத்தில் தேவர்களுக்காகக் கடலைக் கடைந்தபொழுது, அக் கடல்நீரிலே வாழ்கின்ற ஆமையின் வடிவத்தைக் கொண்ட கேசவனே என்று, அறிவில்லாதவர்கள் இகழும்படி நீ கிடந்ததையும், அடியேன் நன்கு தெரிந்து கொள்ளும்படி எனக்கு விளக்கி அருளிச் செய்வாயாக!

(குறிப்புரை)

இறைவன் திருப்பாற்கடலிற் கண்வளர்ந்தருளும் தன்மை, நீர்மைக்கு எல்லைநிலம். தேவர்களுக்காகக் கடல் கடைந்தபொழுது ஆமையாக வடிவம் கொண்ட தன்மை, எளிமைக்கு எல்லை நிலம். இறைவன்பாற் பரத்துவம் தோன்றுமிடத்துப் பரத்துவமும் சௌலப்பியம் தோன்றுமிடத்துச் சௌலப்பியமும் கண்டுவப்பது இவ்வாழ்வார்க்கு இயல்பு. பெருமானின் எல்லா அவதாரங்களிலும் எளிமையும் தலைமையும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று குறையாமல் மேம்பட்டே நிற்கும் என்பது கருத்து. 'பாசம்நின்ற நீர்'-கடல். கடலுக்குத் தலைவன் வருணன். ஆதலின் கடலைப் 'பாசம் நின்ற நீர்' என்றார். பாசத்தையுடையவன் பாசன். ஆதலின் 'பாசன் நின்ற நீர்' என்றும் ஒரு பாடம் உண்டு. பாசம்-ஆசை. எனவே 'பரமபதத்தைக் காட்டிலும் பெருமானுக்கு விருப்பம் நிலைபெற்ற திருப்பாற்கடல்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். (20)

(...தொடரும்)

ஆகமம் என்ற பெயர்...

—: திரு. மு. அருணாசலம் :—

சென்ற பகுதியில் ஆகமங்கள் தமிழில் இருந்திருக்கக்கூடும் என்ற கருத்துச் சொல்லப் பட்டது. வடமொழியில் ஆகமம் என்று சொல் லும்போது அது மற்றொன்றிலிருந்து வந்தது என்றே பொருளாகிறது. ஆகவே தமிழிலிருந்து இது வடமொழியில் பெயர்த்துச் செய்யப்பட் டது என்று சொல்லுவதற்கு இடம் கொடுக் கிறது.

ஆனால் வேதங்களைப் போல, இன்று கிடைக்கின்ற ஆகமங்கள் யாவும் சமஸ்கிருத மொழியிலேயே உள்ளன. வேதங்களும் உப நிடதங்களும் மந்திரங்களாகவும் செய்யுளாக வும் உரைநடையாகவும் உள்ளன. ஆனால் ஆக மங்கள் யாவும் செய்யுள் (சுலோகம்) வடிவி லேயே உள்ளன. வேதங்கள் மந்திரவடிவம் ஆனமையால் சுருங்கிய சொற்களோடு சூத் திரம்போல் அமைந்துள்ளன. ஆனால் ஆக மங்கள் அவ்வாறின்றிச் சுலோகமாக விரித்துச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆகமம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் பலவிதமாகச்சொல்லப்படும். ஆ-வந்தபொருள். அதாவது இது பரம்பொருளிடமிருந்து வந்த அதாவது இது பரம்பொருளிடமிருந்து வந்த தமையால் ஆகமம் என்று பெயர் பெற்றது என்பது ஒரு பொருள்.

மற்றொரு பொருள் ஆ-க-ம-என்ற மூன் றெழுத்துக்களும், பதி பசு பாசம் (பரம்பொருள் உயிர்-தளைகள்) என்ற மூன்று பொருள்களைப் பேசுகின்றன. இந்த முப் பொருள்களையும் அவற்றுக்கிடையிலுள்ள சம்பந்தத்தையும் விவ ரிப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.

ஆகம என்ற மூன்றெழுத்துக்களுக்கும், ஒரு வடமொழிச் சுலோகம் சுவையான பொரு ளைத்தருகிறது.

ஆகதம் சிவ வதரேப்யா
கதம் ச கிரிஜா முகே
மதம் ச சிவ பக்தானாம் :
ஆகதம் சேதி கத்யதே

இதன் பொருளாவது: ''ஆகமங்கள் சிவபெரு மானது திருமுகங்களிலிருந்து உதித்து, மலை மகளின் செவிகளில் விழுந்து சிவ பக்தர்களு டைய மதமாக உலகில் பரவியமையால் ஆகமம் என்று பெயர் பெற்றது''. பெரும்பான்மை யான ஆகமங்கள் சிவபெருமான் பராசக்திக்கு உபதேசம் செய்தார் என்ற உருவத்தில் அமைந் துள்ளமையால், மேற்குறித்த பொருள் பொருந் தக்கூடியதே. ஆகதம் (உதித்தன), கதம் (விழு தன), மதம் (சமயம் கொள்கை) என்று, இந்த சுலோகம் சொல்கிற மூன்று சொற்களின் முத லெழுத்தைக் கொண்டு ஆகமம் என்ற பெயர் பிறந்தது என்பர்.

ஆகமமானது, மக்கள் பின்பற்றவேண்டிய வாழ்க்கை நெறியைக்கூறி ,பரஞானம் பெறும் உபாயத்தையும் காட்டி, பதியின் பெருமையை விளக்குவதால் இப்பெயர் பெறுகிறது. அது சத்ரூபமாய் உள்ள பரம்பொருள்ளையும், அதற் கான மந்திரங்களையும் விரித்துரைத்து இதன் மூலம் மக்களுக்கு உய்யும் நெறியை உதவு கிறது.

சைவமரபில் இவ்வாகமம் என்ற சொல் லுக்கு ஒரு சிறப்பான தாதுப் பொருள் சொல் லப்படும். ஆ என்பது ஞானம், க என்பது வீடு தலை, ம என்பது பாசநீக்கம். ஆகமத்தை நன் றாகப் பயின்று அதில் சொல்லப்பட்ட நெறி யைச் சிரத்தையோடு பின்பற்றினால் ஆன்மா வுக்குப் பாசநீக்கம் அதாவது உலக பந்தங்களி லிருந்து விடுதலை பெற்றுப் பரம்பொருளின் மெய்ந்நிலையை உணரச் செய்து முடிவில் பேரின்பத்தை அளிக்கிறது. ஆகவேதான் இதற்கு ஆகமம் என்ற பெயர்வந்தது.

ஆகமம் என்ற பொதுச் சொல் வருகை அல்லது பெறுகை என்று சாதாரண மாகப் பொருள்படும். இந்திய தத்துவ சாத்திரங்கள் அனைத்திலும் மூன்று பிரமாணங்கள்கொள்ளப் படுகின்றன. அவை பிரத்தியட்சம் (காட்சி), அனுமானம் (கருதல்), ஆகமம் (உரை) என்பன. உரை என்பது ஆப்தவாக்கியம் அல்லது சப்த பிரமாணம் என்று தர்க்கசாத்திரத்தில் சொல் லப்படும். இதுவே சுருதி முதலியன.

இனி ஆகமம் என்ற சொல் ஆட்சியைக் குறித்துச் சில சொற்கள் சொல்லலாம். பொதுவாக இது அருள் வசத்தால் ஞானியர் கண்ட எந்த சாத்திரத்துக்கும் பொருந்தும் பொதுப் பெயராகும். இந்தச் சொல்லை எல்லோரும் கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சைனர் பௌத்தர் பிடகாகமம் என்பார்கள். சமீபத்தில் தோன்றிய கிறிஸ்தவர்களின் விவிலியத் தமிழ்ப் பெயர்ப்புக்கள் பழைய ஆகமம் என்றும், புதிய ஆகமம் என்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் சொல்லப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். இந்தப் பல்வேறு சமய ஆட்சிகள், மூல ஆகமங்கள் காலத்தால் இவற்றுக்கு மிகவும் பழமையானவை என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன. இந்த மூல ஆகமங்கள் முழுமையும் சிவாகமங்கள் அல்லது சித்தாந்த ஆகமங்களே. இவை எழுந்த காலத்தில் எவ்வகைப் பிற ஆகமமும் எழவில்லை என்பதை நாம் நன்றாக மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் ஆகமம் என்ற சொல் மூல சாத்திரத்தைக் குறிப்பிடும் சொல்லாக நிலவி வந்த காரணத்தினால் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சமயங்கள் தாங்கள் மூல சாத்திரமாகக் கொண்ட நூல்களுக்குப் பெயரிட்டபோது அவற்றுக்கு ஆகமம் என்றே பெயரிட்டார்கள். ஆகமம் என்றால் வேதம் என்றே அவர்கள் கருதினார்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது.

சைவத்திலும் வைணவத்திலும் சாக்த சமயத்திலும் மூலசாத்திர நூல்களுக்கு ஆகமம் என்றே பொதுவாகப் பெயர் வழங்குவது உண்மை. எனினும் இக்காலத்தில் சில வரையறை ஏற்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்கள் மட்டுமே ஆகமம் என்ற பெயரால் சுட்டப்படுகின்றன. வைணவ ஆகமங்களுக்கு அதிகமாக வழங்கிய பெயர் சம்மிதை என்பது. சாக்த ஆகமங்களுக்கு வழங்கிய பெயர் தந்திரம் என்பது. இது பொதுவான நிலை .ஆயினும் ஒரு சமயத்தாரின் நூல்களுக்கு ஏனைய பெயர்கள் வழங்குவதும் அபூர்வமாய்க் காணப்படும். உதாரணமாகச் சைவத்தில் ஓர் உபாகமத்துக்குக் குமார தந்திரம் என்று பெயர். மற்றும் சிலவற்றுக்குப் பீமசம்மிதை என்ற பெயர்களும் வழங்கும். இப்படியே வைணவத்திலும் சாக்தத்திலும். ஆனால் இவை சிறுபான்மை. எடுத்துக்காட்டாக இவற்றை எண்ணிட்டுச் சொல்லவும் முடியும். காரணத்தின் உபாகமமான முற்கூறிய பீமசம்மிதை, அஜிதத்தின் உபாகமங்களான பார்வதி சம்மிதை, பத்மசம்மிதை, அம்சுமத் ஆகமத்தின் உபாகமம்ஆன வித்யாபுராண தந்திரம் இவை நான்கே. வேறெந்த உபாகமத்துக்கும் இத்தகைய பெயர் இல்லை.

ஆயினும் ஆகம இலக்கியம் முழுவதையுமே தந்திரம் என்று சொல்வது பெரு வழக்காயிருந்திருக்கிறது. சில ஆகமங்களின் முடிவில் இவ்வாறு இந்த மகாதந்திரம் முடிகிறது என்று ஆகம ஏடுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக காரணாக்ரிய மகாதந்திரம் அஜிதாக்ரிய மகாதந்திரம் முதலானவற்றைச் சொல்லலாம்.

பஞ்சபூதக் கோயில்கள்

''பஞ்சபூதப் பெருவடிவையே முதல்முதல் மனிதன் மனத்தில் உன்ன இயலாதெனக் கருதி, நம் முன்னோர், பஞ்சபூத நுட்பத்தைக் கோயில்கள் வாயிலாகவும், பூசைகள் வாயிலாகவும் விளங்கவைத்துச் சென்றார். பஞ்சபூதம் ஆண்டவன் வடிவம் என்பதை அறிவுறுத்த நமது தமிழ்நாட்டிலே ஐந்து திருப்பதிகளுண்டு. அவை காஞ்சி (மண்), திருவானைக்கா (புனல்), திருவண்ணாமலை (நெருப்பு), திருக்காளத்தி (காற்று), சிதம்பரம் (வெளி) என்பன. பூசைக் காலத்திலும் இக்குறிகளுண்டு. மூர்த்தி, மண்ணுக்கு அறிகுறி. அபிடேகமும் தீபமும், நீரையும் நெருப்பையும் உணர்த்துவன. விசிறி, காற்றைக் குறிப்பது. பாடல், ஒலிவடிவான ஆகாயத்தை அறிவுறுத்துவது. சூரிய நமஸ்காரம், ஒளியை விளக்குவது. தியானம் அமைதி கூட்டுவது. மக்களின் நிலைக்கேற்றவண்ணம் பல முறைகள் வகுக்கப்பட்டன. இம்முறைகள் இது போழ்து பொருளிழந்து கிடத்தல் கண்கூடு.''

—திரு. வி. க.

திருப்பத்தூர் வரதராசப் பெருமாள்

திரு. கா. அ. ச. ரகுநாயகன், M.A., திருப்பத்தூர்.

வடஆர்க்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் நகரில் அருள்மிகு கசேந்திர வரதராசப்பெருமாள், பெருந்தேவித் தாயாருடன் எழுந்தருளிப் பல நூற்றாண்டுகளாக அருள்பாலித்து வருகின்றார். இந்த வரதராசப்பெருமாள் கோயில் மிகப் பழமையானதாகத் தோன்றுகிறது. இங்குள்ள ஒரு கல்வெட்டுச் சிதைவில், இராசராச சோழருடைய மெய்க்கீர்த்தி வாசகம் காணக் கிடப்பதால், இக்கோயில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது.

எவ்வளவு பெரிய கோயிலாகஇருந்தாலும், எவ்வளவு வளம் பெற்றதாக இருந்தாலும், ஆழ்வார்களின் பாடல் பெறாத கோயில்களுக்கு அவ்வளவு ஏற்றம் இருப்பதில்லை. பன்னிருவரில் ஒருவரினால் ஒரு சொல் பெற்றதாயினும் அக்கோயிலுக்கு உள்ள ஏற்றமே தனிதான்! காடுகளிலும் மலைகளிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலைத் தேடிச் சென்று அமுத வெள்ளமாகப் பதிகம் பாடியருளிய திருமங்கை மன்னனும், நடுநாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கோவலூர்ப் பெருமானைப் பாடிய பின்னர், நேராகத் திருக்கடிகைக்குச் (சோளிங்கபுரம்)சென்றுள்ளாரேயன்றி, இடையில் உள்ள எந்தப் பெருமாளையும் பாடி மங்களாசாசனம் செய்யவில்லை. திருக்கோவலூருக்கும் திருக்கடிகைக்கும் உள்ள தொலைவு சற்றேறத்தாழ நூறு கல்லாகும்.

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியும், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் வருணனை செய்யப் பெற்றதுமான 'சவ்வாது' மலையின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற திருமாலின் திருக்கோயில் ஒன்றும் இல்லை. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் ஒரு சிலரேனும் இப்பகுதியைக் கடந்து சென்றிருக்கக் கூடும். அவ்வாறு அவர்களின் திருவடிகள் இப்பகுதி மண்மீது படிந்தும், அவர்கள் இப்பகுதியில் உள்ள பெருமாள்களில் ஒருவரையும் பாடாமல் விட்டுச் சென்றமைக்குத் தெளிவான காரணம் ஏதும் புலப்படவில்லை. சவ்வாது மலையின் மேற்குப் பகுதி முழுவதும் அடர்ந்த காடுகளாகவும், மக்கள் போக்குவரத்து அற்றதாகவும் இருந்திருக்கக்கூடும். இடையே சிற்சில ஊர்களில் ஆங்காங்கே தோன்றி மக்கள் வாழ்ந்திருப்பார்கள். இந்த ஊர்களை இணைக்கும் சாலைகள் அக்காலத்தில் ஏற்பட்டிரா என்று நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

வடஆர்க்காடு மாவட்டம், இந்த சவ்வாது மலைக்குக் கிழக்கும் மேற்கும் ஆகப் பரந்திருக்கிறது. இம் மாவட்டத்தின் வடகோடியில் திருக்கடிகா (சோளிங்கபுரம்) என்னும் ஒரு திருப்பதி மட்டும் அமைந்து இம்மாவட்டத்துக்குப் பெருமை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. திருப்பத்தூர் நகரத்தின் கிழக்குப்புறத்தில் கோட்டை என்னும் பகுதி இருக்கிறது. இந்தக் கோட்டைப் பகுதியில்தான் அருள்மிகு வரதராசப்பெருமாள் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலுக்கு வடகிழக்காகச் சுமார் 250 மீட்டர் தொலைவில் பிரம்மேசுவரர் கோயில் ஒன்றும் இருக்கிறது. இதுவும் பழமையானதே.

வரதராசப் பெருமாள் கோயில் 172 அடி நீளமும், 148 அடி அகலமும் உடையது. நாற்புறமும் மதில் சுவர் நல்ல நிலையில் இருக்கிறது. இக்கோயிலுக்கு இராசகோபுரம் இல்லை; ஆயினும் அதற்குரிய அடித்தளத்தோடு நுழைவாயில் உண்டு. பிரதான சந்நிதி வரதராசப் பெருமாளுடையது. சீதேவி பூதேவி ஆகிய உபய நாச்சியார்களோடு பெருமாள் சேவை சாதித்தருள்கிறார். கிழக்குமுக மண்டலம்; நின்றதிருக்கோலம். பெருந்தேவித் தாயாருக்குத் தனி சந்நிதி அமைந்துள்ளது. வெளி மண்டபத்தின் வடமேற்குப்புறத்தில் வேணுகோபாலனுக்கு ஒரு சிறு சந்நிதி இருக்கிறது.

உள் மண்டபத்தின் வடபுறத்தில் நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், கூரத்தாழ்வார் ஆகியோர் சிலை யுருவில் காட்சியளிக்கின்றனர். பெருந்தேவித்தாயார் சந்நிதிக்கு வெளியே ஓர் அழகிய 24 கால் கல் மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இது நாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பெற்றிருக்கலாம். இம்மண்டபத்தின் மேற்குப் பகுதியில், தரையை நோக்கியபடி, கல்லில் ஓர் அழகிய தாமரை மலர் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தாமரையைச் சுற்றிலும் அட்டதிக்குப் பாலகர்களின் உருவங்களைச் செதுக்கியுள்ளார்கள். இதனடியில்

உள்ள கல்தூண்கள் நான்கிலும் பல்வேறு உருவங்களை மிக அழகாக அமைத்துள்ளார்கள். திருமாலின் அவதாரக் கதைகளைச்சித்தரிப்பன பல. அடியார்களின் கதைகளைச் சித்தரிப்பன வேறு சில. வடபுறமுள்ள இரு தூண்களிலும் வீரர்கள் இருவர் தம் தேவிமாருடன் வேணுகோபாலனைச் சேவித்தவண்ணம் நிற்கின்றனர். இங்குள்ள உருவங்களில் பெரும்பாலானவை அண்மைக்காலத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தாயார் மண்டபத்தின் தென்புறத்தில் உள்ள ஒரு சிறு சந்நிதியில் இராமாநுசர் வடக்குநோக்கி அமர்ந்து காட்சி தருகிறார். இந்த மண்டபத்தின் ஒரு பகுதியில் பூமிக்கடியில் ஒரு சிறு கல் மண்டபம் அமைத்துஉள்ளார்கள். இதற்குப் பெருமாள் சந்நிதியின் உள் மண்டபத்திலிருந்து சுரங்கப் பாதைசெல்கிறது. இந்த நிலவறை மண்டபம் ஆறடி நீளமும் ஐந்தடி அகலமும் நான்கடி உயரமும் கொண்டதாய் உள்ளது. காற்றும் ஒளியும் உள்ளே செல்ல வழி இல்லை. இம் மண்டபத்தின் நான்குபுறச் சுவர்களிலும் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இம்மண்டபத்துக்குச் செல்லும் சுரங்கப் பாதை வழியைத் தற்போது மூடிவைத்திருக்கிறார்கள்.

மூலவர் வரதராசப்பெருமாள் மிக அழகான தோற்றமளிக்கிறார். பிருகு, மார்க்கண்டேய முனிவர்களுக்குப் பெருமாள் இங்கே காட்சியளித்ததாகக் கூறுவர். அவர்கள் இருவரும் பெருமாளை நோக்கியவாறு கருவறையில் அமர்ந்துள்ளனர். மூலவர் கவுத்துவபேரர் உற்சவர் ஸ்தபனபேரர் பலிபேரர் ஆகிய ஐந்து பெருமாள்களும் இக் கருவறையில் நின்று காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவைகள் தவிர,வெளிப்பிராகாரத்தில் வடதிசையில் லட்சுமிநாராயணன் சந்நிதி பெரியவிமானத்துடன் தனியாக இருக்கிறது. இது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இங்கு வெளி மண்டபத்தில் சிறிய திருவடிகள் (ஆஞ்சநேயர்) சிலைவடிவில் காட்சியளிக்கின்றார்.

மூலவர் வரதராசப்பெருமாள், பெருந்தேவித் தாயார், வேணுகோபாலன், இலட்சுமி நாராயணன் ஆகிய நால்வருக்கும் நான்கு விமானங்கள் உயர்ந்து நின்று கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. சுற்றுப் பிராகாரத்தில் தென்னை மரங்களும் மலர்ச் செடிகளும் வளர்ந்து குளுகுளுவென நிழல் தந்து நெஞ்சைக் கவர்கின்றன. வரதராசப்பெருமாள் சந்நிதிக்கு நேராக வெளியே பெரிய திருவடிகளுக்கு (கருடாழ்வாருக்கு) ஒரு சிறு சந்நிதி இருக்கிறது. இவர்க்கு அமைந்துள்ள சிறிய விமானம் மிகுந்த வேலைப்பாடுடன் திகழ்கிறது. பெரிய திருவடிகளின் உருவமும்,லட்சுமிநாராயணனுடைய உருவமும் பச்சை நிறக் கல்லினால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மதில் சுவருக்கு வெளியே சந்நிதி நுழைவாயிலுக்கு நேரே ஒரு விளக்குத் தூண் இருபத்தைந்தடி உயரம் கல்லில் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்தூண் கோயிலை நோக்கி மேற்குப் புறமாகச் சிறிது சாய்ந்து நிற்கிறது. இதனடிப் பாகம் பூமிக்கடியில் சென்று ஒரு பெரும் பாறையாக இருக்கிறது. பூமிக்கடியிலுள்ள பாறையும் விளக்குத் தூணும் ஒரே கல்லாக அமைந்துள்ளன. இதனை எப்படிச் செதுக்கியிருப்பார்கள் என்பதைஎண்ண எண்ண வியப்பாக இருக்கிறது. வைகாசி மாதத்தில் பிரம்மோற்சவம் பத்து நாள் நடைபெறுகிறது. விசாகத்தில் திருக்கல்யாணம் நடைபெற்றுப் பெருமாள் கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளித் திருவீதி உலாக் கண்டருள்கிறார்.

புரட்டாசி மாதத்தில் ஐந்து சனிக்கிழமைகளிலும் விசேஷமாக அலங்கார ஆராதனைகள் நடைபெறும். மார்கழியில் வைகுண்ட ஏகாதசி மிக முக்கியமான உற்சவம். அன்று மக்கள் திரளாக வந்து சேவிப்பார்கள். இவ்வளவு இருந்தும் இக்கோயிலுக்கு நித்திய பூசைக்கு ஏற்பாடு எதுவும் இல்லை. அரசினர் அளிக்கும் ''தஸ்திக்'' (ஆண்டுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்கும் தொகை) மிகக் குறைவானது. வேறு நிலையான வருவாய் தரும் மான்யங்கள் எவையும் நடைமுறையில் இல்லை. இக்கோயில் இருக்கும் கோட்டைப் பகுதியில் இந்துக்கள் யாரும் இப்போது குடியில்லை. அங்கிருந்த பல்வேறு தெருக்களில் குடியிருந்தவர்கள் அனைவரும் வேறு இடங்களில் குடியேறிவிட்டார்கள். இக்கோயிலைச் சுற்றிலும் இப்போது முசுலீம் மக்கள் குடியிருந்து வருகின்றனர்.

மாசதிர் வாழ்வு !

கேசவன் தமர் கீழ்மேல் எமர் ஏழ் எழுபிறப்பும்,
மாசதிர் இதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா,
ஈசன் என்கரு மாணிக்கம், என்செங்கோலக் கண்ணன், விண்ணோர்
நாயகன், எம்பிரான் எம்மான் நாரா யணனாலே.

—நம்மாழ்வார்

தேவாரப்பாடல் பெற்ற சோழநாட்டுச் சிவத்தலங்கள்

—(முற்றொடர்ச்சி)

8. திருக்கலிக்காமூர் :

இஃது அன்னப்பன்பேட்டை என இந்நாளில் வழங்கி வருகின்றது. மயிலாடுதுறை நிலையத்தில் இருந்து வடகிழக்காய் மூன்றுகல் தொலைவில்உள்ளது. சுவாமி சுந்தரேசர். தேவி அழகம்மை. சம்பந்தர் பதிகம்.

9. திருச்சாய்க்காடு :

இது சாயாவனம், பூம்புகார் எனவும் வழங்கும். இது சீர்காழிக்குத் தென்கிழக்கே 9 கல் தொலைவில் உள்ளது. மயிலாடுதுறையில் இருந்து திருவிளநகர் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டும் இத்தலத்தை அடையலாம். முன்னொரு காலத்தில் இந்திரனின் தாயார் இங்கு வந்து இத்தலத்தைப் பூசித்து வந்தாள். தாயார் மண்ணுலகம் சென்று வழிபட்டு வரும் வருத்தத்தைத் தவிர்க்க, இந்திரன் இத்தலத்தினை விண்ணுலகத்திற்கு அகழ்ந்தெடுத்துச் செல்ல முயன்றான். பாதாளம் வரையில் அகழ்ந்து பார்த்தும் அவனால் இதனைப் பெயர்த்தெடுக்க இயலவில்லை. அதனால் இவன் இக்கோயிலைப் புதுப்பித்து, தேவபூசை நிகழ்ந்து வந்ததனை மனிதர்களும் பூசித்து உய்யுமாறு செய்து சிறப்புறுவித்தான். இந்திரன்அகழ்ந்தபொழுது ஆதிசேடனின்பணாமகுட மாணிக்கச் சாயை பரவிய காரணத்தினால், இது சாயாவனம் எனப்பெயர் பெற்றது. சுவாமி சாயாவனேசுவரர். தேவியின் பெயர் குயிலினும் நன்மொழியம்மை. அப்பர், சம்பந்தர் பாடல் பெற்றது. சிவபிரான் இயற்பகை நாயனாரின் மனைவியைஉடன்கொண்டுசென்று பின்னர்க் காட்சி கொடுத்தருளிய தலம்இதுவே.

10 திருப்பல்லவனீச்சரம் :

இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்துறை பல்லவனீச்சரம் எனப்பெறும். பல்லவ மன்னன் ஒருவன் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால், இப்பெயர் எய்திற்று. இயற்பகை நாயனார், பட்டினத்தடிகள் ஆகிய பெருமக்களின் அவதாரத் தலம். சம்பந்தர் பதிகம். சுவாமி பல்லவனேசுவரர். தேவி சௌந்தரநாயகி. தீர்த்தம் காவிரி சங்கம தீர்த்தம். இது சாய்க்காடு என்னும் தலத்திற்குக் கிழக்கே கால் மைல் தொலைவில் உள்ளது.

11. திருவெண்காடு :

இது சுவேதவனம் எனவும், சுவேதாரண்யம் எனவும் வடமொழியில் வழங்கப்பெறும். சென்னை-மயிலாடுதுறை இருப்புப் பாதையில் சீர்காழி இருப்புப்பாதை நிலையத்தில் இருந் 9 கல் தொலைவில் உள்ளது. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற மூவகைப் பெருமைகளையும் உடையது. சுவேதாரண்யேசுவரர், நடராசர், அகோரசிவர் என்னும் மூன்று மூர்த்திகள்—தீர்த்தங்கள், சோமகுளம், சூர்யகுளம், அக்னி குளம் என்னும் மூன்று—வடவால் கொன்றை வில்வம் என்னும் மூன்று தலவிருட்சங்கள் - இங்கு மிகவும் சிறப்புடன் திகழ்ந்து வருதலைக் காணலாம். திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் நடுநாட்டுத் தலத்தில் வசித்து வந்த அச்சுத களப்பாளர் என்னும் பெருந்தகையார், ''பேயடையா பிரிவெய்தும்'' எனத் தொடங்கும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரப்படி, இங்குள்ள முக்குளநீரில் மூழ்கி இறைவனை வழிபட்டுச், சிவஞானபோதம் என்னும் செந்தமிழ் ஞானநூலை அருளிய சைவசித்தாந்த முதற்பெருஞ் சான்றோர் ஆகிய ஆசிரியர் மெய்கண்ட தேவரை மகவாகப் பெற்றெடுக்கும் பேறுபெற்றார். பட்டினத்தடிகள் சிவபூசை பெற்றதும், இந்திரன் பாவம் நீங்கியதும், அயிராவதம் என்னும் வெள்ளையானை வழிபட்டுச் சாபம் விலகியதும், சுவேதகேது சுவேதன் முதலியவர்கள் பேறு பெற்றதும் இத்தலமேயாகும். 'விண்ணவர் கோன் வழிபட வெண்காடு இடமா விரும்பினனே' 'நயந்தவர்க்கு அருள் பல நல்கி இந்திரன் கயந்திரம் வழிபட நின்ற' 'வெள்ளானை வேண்டும் வரங்கொடுப்பார் வெண்காடு மேவிய விகிர்தனாரே' 'அயிராவதம் பணிய மிக்கதனுக்கு அருள்சுரக்கும் வெண்காடு' எனவரும் தேவாரப் பாடற் பகுதிகள், இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன. மாசி மாதத்தில் இங்கு நடக்கும் திருவிழா இந்திரனே வந்து நடத்துவதாக ஐதிகம். அதனால் இந்திர மகோற்சவம் எனப் பெயர்ப்பெறும்: ஐராவதத்தால் அமைக்கப்பட்ட தீர்த்தம் 'யானைமடு' என வழங்கி வருகின்றது.

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அகோர மூர்த்தி, மருத்துவாசுரன் என்பவனின் வலி தொலைக்கத்தோன்றியவர். இவர் திருவுருவத்தில் 14 நாகங்கள் ஆபரணமாக விளங்குகின்றன. இவருடைய வலதுகால் கட்டைவிரல், இரண்டாவது விரல் ஊன்றி, மற்ற பாதம் தூக்கியிருக்கின்றது. அப்பர் சுவாமிகள் இத்தலத்தைப் பற்றிப்பாடிய 'தூண்டுசுடர்மேனி' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தில் சொல்லப்பட்டவை அனைத்தும் அகோரமூர்த்தியின் திருவுருவத்திற் காணலாம். எண்தோள் முக்கண் ஈசராக மூவிலைச் சூலம் ஏந்திய கையுடன் திகழும் இவர்தம் திருவடியில், மருத்துவாசுரன் மல்லாந்த நிலையில், சரணாகதியடைந்து கிடக்கிறான். அகோர வீரபத்திரர் என்பவர் இவரின் வேறு.

இங்குள்ள பெரியவாரணப் பிள்ளையார், சட்டைநாதர் மெய்கண்டார், பொல்லாப்பிள்ளையார், பிள்ளை இடுக்கி அம்மன், பத்திரகாளி, துர்க்கை, பிட்சாடனமூர்த்தி முதலிய பல திருவுருவங்களும் கண்டுகளிக்கத் தக்கவை. திருஞானசம்பந்தர் இங்கு வந்த பொழுது 'ஊரெலாம் சிவலோகம் மணலெலாம் சிவலிங்கம்' எனக் கண்டு மிதிக்க அஞ்சியபொழுது அம்பிகையைக் கூப்பிடப் பெரிய நாயகியம்மை சென்று அவரை இடுப்பில் எடுத்து வந்தார். அதனால் ''பிள்ளை இடுக்கி அம்மன்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பிள்ளையை இடுப்பில் வைத்துள்ள அம்பாள் திருவுருவம் பிரம வித்தியா நாயகி கோயிலில் மேற்கு உட்பிராகாரத்தில் இருக்கின்றது.

பட்டினத்தார் துறவு நெறிமேற்கொண்ட பொழுது, அவர் தம் கணக்கராக விளங்கிய சேந்தனார் என்பவரை, அடிகளாரின் நிதி முழுவதையும் ஏழை எளியோர் வறியோர் கவர்ந்து கொள்ளும்படி விடுத்தமைக்காக, அரசன் சிறையிலிட்டு வருத்த, அஃது அறிந்த பட்டினத்தார், 'செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை வேந்தன் இட்ட கைத்தளை நீக்கி என்முன் காட்டு வெண்காட்டுளானே' எனப் பாடித் துதிக்க, விநாயகப் பெருமான் சென்று சேந்தனாரின் விலங்கைத் தறித்துச் சிறை விடுத்தார். இங்ஙனம் 'விலங்கு தறித்த விநாயகர்' கோயில், திருவெண்காட்டீசர் கோயிலுக்குத் தென்மேற்கே சிறிது தொலைவில் இருக்கிறது. அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் மணிவாசகர் கபில தேவர் பரணதேவர் முதலிய சான்றோர்கள் இத்தலத்தைத் தம் பாடல்களாற் சிறப்பித்துள்ளனர். சைவ எல்லப்ப நாவலர், திருவெண்காட்டுப் புராணம் பாடியுள்ளார். அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் பாடல்.

12. கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி :

இது திருவெண்காட்டினின்று மேற்கே ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ளது. காவிரிக்குத் தென் கரையில் தஞ்சைக்கு மேற்கே ஒரு திருக்காட்டுப்பள்ளி இருப்பதனால், இது கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி எனப் பெயர் பெற்றது. இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பழி நீங்கப் பூசித்த தலம். ''தோலுடையான் வண்ணப் போர்வையினான் இமையோர் பெருமான் நுண்ணறிவால் வழிபாடு செய்யும் காலுடையான் கரிதாய கண்டன் காதலிக்கப்படும் காட்டுப் பள்ளி'' எனச் சம்பந்தர் பதிகத்துள் வருவதைக் காணலாம். சுவாமி ஆரணிய சுந்தரர். தேவி அகிலாண்டநாயகி.

13. திருக்குருகாவூர் :

இத்தலம் சீர்காழிக்குத் தெற்கே தென் திருமுல்லை வாயிலுக்குப் போகும் பாதையில் மூன்றாவது கல்லில் தெற்கே திரும்பிச் செல்லின், அரை கல் தொலைவில் உள்ளது. சுந்தரர்க்காக இறைவன் தண்ணீப் பந்தர் அமைத்துப் பொதி சோறு அளித்த தலம். ''பாடுவார் பசி தீர்ப்பாய்'' என்றும் 'இத்தனையா மாற்றை அறிந்திலேன்' என்றும் சுந்தரர் பாடியிருத்தல் காணலாம். சுவாமி வேட வடிவத்துடன் வந்து வழிகாட்டினமையினால் 'வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீ யன்றே' எனச் சுந்தரர் பாடினார். இறைவன் சுந்தரர்க்குப் பொதி சோற்று அமுது ஊட்டிய இடம், வரிசைப் பற்று முதலிய பெயர்களுடன் வழங்கி வருகின்றது. இக்கோயிலுக்கு வெளியேயுள்ள பாற்கிணறு என்ற ஒரு தீர்த்தம், தை அமாவாசை தினத்தன்று, சுவாமி தீர்த்தம் கொடுக்கும் சமயத்தில், பால் போல வெள்ளை நிறம் அடைவது அற்புதமானது. அதனாலேயே சுவாமிக்கு வெள்ளடை நாதர் எனப் பெயர் அமைந்தது போலும். அம்பிகை காவியங்கண்ணி. வெள்ளடை என்பது கோயிலுக்குப்பெயர் ஆகலாம். ''விண்ணமர் பைம்பொழில் வெள்ளடை மேவிய பெண்ணமர் மேனிப் பிஞ்ஞகனாரே'' என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். ''காவியங்கண் மடவாள்'' என்னும் தொடரும் சம்பந்தர் தேவாரத்தில் பயின்றுள்ளது.

14. சீர்காழி :

திருஞானசம்பந்தர் அவதரித்த தலம். பிரமன் தனது படைப்புத் தொழில் இடையூறு இன்றி முடிவு பெற வழிபட்டதால் பிரமபுரம்; இறைவன் மூங்கில் வடிவமாகத் தோன்றிச் சூரபன்மனுக்கு அருள்செய்தமையால் வேணுபுரம்; சூரனுக்குப் பயந்த தேவர்கள் புகலிடமாகக் கொண்டு பூசித்தமையினால் புகலி; சுக்கிரன் இயமன் வியாழன் என்போர் குருத்துவம் பெறப் பூசித்ததனால் வெங்குரு; பிரளய வெள்ளத்திலும் அழியாது தோணிபோல மிதந்து, சிவபிரானும் அம்பிகையும் தங்கியிருக்கப் பெற்றதனால் தோணிபுரம்; தரையைப் பிளந்து சென்று இரணியாக்கனைக் கொன்ற வராக மூர்த்தி வணங்கியதனால் பூந்தராய்; தலைக் கூறாகிய இராகு இறைஞ்சியதனால் சிரபுரம்; புறாவடிவோடு தன்னைச் சோதிக்க வந்த அக்கினிதேவனால் சிபிச்சக்கரவர்த்திநற்கதியடைந்தமையால் புறவம்; சண்பைப் புல்லால் மாய்ந்த தம் குலத்தவரால் வந்த பழி தன்னைத் தொடராதிருக்கும்படி கண்ணபிரான் பூசித்ததனால் சண்பை; இறைவனை எதிர்த்து நடனவாதம் புரிந்த காளி அக்குற்றம் நீங்கப் பணிந்ததனால்

ஸ்ரீகாளிபுரம் (சீகாழி); மச்சகந்தி என்னும் பரதவர் குலப் பெண்ணைப் புணர்ந்த கொச்சையாம் பழிச்சொல் நீங்கப் பராசரர் வணங்கியதால் கொச்சைவயம்; எங்கும் கழியாத கொடிய மும்மலத் தொகுதியைக் கழுவித் தொலைக்க உரோமச முனிவர் உள்ளுருகித் தொழுததனால் கழுமலம் என்னும் பன்னிரண்டு திருப் பெயர்கள் இத்தலத்திற்கு உண்டு. இப் பெயர்களையெல்லாம் திருஞானசம்பந்தர் தமது பதிகங்கள் பலவற்றில் முறை பிறழாமற் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரமபுரீசர் என்ற லிங்கம் ஆகிய திருமேனியும், தோணியப்பர் என்னும் குரு ஆகிய திருமேனியும், சட்டைநாதர் என்ற சங்கமம் ஆகிய திருமேனியும் என்னும் திருவுருவங்கள் மூன்றனுள்ளும் விளங்கிச் சிவபிரான் இங்குத் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளார். இரணியனைச்சங்கரித்து எழுந்தநரசிங்கத்தைத் தடிந்து, அதன் தோலைச் சட்டையாக அணிந்த சட்டைநாதர், வரம் அருளும் வள்ளலாய் ஆபத்துத்தாரணர் என்னும் பெயருடன் இங்கு வீற்றிருக்கின்றார். அவர் கையில் இருப்பது வாமனரைத் தடிந்து, அவர் தம் முதுகெலும்பைத் தண்டாக ஆக்கிய படை; வெள்ளிக்கிழமைதோறும் நள்ளிரவில் இவருக்கு நியமமாகச் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறுகிறது. பைரவர் எட்டு வடிவங்களில் தோன்றி இங்கு விளங்குகின்றார். இவ் அஷ்ட பைரவர்களும் தெற்குப் பிராகாரத்திலுள்ள வலம்புரி மண்டபத்தில் யோக நிலையில் காட்சி தருகின்றனர். இத்தலத்தில் பிரம தீர்த்தம், காளிதீர்த்தம் முதலிய 22 தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

திருநாவுக்கரசர் இங்கு வந்து சம்பந்தரைக் கண்டு மகிழ்ந்து நட்புப் பூண்டார். சுந்தரர் சம்பந்தர் தோன்றியருளிய பதி என்று கருதி இத்தலத்தை மிதிக்க அஞ்சி நகர்ப்புறத்தே இருந்து வழிபட்டு, இறைவன் காட்சிகொடுக்கப் பெற்று, புற நகரிலேயே ''கழுமலவளநகர்க் கண்டு கொண்டேனே'' என்று பதிகம் பாடிப் போற்றினார். மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய நாட்டைவிட்டுத் தில்லைக்கு எழுந்தருளும் போது, இங்கு வந்து 'உம்பர்கட்கு அரசே' என்று தொடங்கும் பிடித்தபத்து அருளிச் செய்தார்கள். பட்டினத்தார் 'திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை' பாடியுள்ளார். அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான கணநாதநாயனார் இங்குத் தோன்றியருளினார். அந்தனர் குலத்தில் அவதரித்த அவர், அடியார்களைப் பல வகைத் திருப்பணிகளிலும் பயிற்சி கொடுத்துப் பழக்கியருளிய பெருந்தகையார் ஆவர். மச்சுச் செட்டியார், காழிக் கங்கை மெய்கண்டார், சிற்றம்பல நாடிகள், கண்ணுடைய வள்ளலார், திருத்தோணியப்பர், மறைஞான சம்பந்தர், சண்பை ஞானப்பிரகாசர், தருமைச் சிவஞானதேசிகர், மாசிலாமணி தேசிகர், சிதம்பர நாதமுனிவர், அருணாசலக்கவிராயர் முதலிய பல சான்றோர்கள் இங்கு அவதரித்துள்ளனர்.

இங்கு வீரராசேந்திரன் (கி.பி.1055-1070), இரண்டாம் குலோத்துங்கன். (கி.பி. 1133), இரண்டாம் இராசராசன் (கி.பி.1144), இரண்டாம் இராசராசன் (கி.பி. 1165), மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1178), மூன்றாம் இராசராசன் (கி.பி.1216), மூன்றாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன் (கி.பி.1243), வீர விருப்பண்ண உடையார் (கி.பி.1315), கிருஷ்ணதேவராயர் (கி.பி.1509), வேங்கடதேவராயர் (கி.பி. 1613) ஆகியோரின் கல்வெட்டுக்கள் 47 உள்ளன. அவைகளில் பலவகை அறக்கட்டளைகளுக்கான நில தானம் முதலியன வழங்கிய செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

இக்கோயில் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்தின் ஆட்சியிற் பரிபாலிக்கப் பெற்று வருகின்றது. நாள்தோறும் காமிக, காரண, வாதுள, மிருகேந்திர ஆகம விதிப்படி ஆறுகால பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. சித்திரை மாதப் பிரமமோற்சவத்தில் இரண்டாம் திருவிழாவாக திகழும் திருமுலைப்பால் உற்சவம் (ஞானசம்பந்தருக்கு அம்பிகை ஞானப்பால் கொடுத்தருளிய விழா) மிகவும் சிறப்பானது. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள், சீர்காழிக்கோவை என்னும் சிறந்த நூலைப் பாடியுள்ளார். சுவாமி பிரமபுரீசர், தோணியப்பர் — அம்பிகை திருநிலைநாயகி, பெரிய நாயகி.

15. திருக்கோலக்கா :

இது சீர்காழிக்கு மேற்கே ஒரு நாழிகை தொலைவில் உள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் ஞானப்பால் உண்டபின், அடுத்த நாளிலேயே தமது முதல் யாத்திரை செய்த தலம். ''மடையில் வாளை'' என்னும் பதிகத்தினைச் சம்பந்தர் தமது கைகள் வருந்தும் வண்ணம் தாளம் இட்டுப் பாடுதல் கண்டு சிவபிரான் அவருக்கு ஐந்தெழுத்து எழுதிய பொற்றாளம் கொடுத்த தலம். அம்மையார் ஓசை கொடுத்த காரணத்தால், ஓசை கொடுத்த நாயகி எனப் பெறுவர். சுவாமி தாளம் கொடுத்த காரணத்தால்திருத்தாளம் உடையார் எனப் பெறுவர். சத்தபுரீசர் என்றும் கூறுவர். சம்பந்தருக்கு இங்கு இறைவன் பொற்றாளம் கொடுத்த செய்தியினைச் சுந்தரர் தமது திருக்கோலக்காத் திருப்பதிகத்தின் 8 ஆம் பாட்டிற் குறிப்பிட்டுப் போற்றியிருக்கின்றார்.

16. புள்ளிருக்கு வேளூர் :

இது வைத்தீசுவரன் கோயில் என வழங்கும். புள்(சடாயு), இருக்கு (இருக்குவேதம்), வேள் (முருகன்) ஊர் (சூரியன்) என்னும் நால்வரும் பூசித்துப் பேறு பெற்றதனால், இதற்குப் புள்ளிருக்கு வேளூர் எனப் பெயர் அமைந்தது. ''மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகித் தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லான்'' ஆக இங்குச் சிவபிரான் எழுந்தருளி விளங்குதலால், வைத்தீசுவரன் (வைத்தியநாதன்) கோயில் என்று மக்கள் இதனை வழங்கி வருகின்றனர். சுவாமி வைத்தியநாதர். அம்பிகை தையல் நாயகி. தீர்த்தம் சித்தாமிர்த தீர்த்தம். முருகன் செல்வ முத்துக்குமாரசாமி என வழங்கப்பெறுவர். தலவிருட்சம் வேம்பு. இது அங்காரகன் (செவ்வாய்) தலம். இத்தலத்தை வழிபடுவோர்க்குக் கோள்களினால் விளையும் தீங்குகள் ஒன்றும்

நேரா. அதனால் இத்தலத்தில் நவக்கிரகங்க ளும் ஒரே வரிசையாய் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. நேத்திரப் பிடி சந்தனம், சடாயு குண்டம் திருச் சாந்துருண்டை என்பன இங்கு மிகவும் புகழ் பெற்றவை.

விக்கிரம சோழன் (கி.பி.117), வீரரா சேந்திர பாண்டியன், அச்சுதப்ப நாயக்கர், துளசாமகாராசர் (சகம் 1689) முதலியவர் களின் கல்வெட்டுக்கள் 8 இங்குக் காணப்படு கின்றன. இங்குப் பழைய பல்லவச் சிற்பங் களும், பாளங்கள் நிறைந்த தூண்களும், அம் மன் கோயில் தட்டஞ்சுற்றி மண்டபத்தில் பிரதாப சிம்மமகராசர், பத்தாவது மகாசந்தி தானம் ஆக விளங்கிய சிவஞான தேசிகர் ஆகி யோர் திருவுருவச் சிற்பங்களும் உள்ளன. இது தருமபுர ஆதீனக் கோயில்களுள் ஒன்றாகச் சிறந்து விளங்குகிறது.

17. திருக்கண்ணார்கோயில் :

இது குறுமாணக்குடி என்று வழங்கும். வைத்தீசுவரன் கோயில் நிலையத்திலிருந்து மயிலாடுதுறை போகிற பாதையில், மூன்றாவது மைலில் உள்ள கதிராமங்கலத்திற்கு அருகே உள்ளது. ஆனதாண்டவபுரம் வழியாகவும் இங்குச் செல்லலாம். கௌதம முனிவரால் சபிக்கப்பெற்ற இந்திரன் பூசித்துத் தன் உட லிற் பொருந்திய குறிகள் கண்களாக மாறப் பெற்றதனால், கண்ணார்கோயில் எனப் பெயர் பெற்றது. ''முன் ஒரு காலத்து இந்திரன் பெற்ற முனிசாபம், பின் ஒரு நாள், அவ்விண்ணவர் ஏத்தப் பெயர் வெய்தித் தன் அருளாற் கண் ஆயிரம் ஈந்தோன் சார்வு என்பர். கன்னியர் நாளும் துன்னமர் கண்ணார் கோயிலே' எனச் சம்பந்தர் தேவாரம் இவ்வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. வாமனாவதாரம் செய்த திரு மாலும் இங்கு வழிபட்டனர். அதனையே 'குறுமாணக்குடி' என்னும் பெயர் சுட்டுகின்றது 'மறு மாண் உருவாய் மற்று இணையின்றி வானோரைச் செறுமாவலிபாற் சென்று உல கெல்லாம் ஆளவிட்ட குறுமாண் உருவன் தற் குறியாகக் கொண்டாடும் கறுமா கண்டன் மேயது கண்ணார் கோயிலே' எனச் சம்பந்தர் தேவாரத்தில் வருதல் காணலாம். சுவாமி கண்ணாயிரநாதர். அம்மை முருகுவளர் கோதை. தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம்.

18. திருக்கடைமுடி :

இது கிழூர், கீழையூர் என வழங்குகின்றது. மயிலாடுதுறை மார்க்கத்தில் திருநனி பள்ளிக்கு வடமேற்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. ஆனதாண்டவபுரத்தில் இறங்கித் திருநின்றி யூரை அடைந்தும் இங்குச்செல்லலாம். காவிரி யின் கடைமுடியான இடமாதலின் கடைமுடி எனப் பெற்றிருத்தல்கூடும். 'பொன்திகழ் காவி ரிப் பொருபுனல் சீர்சென்றடை கடைமுடி' எனச் சம்பந்தர் தேவாரம் இதனைக் குறிப் பிடுதல் இங்குக் கருதத்தகும். பிரமன் பூசித் துப் பேறுபெற்றது. சுவாமி சடைமுடிநாதர். அம்மை அபிராமியம்மை.

19. திருநின்றியூர் :

இது ஆனதாண்டவபுரம் நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே மட்சாலையில் 2 கல் தொலைவில் உள்ளது. இஃது இலக்குமி பூசித்த தலமாதலின் திருநின்றியூர் எனப் பெயர்பெற்றது. பூம்புகா ரினின்றும் அத்தயாம தரிசனத்துக்கு நியமமாகச் செல்லும் ஒரு சோழனுக்குத் திரி (தீவர்த்தி) நின்று சிவலிங்கப் பேரொளி தோன்றிய கார ணத்தால் திரிநின்றவூர் என்பது மருவி வழங் கப் படுவதாகவும் தலவரலாறு கூறும். அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் பாடல். சுவாமி மகாலட்சுமி நாதர், அம்மை உலகநாயகி.

20. திருப்புன்கூர் :

'திருநாளைப்போவார்' என்னும் நந்த னார் பொருட்டு, இறைவன் நந்தி தேவரைச் சற்றே விலகியிருக்கும்படிச் செய்த தலம். திருக்கோயிலின் மேற்பால் நந்தனார் அகழ்ந்து திருப்பணி செய்த திருக்குளம் இன்னும் உள் ளது. அவர் அவதரித்த ஆதனூர் இதற்குத் தென்கிழக்கில் 3 கல் தொலைவில் இருக்கின் றது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவனைத் தூது அனுப்பியது கேட்டு அவரை வெறுத்துப் பின்பு இறைவனால் அவருடைய நண்பராக்கப் பெற்ற ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் 'அதிக மாயின திருப்பணி அநேகமும் செய்த'' அபி மானத் தலம் இது. இந்நாயனார் தலமாகிய திருப்பெருமங்கலம் இதற்கு வடக்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. வைத்தீசுவரன் கோயி லின் (புள்ளிருக்கு வேளூர்) தென்மேற்கில் 2 கல் தொலைவில் உள்ள இத் தலத்தினைச் சுந் தர மூர்த்தி சுவாமிகள், ஏயர்கோன் கலிக்காம ருடன் சென்று தரிசித்து மகிழ்ந்தார். சுவாமி சிவலோகநாதர், அம்மை சொக்கநாயகி, இத் தலத்தையும் திருநீடுரையும் ஒரே பதிகத்துட் சேர்த்து அப்பர் சுவாமிகள் திருத்தாண்டகம் அருளிச் செய்துள்ளார்.

21. திருநீடூர் :

இது 'செல்வம் நீடு ஊர்' என்றும் 'புகழ் நீடுஊர்' என்றும் பலவாறு பொருள் விரித்துப் போற்றப்பெற்ற சிறப்புடையது. எக்காலத்தும் அழிவு இன்றி நீடியிருந்து விளங்குதலின், நீடூர் எனப் பெயர் பெற்றது எனவும் கொள்ளலாம். இது வகுளாரண்யம், மகிழவனம் எனவும் தல விருட்சம் பற்றி வழங்கப்பெறும். முனையடு வார் நாயனார் அவதாரத் தலம். சுந்தரர் இவ்வழியே செல்லுங்கால் இதனைப் பணியாது சென்று பின்பு இறையருள் நினைப்பூட்ட நினைந்து, இங்கு வந்து பணிந்து மகிழ்ந்தார். இதுபற்றியே அவர் 'நீடூர்ப் புனிதனைப் பணி யாவிடலாமே?' என வியந்து வினவும் முறையில் பாடல்களை அருளிச் செய்துள்ளார். இந்தி ரன் சந்திரன் தன்மசுதன் காளி முதலானோர் வழிபட்டு உயர்ந்த தலம். சந்திர புட்கரிணி, இந்திர தீர்த்தம் முதலிய 9 தீர்த்தங்கள் இங்கு உள்ளன. சுவாமி அருட்சோமநாதர், கான

நிருத்த சங்கரர். அம்பிகை வேயுறு தோளி யம்மை. அதிகாந்தியம்மை. நீடூர் என்னும் இருப்புப்பாதை நிலையத்திலிருந்து வட மேற்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. சுந்தரர் பாடல்.

22. திரு அன்னியூர் :

திருநீடூருக்கு மேற்கே மூன்று கல். இது 'பொன்னூர்' என்று வழங்குகின்றது. வருணன் பூசித்தது. திருநீடூரினின்று மேற்கே மூன்று கல் தொலைவில் உள்ளது. சுவாமி ஆபத்சகாய ஈசுவரர், தேவி பெரியநாயகி. தீர்த்தம் வருண தீர்த்தம்.

23. திருவேள்விக்குடி :

இத்தலம் மயிலாடுதுறையை யடுத்த குத்தாலம் நிலையத்தில் இருந்து வடகிழக்கே 2 கல் தொலைவில் உள்ளது. இது சிவபெருமானது திருமண வேள்வி நடந்த தலம். 'திருவேள்விக் கூடிச் செழுந்திரு மணவாளநற் கோலம்' என்பர் சேக்கிழார் சுவாமிகள். திருத்துருத்தியோடு சேர்த்துச் சம்பந்தராலும் சுந்தரராலும் பாடப் பெற்றுள்ளது. பகற் காலத்தில் வேள்விக்குடியிலும், இரவு திருத்துருத்தியிலும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதாகப் பதிகங்கள் கூறுகின்றன. சுவாமி கலியாணசுந்தரர், தேவி பரிமளசுந்த நாயகி.

24. திரு எதிர்கொள்பாடி :

இது மேலைத் திருமணஞ்சேரி எனப்படும் மணக் கோலத்தோடு வந்த அரசகுமாரன் ஒருவனை இறைவர் மாமனார்போலக் காட்டி எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்றதனால், எதிர்கொள்பாடி எனப் பெயர் எய்தியது. அயிராவதம் பூசித்த தலம். சுவாமி அயிராவதேசுவரர். அம்மை மலர்க்குழல் நாயகி, வேள்விக்குடியின்ன்று வடக்கே கரை வழியாய் ஒன்றரைக் கல் தொலைவில் இருக்கின்றது. ''மத்த ஏறி மன்னர் சூழ வருவீர்காள்! செத்த போதில் ஆரும் இல்லை சிந்தையுள் வைம்மின்கள்'' எனச் சுந்தரர் பாடிய திருப்பதிகம் பெற்றது. திருவேள்விக்குடியினின்று வட மேற்கே இரண்டு கல் தொலைவு.

25. திருமணஞ்சேரி :

மன்மதன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். வணிகப் பெண்கள் இருவர், தங்கள் சந்ததிகளுள் கொண்டும் கொடுத்தும் சம்பந்தம் செய்து கொள்ள உடன்பட்டிருக்க, ஒருத்தி வயிற்றிற் பிறந்தது ஆமையாக இருக்கக் கண்டு, மற்றவள் பெண் கொடுக்க மறுக்கவே, அந்த ஆமை பூசித்து மனித உருவம் பெற்று அப் பெண்ணை மணக்கும் பேறு பெற்றதனால், திருமணஞ்சேரி என்னும் பெயர் எய்திற்று. சுவாமி அருள்வள்ளல் நாதர். அம்மை யாழினும் மென்மொழியம்மை எதிர்கொள் பாடிக்குக் கிழக்கே அரைகல் தொலைவில் உள்ளது.

26. திருக்குறுக்கை :

இத்தலம் மயிலாடுதுறைக்கு வடக்கேயுள்ள நீடூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்தில் இருந்து வடமேற்கேசுமார் 5 கல் தொலைவில் உள்ளது. கடுக்காய் மரம் தல விருட்சம் ஆதலின் கடுக வனம். இறைவன் அம்மையைப் பிரிந்து யோகம் புரிந்ததனால் யோகீசபுரம். காமனைத் தகித்த இடமாதலின் காமதகனப்புரம். தீர்க்கவாகு முன்வர் இத்தலத்திற்கு வந்து இங்குள்ள தீர்த்தத்தினைப் புறக்கணித்து, இறைவனின் அபிடேகத்திற்குக் கங்கை நீரினை விரும்பித் தனது கரங்களை நீட்டக் கரங்கள் நீளாது குறுகினமையால் குறுக்கை எனப் பல பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இஃது அட்டவீரட்டத் தலங்களுள் ஒன்று. இறைவன் மன்மதனை எரித்த வீரச் செயலை நிகழ்த்திய தலம்.

தேவர்கள் வற்புறுத்தித் தூண்டி அனுப்பியபடி, யோக நிலையில் இருந்த இறைவன் மீது அம்பு எய்தி மயக்கி யோகத்தைக் கலைக்க மன்மதன் வருகின்றான். அவன் வரும் கருத்தையுணர்ந்த இறைவன், அந்தோ! நாம் விழித்து நோக்கின் இவன் அழிந்து படுவனே! என மனம் இரங்கி மேற்குத் திசை திரும்பினார். ஊழ் பெருவலியாவுள? முன்புறம் சென்றால் நான் அழிந்தொழிவேன் என எண்ணி, மறைந்திருந்து மலரம்பு எய்ய மன்மதன் மேற்குத் திசை வந்தான். இறைவன் சிறிதே புன்முறுவல் பூத்து, நெற்றி விழியால் நோக்கினார். மன்மதன் அஞ்சி நடுங்கிச் சிறிது தென்புறம் ஓடினான். நுதல் விழிச் செந்தீநேருறப்பட்டது. மன்மதன் உடல் எரிந்து சாம்பர் ஆயிற்று. அவன் இரதம் கொடி முதலியனவும் அழிந்தன.

மன்மதன் பாணம் எய்வதைப் பார்க்க வந்த தேவர்கள் கூடியிருந்த இடம் தேவனூர் எனவும், மன்மதன் இறைவனை மலரம்பால் மயக்கித் திரும்புவேன் எனக் கங்கணம் கட்டிய இடம் கங்கணம்புத்தூர் எனவும், தன் கரும்பு வில்லை வளைத்த இடம் வல்லியல்நல்லூர் எனவும், கால் வளைத்துக் குறி பார்த்த இடம் கால்வளைமேடு (காவாளமேடு) எனவும், பஞ்ச பாணம் எய்யா நின்ற இடம் பஞ்சபாணநல்லூர் (ஐவாள் நல்லூர்) எனவும், சோர்ந்து வீழ்ந்த இடம் சோத்தமங்கலம் எனவும், கூற்றுவன் வசித்த இடம் கூற்றுவன் வாழ்க்கை (கூத்தூர் வாழி)எனவும், சிவபிரானின் இவ் வீரச் செயலை உணர்த்தும் இனிய சான்றுகளாக இன்றும் விளங்கி வருகின்றன.

சுவாமியின் கர்ப்பக்கிருகத்திற்கு வடபுறத்தில் காமன் தேரில் வருதல், பாணம் எய்தல், இறைவன் யோகத்தில் இருத்தல் முதலிய காமதகன வரலாற்றுச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்குள்ள விநாயகருக்குக் குறுங்கை விநாயகர் என்று பெயர். பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் இரதி மன்மதன் காளி துர்க்கை முருகன் அகத்தியர் முதலிய பலர் இங்கு வழிபட்டுப் பேறு

பெற்றனர். சூல தீர்த்தம், ஞானதீர்த்தம் முதலிய பல தீர்த்தங்கள் இங்கு உண்டு.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய இரண்டு திருப்பதிகங்கள் இதற்கு உண்டு. அவற்றுள் ஒவ்வொரு பாடலும் மிகச் சுவையும் சிறப்பும் வாய்ந்தவை. பிரமதேவர், மார்க்கண்டேயர், சண்டேசுவரர், கோச்செங்கட்சோழர், திருமால், சாக்கிய நாயனார், கண்ணப்பர், மகாபலி, கணம்புல்ல நாயனார், இராவணன், அருச்சுனன் முதலிய பலரும் வழிபட்டு அருள் பெற்ற செய்திகளும், அட்டமின், முன்சீருடை ஏழுநாளும் இறைவன் கூத்தராய் வீதிபோந்த மாட்சிமையும் ஆகியவை பற்றி, இப்பதிகங்கள் இனிதெடுத்துப் பாடியுள்ளன. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை பாடிய தலபுராணம் ஒன்றும், இதற்கு உண்டு.

தருமபுர ஆதீனத்தின் பரிபாலனத்தில் விளங்கிவரும் இக்கோயிலில், காரண காமிக ஆகமப்படி நாடோறும் நான்கு காலப் பூசைகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. சுவாமி வீரட்டேசுவரர் யோகீசுவரர், அம்மை ஞானாம்பிகை, பூரணியம்மையார்.

27. திருக்கருப்பறியலூர்:

இது மேலைக் காழி என்றும், தலைஞாயிறு என்றும் வழங்கும். திருப்புன்கூரினின்றும், மேற்கே மட்சாலை வழியில் மண்ணிப்பள்ளத்தை அடைந்தால், அதன் வடக்கே அரை கல் தொலைவில் இத்தலத்தைச் சேரலாம். திருநாரையூரினின்று கொள்ளிடத்தைக் கடந்து திருக்குரக்குக்கா சென்று அங்கிருந்தும் இதற்கு வரலாம். சம்பந்தரும் அப்பரும் இவ்வழியாகவே இத்தலத்தை அடைந்தனர். வழி கடினமாயினும், தொலைவிற் குறைகிறது. இந்திரன் ஒரு காலத்தில் அகந்தையுடன் கயிலைக்குச் சென்றபோது சிவபெருமான் ஓர் இயக்க வடிவினுடன் தோன்ற, அவரை அறிந்து கொள்ள மாட்டாதவனாய் இந்திரன் அவரை எதிர்த்துப் போர் செய்ய முற்பட்டான். பின்னர் உண்மையுணர்ந்து பணிந்து, மன்னிக்கப்பெற்றான். அதனால் சுவாமி குற்றம் பொறுத்த நாதர். அம்மை கோல்வளை நாயகி. தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம்.

சென்று வழிபடுபவர்களின் கரு அல்லது பிறப்பு இங்கு பறிக்கப்படுதலால், கருப்பறியலூர் எனக் காரணப் பெயர் பெற்றது. சம்பந்தரும் சுந்தரரும் பாடியதலம். இங்குள்ள கோயிலைச் சம்பந்தரும் சுந்தரரும், கொகுடிக் கோயில் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தலவிருட்சம் கொகுடி (ஒருவகை முல்லைக் கொடி).

28. திருக்குரக்குக்கா:

இது திருக்கருப்பறியலூரினின்றும்வடக்கே அரைக்கல் தொலைவில் உள்ளது. ''குரக்கினம் குதிகொள்ளும் குரக்குக்கா'' என அப்பர் சுவாமிகள் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இஃது அநுமான் பூசித்த தலம் எனக் கூறுவர். சுவாமி குந்தளேசுவரர், அம்மை குந்தள நாயகி, அப்பர் பாடல்.

29. திருவாழ்கொளிபுத்தூர்:

இதனைத் திருவொளிபுற்றூர் எனவும், திருவாளப் புத்தூர் எனவும் வழங்குகின்றனர். இத்தலம் திருப்புன்கூரின்றும் மண்ணிப்பள்ளத்தை அடைந்தால், மேற்கே ஒன்றேகால் கல் தொலைவில் உள்ளது. திருமால் வழிபட்ட மாணிக்கலிங்கத்தையுடைமையால் வடமொழியில் அரதனபுரம் எனவும் பெயர் பெறும். ''வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத்தை மறந்து என் நினைக்கேனே?'' என்று சுந்தரர் தமது பதிகத்தில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் அருளிச் செய்துள்ளார். இறைவன் அருச்சுனனின் வாளைப் புற்றில் ஒளித்து வைத்துப் பின்னர் அருள்புரிந்தமையின் ''வாள் ஒளி புற்றூர்'' என்று பெயர் பெற்றது எனத்தலவரலாறு கூறும். சம்பந்தர், சுந்தரர் பாடல். சுவாமி மாணிக்கவண்ணர், தேவிவண்டமர் பூங்குழலி.

30. திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை:

இஃது இலுப்பைப்பட்டு என வழங்கும். இத்தலம் திருவாழ்கொளிபுத்தூரினின்றும் மேற்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. இங்குச் சிவபெருமான் ஆலால நஞ்சையுண்ட காலத்தில் அம்பிகை அஞ்சிக் கண்டத்தைக் கரத்தால் பற்றி நஞ்சை உள்ளே புகாமல் தடுத்து நிறுத்தியதனால், சிவபெருமான் திருநீலகண்டம் காட்டியருளினார். ''திருநீல மிடற்று எம்பிரான்'' எனச் சுந்தரர் பாடலில் வருதல் காணலாம். பாண்டவர் பூசித்த சிவலிங்கங்கள் ஐந்து இங்கே இருக்கின்றன. சுவாமி நீலகண்டர், அம்பிகை அமிர்தகரவல்லி.

31. திருப்பந்தணைநல்லூர்:

இங்கு அம்பிகை ஆடிய பந்து அணைந்த காரணம் பற்றி இஃது இப்பெயர் எய்தியது. தேவ கன்னியரும், தேவப் பசு முதலியனவும் பூசித்த தலம். சுவாமி பசுபதீசுவரர். தேவியார் காம்பனதோளியார். தலமரம் கொன்றை. பதிகம். 2. குத்தாலம் இரயில் நிலையத்திற்கு வட மேற்கே ஆறு கல் தொலைவில், இத்தலம் உள்ளது. இத்தலத்திற்கு வடக்கே ஐந்து கல் தொலைவில் கொள்ளிடம் அணைக்கரையும்' அதற்குமேல் சென்னைக்குச் செல்லும்வழியில் இரண்டு கல் தொலைவில், கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரமும் உள்ளன.

...தொடரும்.

“சைவ சித்தாந்தத் திறன்” *

[ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.]

‘‘சிறப்பினதாய், வேதாந்தத் தெளிவாம், சைவ
சைவசித்தாந்தத் திறன், இங்குத் தெரிக்க லுற்றாம்’’

—உமாபதி சிவாசாரியர், சிவப்பிரகாசம்.

1. முன்னுரை :

சிவபிரானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம், சைவம் எனப்படும். அச் சைவத்தின் சித்தாந்தம் அல்லது கொள்கையே, பொதுவாகச் சைவசித்தாந்தம் என வழங்கப்படுகின்றது. எனினும் சைவம் என்பதும், சைவ சித்தாந்தம் என்பதும், தனித் தனிப் பொருட் குறிப்புடையன ஆகும். சைவம் என்பது இமயம் முதல் குமரி வரையில் இந்திய நாடு முழுவதும் பரவியுள்ளது. ஆயினும், காசுமீரச் சைவம் என்றும், கன்னடநாட்டு வீர சைவம் என்றும், பெயர்கள் வழங்கக் காண்கின்றோம். அதுபோல, நம் தமிழ்நாட்டுக்கே தனிச் சிறப்பாக உரிய சைவக் கொள்கையே, சைவ சித்தாந்தம் என வழங்கி வருகின்றது. வசுகுப்தர், கல்லடர், சோமானந்தர், அபிநவகுப்தர் முதலிய சான்றோர்களால், காசுமீர நாட்டில் பரப்பப்பெற்றது, காசுமீரச் சைவம். பசவேசுவரர், சென்னபசவேசுவரர், சித்தராமையர், அல்லமாப்பிரபு முதலிய அருளாளர்களால் வளர்க்கப்பெற்றது, கன்னடநாட்டு வீரசைவம். அங்ஙனமே அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் என்னும் சமயாசிரியர்கள் நால்வராலும், மெய்கண்டார், அருள் நந்திசிவம், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவம் என்னும் சந்தான ஆசிரியர்களாலும், அவர்தம் வழிவந்த மற்றும் பற்பல அருட் பெருஞ் சான்றோர்களாலும், பரப்பி வளர்க்கப் பெற்றதே ‘‘சைவசித்தாந்தம்’’ எனப்படும்.

2 சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பு:

இத்தகைய சைவசித்தாந்தச் செந்நெறியின் சிறப்பினையும், அருமை பெருமைகளையும் நம் முன்னோர் தம் நூல்களில் பல வகைகளில் விதந்து குறிப்பிட்டுள்ளனர். ‘‘சித்தாந்தத்தே சீவன் முத்தி சித்திக்கும்’’, ‘‘தற்சிவம் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே’’, ‘‘சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டும் சிவனையே’’ என்பன போல வரும் திருமூலர் திருமந்திரத் தொடர்கள், சைவ சித்தாந்தத்தின் சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டு உணர்த்துதல் காணலாம்.

3. வேதாந்தத் தெளிவு :

சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூலில், ஆசிரியர் உமாபதி சிவம், ‘‘சைவ சித்தாந்தமானது, புறச் சமயத்தவர்களுக்கு இருளாய், அகச் சமயத்தவர்க்கு ஒளியாய் விளங்கும்; அளவை நெறிக்கு அளவையாகத் திகழும்; இறைவனையும் உயிர்களையும், பொன்னும் மணியும்போல் அபேதம், இருள் ஒளிபோல் பேதம், சொற்பொருள்போல் பேதாபேதம் என்று கூறும் பிற சமயங்கள் போலாமல், இறைவன் உயிர்களுடன் உயிரும் உடலும்போல் ஒன்றாகவும், கண்ணும் சூரியனும் போல் வேறாகவும், கண்ணொளியும் உயிரறிவும்போல் உடனாகவும் இயைந்து நிற்றலை இனிது உணர்த்தும்; வேதாந்தம் என்னும் உபநிடத நூல்களின் பிழிவாகவும் தெளிவாகவும் திகழும்’’ என்று, சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்.

‘‘புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய், அகச்சமயத்
தொளியாய்ப்,
புகல்அளவைக்கு அளவாகிப், பொற்பணிபோல்
அபேதப்

* மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பில், தமிழவேள் திரு. ஏ. பி.சி. வீரபாகு அவர்கள் அறக்கட்டளையின் ஆதரவில், திருக்குற்றாலம் பராசக்தி மகளிர் கல்லூரியில், நிகழ்த்திய சிறப்புச் சொற்பொழிவினைத் தழுவியது. (23-4-1983).

பிறப்பிலதாய், இருள்வெளிபோற் பேதமும்,
சொற்பொருள்போல்
பேதாபேதமும் இன்றிப், பெருநூல் சொன்ன
அறத்திறனால் விளைவதாய், உடலுயிர்கண்
அருக்கன்
அறிவெளிபோல், பிறிவரும் அத்துவிதம் ஆகும்
சிறப்பினதாய், வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ
சித்தாந்தத் திறன் இங்குத் தெரிக்கலுற்றாம்!

—உமாபதிசிவம்

4. வேதத்தலை தருபொருள் :

மற்றும் இச் சைவ சித்தாந்தமானது ''உலகாயதம் முதலாகச் சிவாத்துவைதம் ஈறாக உள்ள பல்வேறு மதங்கள் கூறும் கொள்கைகளை எல்லாம் கடந்தது. வேதத்தலை தருபொருளாய் விளங்குவது. ஆயுந்தோறும் அறிஞர்களுக்கு ஆரா இன்பம் அளிப்பது. உள்ளதே தொழிற்படும் என்னும் கொள்கை (சற்காரியவாத) நெறியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தது'' என்றும், சைவ சித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையின் சிறப்புக்களை, ஆசிரியர் உமாபதிசிவம் தொகுத்துக் கூறியருள்கின்றார்.

''நிலவுல காய தாதி
நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துக்
குலவினர் அளவளாவாக்
கொள்கைய தாகி, வேதத்
தலைதரு பொருளாய், இன்பாய்த்
தாவில்சற் காரியத்தாய்,
மலைவுறும் உணர்வாற் பெத்த
முத்திகள் மதித்தாம் அன்றே''

—சிவப்பிரகாசம், 100.

5. தமிழ்ப் பண்பாடு :

சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை நெறியினைச் ''சித்தாந்த சைவம்'' என்றும் பெரியோர்கள் வழங்குவர். இது நம் தமிழகத்திற்கும் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் மக்களுக்குமே உரிய, பழமையும் பெருமையும் மிக்கசிறப்பு நெறியாகும். ''சைவ சித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையானது தென்னிந்தியத் தமிழர் (திராவிடர்)களின் பேரறிவின் பெரு விளைவாகும். இது மிகப் பெரிய மாட்சிமை வாய்ந்தததுமாகும். இதனைத் தென்னிந்தியாவிற்கே, குறிப்பாகத் தமிழர்க்கேயுரிய சமயம் எனலாம்''(1) .ஏனெனில், இதனுடைய முதன்மையான அடிப்படை மேற்கோட் பெரு நூல்கள் அனைத்தும், தமிழிலேயே தமிழகத்துச் சான்றோர் பெருமக்களால் ஒழுங்காக வகுத்து வரையறை செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. ''சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும், மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கும், அவற்றிற்கு மாறுபடாமல் அவற்றைத் தழுவிச் செல்லும் ஏனைய பிற நூல்களுமே சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படை முதன்மை நூல்களாக விளங்குகின்றன'' என்பது, பேரறிஞர்களின் துணிபு. (2)

''வேதம் பசு, அதன்பால் மெய்ஆ கமம்; நால்வர்
ஓதும் தமிழ் அதனின் உள்ளுறும்நெய்;—போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணை மெய்
கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம்''

என்றபடி, திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் என்னும் தமிழ் வேதமே பசுவாகவும்; திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் என்னும் தமிழாகமமே அப்பசுவின் பாலாகவும்; அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் மணிவாசகர் என்னும் நால்வர் பாடிய திருமுறைகளே, அப்பாலின் நெய்யாகவும்; மெய்கண்டார் அருள்நந்திசிவம் உமாபதிசிவம் என்னும் சந்தான ஆசிரியர்கள் இயற்றிய நூல்களே, அந்நெய்யின் சுவையாகவும்; அமையச் சிறந்து விளங்குவது, சைவ சித்தாந்தம் என்னும் தத்துவக் கொள்கை! இவ்வாற்றால் சைவசித்தாந்தம் நம் தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும், உரிய தமிழ்நெறியேயாதல் தெளியற்பாலது.

6. தருக்க இயல் :

சைவசித்தாந்தத் தத்துவ ஆராய்ச்சி, காரணகாரிய அடிப்படையில் (Logical), அறிவுநெறிக்கு ஏற்ப (Rational) அமைந்தது. சிந்திப்பரியதாய்ச் சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முந்திப் பொழிவதாய்த் திகழ்வது. பலவகை ஐய வினாக்களுக்கும் நலமுற விடையளிப்பது. துணிபொருள், ஏது, காட்டு, இணைத்தல், முடித்தல்(பிரதிக்ஞை-ஏது-திருட்டாந்தம்-உபநயம்-நிகமனம்) என்னும் ஐவகை உறுப்புகள் அமையச் சான்றுகள் காட்டி, மெய்ப்பிக்கப்பட்ட கொள்கையே சித்தாந்தம் எனப்படும் முறைமைக்கு ஏற்பத், தருக்க நெறிமுறைகள் பிறழாது ஆராய்ந்து காட்டி விளக்கிச் செல்வது. இதற்குப் பின்வரும் சிவஞானபோதப் பேருரைப்பகுதி, சிறந்த இனிய எடுத்துக்காட்டாகும்.

---

(1) "The Saiva Siddhanta Philosophy is the choicest product of the Dravidian intellect. It is the most elaborate influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India. It is peculiarly the South Indian and Tamil Religion"

—Rev. Dr. G. U. Pope.

(2) "The fact must be borne in mind that in Tamil alone exist systematic, authoritative works on the Saiva Siddhanta whereas in Sanskrit either in the Vedic or in the post-Vedic period not even a single systematic work on the philosophy is to be met with, even though its principal tenets are found scattered with much that is rubbish, in the Upanishads and in the Sankhya, the Yoga, the Nyaya, the Vaiseshika and the Vedanta works".

—Maraimalai Adigal.

''முதல்வன் ஐந்தொழில் செய்தல் தன் பொருட்டே? பிறர் பொருட்டோ? வீணோ? தன்பொருட்டெனில்,— வரம்பிலின்பமுடைய முதல்வனுக்கு இச்செய்கையான் வரக்கடவதோர் பயன் இல்லை. உயிர்களின் பொருட்டெனின் உயிர்களும் அவனும் அபேதமோ? பேதமோ? பேதாபேதமோ? பொன்னும் மணியும் போல் அபேதமாயின், அது தன்பொருட்டேயாம். இருளும்ஒளியும் போற் பேதமாயின், அவ்வுயிர்கள் பொருட்டுமுதல்வன் ஐந்தொழில் செய்தற்கு ஒருவாற்றாலும் இயைபு இல்லை. சொல்லும் பொருளும்போற் பேதாபேதமெனின், அபேதமும் பேதமுமாமென்றல் சமணர்கள்கூறும் அநேகாந்தவாதமாம். சொல்லும் பொருளும் வேறேயாயினுஞ் சொல்வந்தெழலும் பொருள் தோன்றுதல்பற்றி, அபேதமென்பார் மதத்தை ஒருவாற்றான் உடம்பட்டுப் பேதா பேதமென்னும் துணையேயன்றி. ஒரு பொருட்கு இரண்டு தன்மைகோடல் பொருந்தாமையில், அது போலியேயாம். அங்ஙனமாகலின், பிறர் பொருட்டென்பது பொருந்தாது.

இனி இவ்வாறன்றி வீண் எனின், பித்தர் செய்யுந் தொழிலோடொக்கும். பித்தரேயன்றி, அறிவான் முதிர்ந்த அரசர் முதலியோரும், வேட்டையாடுதல், சூதாடுதல், உயிர்த்தல், இமைத்தல், ஆவித்தல், தும்முதல் முதலிய வீண் தொழில் செய்யக் காண்டலின், முதல்வனும் அவ்வாறு கொன்னே செய்தல் அமையுமெனின், வேட்டையாடுதல், புலி முதலிய விலங்குகள் மிக்கு நாடு நலியாமைப் பொருட்டாதல், தமக்கு மடிமை வாராமை முதலியவற்றின் பொருட்டாதல், உணவின் பொருட்டாதல் யாதானுமொரு பயன் குறித்தன்றிச் செய்யாமையானும்; சூதாடுதல் வஞ்சனையாற் பகைவரை வெல்லுவதற்கு உபாயம் அறிதற் பொருட்டாதல், பணயம் பேசிப் பொருளீட்டற் பொருட்டாதல், யாதொனுமொரு பயன் கருதியன்றிச் செய்யாமையானும், இமைத்தல் விழியைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டாகலானும், ஆவித்தல் தும்முதல் முதலாயின தங்குறிப்பின் அன்றிக் காரணத்தான் நிகழ்தலானும், இளஞ்சிறார்செய்யும் சிறுதேருருட்டல் சிற்றிலிழைத்தல் முதலிய விளையாடற்றொழிலும் போர் முகத்தில் தேர் நடாத்துதல் அட்டிற்றொழில்வன்மை முதலியன சோபான முறையில் பயிலுதற் பொருட்டு இருமுதுகுரவர் முதலியோரால் செலுத்தப்பட்டு நிகழ்தலின், அவைஅப்பெரும் பயனுடையவாய், அவ்விளமைப்பருவ மாத்திரையின் மகிழ்ச்சி மீதூர்தலாகிய அற்பப் பயனும் உடையவாகலானும், அவையெல்லாம் வீண்தொழிலன்மையின் வீண்டொழிலெல்லாம் பித்தர் முதலியோர் செய்யுந் தொழிலேயாம். இங்ஙனமாகலின், ஐந்தொழில் செய்வான் முதல்வனென்றல் இலக்கணவழுவாமென்று ஆசங்கை நிகழ்ந்த வழி, அதனை நீக்கி மவறாயினுங் கலப்பினால் அவையேயாம் இயைபுடைமையின் உயிர்களின் பொருட்டே முதல்வன் ஐந்தொழில் செய்வன்'' என்பது.

எனவரும் சிவஞான போதப் பேருரைப்பகுதிகள் போன்றவற்றால், சைவசித்தாந்தம் தருக்க நெறிமுறை பிறழாது செல்லும் தன்மையினை, யாவரும் இனிது உணரலாம்.

7. அறிவியல் :

இனி, நமது சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கை வெறும் நம்பிக்கையை மட்டும் தழுவி, குருட்டியற் போக்கில் அமைந்ததன்று. அஃது இக்கால அறிவியல் ஆய்வு நெறிகளுக்கு இயைய, அமைந்து விளங்குவது. சிவஞான போதத்தின் இரண்டாம் சூத்திரப் பேருரையின் கண், விரிவாக விளக்கப்படும் கருத்துக்கள் அனைத்தும், இந்நாளைய அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெரிதும் போற்றத்தக்கனவாகத் திகழ்கின்றன. நிலம் முதல் நாதம் ஈறாகிய 36 தத்துவங்களைப் பற்றிய சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்கள், வெறும் உன்னங்கள் அல்லாமல், காரணகாரியத் தொடர்புடன் அறிவியல் நெறிக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன (3) என்று, அறிஞர்கள் வியந்து புகழ்ந்துள்ளனர்.

1. உள்ளது அழியாது, இல்லது தோன்றாது.
2. செய்வோனை இன்றிச் செய்வினை இல் இல்லை.
3. சடத்தில் சித்தும், சித்திற் சடமும் தோன்றா.
4. செய்பொருள் வேறு, செயப்படு பொருள் வேறு இரண்டும் ஒன்றாக மாட்டா.
5. சூனியத்திலிருந்து ஒன்றும் தோன்ற இயலாது
6. சுட்டியுணரப்பெறும் பொருள்கள் அனைத்தும் அழியும்.
7. நித்தப் பொருள் சுட்டியுணரப்படாது.
8. சடப்பொருள்கள் உருவம் மாறும் தன்மையுடையன.
9. உருமாறுதலால் ஒரு பொருளும் அழிவதில்லை.
10. நுண்வடிவில் உள்ளதாய், பருவடிவில் இல்லாத ஒன்றே தோன்றும்.
11. காரணப் பொருளின் தன்மையே காரியத்தில் உளதாகும்.
12. தனிப்பொருள் கூட்டுப்பொருள் ஆகாது.
13. பொருள்களின் ஆற்றல் அழிவதில்லை.
14. உற்பத்தியாதற்கு முன்னும் காரியம் உளது.
15. மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு இயற்கையன்று.
16. அவயவப் பகுப்புடைமை காரியப்பாட்டிற்கு ஏதுவாகும்.

---

(3) "The unique position of Saiva Siddhanta in the history of thought is the fact that it expounds by careful reflection the systematic account of the process of cosmic evolution which attempts to comprehend the universe as a sum total of 36 categories. This exposition is no more metaphysical speculation but is a purely logical account on scientific principles"

—Theos Bernard.

17. அருவமும் உருவமும் தம்முள் மாறுகோள் அன்று.

18. பலவாய் ஏகதேசமாய் அநித்தமாய் உள்ளது காலம்.

19. தூலமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதல்.

20. சடமுமாய்ப் பலவுமாய் உரைக்கப்படுவன எல்லாம் தோன்றி நின்று அழியும்.

21. ஒலிக்கும் ஒளிக்கும் உருவம் உண்டு.

22. இயற்கைத் தன்மை என்றும் மாறாது.

23. இயற்கையின் விதிகள் எங்கும் என்றும் ஒரு வகையாக இயங்கும்.

24. பருப்பொருளாக இருப்பன நுண்பொருளாக மாறும்.

25. பருப்பொருளினும் நுண்பொருளுக்கு ஆற்றல் மிகுதி.

26. எண்ணங்களுக்கு ஆற்றலும் பயனும் உண்டு

27. எண்ணங்களுக்கு ஏற்பப் பயன் நிகழும்.

28. இடம் எல்லையற்றது.

29. காலம் முடிவில்லாதது.

30. மனம் என்பது ஒரு சடப்பொருளே.

31. ஒரு பொருளின் தோற்றத்திற்கு முதல்-துணை - நிமித்தம் என மூன்று காரணங்கள் உண்டு.

32. உள்பொருள் காணப்பட வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை.

33. காணப்படாத அருவப் பொருளுக்கும் உருவம் உண்டு.

என்பன போன்ற, எத்தனையோ பல அறிவியல் உண்மைகளைச் சைவசித்தாந்த நூல்கள் தகவுற விளக்கிச் செல்கின்றன.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் ''சார்ந்ததன் வண்ணமாம் தன்மை'' பற்றிப் பேராசிரியர் என்றி டிரம்மாண்டு (Prof. Henry Drummond) ''ஆன்மிக உலகில் இயற்கையின் சட்டம்'' (Natural Law in the Spiritual World) என்னும் தம்முடைய நூலில் விளக்கியுள்ளார்.. இங்ஙனமே,

''ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி இருப்பேன்;
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாதனே உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்;
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே''

எனத் திருவாசகத்தில் மணிவாசகர் பாடுவதற்கேற்ப, மக்களில் தலைவர்கள் போலத் தேவர்களிலும் தலைவர் உள்ளனர் என்றும், அவர்கள் இறையருள் ஆற்றலால் உலகங்களை முத்தொழிற்படுத்துவர் என்றும், சர். ஆலிவர் லாட்ஜ் என்னும் பேரறிஞர் ''மனிதனும் பேருலகமும்' (Man and Universe) என்னும் நூலில் விளக்குகின்றார்.

''எருவிடும் வாசற் கிருவிரல் மேலே
கருவிடும் வாசற் கிருவிரல் கீழே
உருவிடும் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடும் சோதி கலந்துநின் றானே''

என்று, சைவ சித்தாந்தப் பெருஞ் சான்றோராகிய திருமூலர் முதலிய அருளாளர்கள் கூறுவதுபோலவே, வில்லியம் ஜேம்ஸ் என்னும் அமெரிக்க நாட்டுத் தத்துவ உளநூற் பேரறிஞர், கதிரொளி முடிச்சு (Solar Plexus) என்னும் மூளையை இயக்கிப் பயன்படுத்தும் முறை பற்றி விவரிக்கின்றார். எட்மண்ட் கர்னி, மயர்ஸ், பாட்மோர், எட்வர்ட் கேயர்ட் முதலிய அறிவியற் பேரறிஞர்கள், பாவனையின் பயன்களையும், உருவ வழிபாட்டின் இன்றியமையாமையையும் பெரிதும் வலியுறுத்தி உள்ளனர். சார்லஸ் ஜான்ஸ்டன், தியோஃபைல் பாஸ்கல் முதலிய எத்தனையோ பல அறிவியலறிஞர்கள், முற்பிறவி பிற்பிறவிகள் உண்டு என்பதனைக் கண்டறிந்து மெய்ப்பிக்கின்றனர்.

உலகம் முழுவதும் நடராச வடிவத்தின் நலனை வியந்து, இந்நாளில் எல்லா நாட்டினரும் புகழ்ந்து போற்றுகின்றனர். இங்ஙனமே பெண்கூறும் ஆண்கூறுமாக ஒருசேரப் பிரிவின்றி இயைந்து நிற்கும் அம்மையப்பர் (அர்த்தநாரீசுவரர்) பற்றிய தத்துவ நுட்பம், அனைவராலும் ஏற்றுப் போற்றப்படுகின்றது. நமது சோமாஸ்கந்த வடிவம், தந்தை-மைந்தன்-தூயஆவி என்னும் கிறித்தவ சமயத் திரித்துவக் கொள்கைக்கு (Trinity) ஏற்றதாகத் திகழ்கின்றது. ஆலமர் செல்வர் ஆகிய தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம், பிரம்மஞான சபையினரால் (Theosophists) ஏற்றுக் தழுவிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இன்னோரனைய செய்திகள் பலவும், நம்முடைய சைவ சித்தாந்த தத்துவக் கொள்கையானது, அறிவியல் நெறியோடு முரண்படாமல், இணைந்து பிணைந்து செல்லும் இயல்பினைத் தெளிவுறுத்துவனவாகும்.(4)

(4) "The recent developments of western philosophy and physical science go every inch to prove the truth and value of all the fundamental doctrines that are peculiar only to the Saiva Siddhanta and not to any other religion or philosophy, ancient or modern".

—Maraimalai Adigal.

8. உலகளாவிய உயர்நெறி :

நம்முடைய தமிழ்நெறி விளக்கமாகிய சைவசித்தாந்தக் கொள்கையானது, குறுகிய நோக்கும் போக்கும் கொண்டதாகாமல், விரிந்து பரந்த பெருநோக்கு உடையதாய், உலகளாவிய (Universal) சமயமாகும். ''ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும் தென்ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே'' எனத் திருஞான சம்பந்தரும், ''ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு'' எனத் திருவள்ளுவரும், ''உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு'' என நக்கீரரும், ''உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கரியவன்'', ''மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ் நின்றதெங்கும் நிலவி உலகெலாம்'' எனச் சேக்கிழார் பெருமானும், பிறரும் அருளிச்செய்திருத்தல், அவர்தம் விரிந்து பரந்த உலகப்பெருநோக்கினை வெளிப்படுத்தும். சைவசித்தாந்த சமயமானது, எந்த ஒரு சமயத்தையும் இகழ்ந்து ஒதுக்காமல், எத்தகைய பிணக்கும் பூசலும் இன்றி, எல்லாச் சமயங்களையும் ஏற்றபெற்றி தழுவிப் போற்றிக் கொள்ளும் மாட்சிமை மிக்கதாகும்.

''ஓது சமயங்கள் பொருள் உணரும் நூல்கள்
ஒன்றொடொன் றொவ்வாமல் உளபலவும்; இவற்றுள்
யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங் கென்னில்,
இது ஆகும் அது அல்லது எனும்பிணக்க தின்றி,
நீதியினால் இவை எல்லாம் ஓர்இடத்தே காண
நின்றதுயா தொருசமயம் அதுசமயம், பொருள் நூல் ;
ஆதலினால் இவை எல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே
அடங்கியிடும்; அவையிரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்''

எனவரும் சிவஞானசித்தியார் (8:13) செய்யுளால், இவ்வுண்மை செவ்விதின் தெளியப்படும்.

சைவசித்தாந்த சமயமானது, எந்தச் சமயத்தினையும் இகழாமல், ஏற்ற பெற்றி சோபான முறையில் எல்லாவற்றையும் தழுவிப் போற்றி நிற்கும் தன்மையினை, ''முத்தியை முற்ற வைத்தார் முறைமுறை நேறிகள் வைத்தார்'' எனவரும் திருநாவுக்கரசர் திருமொழியாலும் உணரலாம். மற்றும் நம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ''அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்'' என்று அருளிச் செய்ததும்; அதன் நுண்பொருட் கருத்தினை ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான், ''மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டிற்கு அப்பால், முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமையோரும், நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறும் நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும், சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்தோரும், செப்பிய அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் தாமே'' என்று விளக்கியிருப்பதும், இங்கு நாம் கருதியுணர்ந்து இன்புறற் பாலனவாகும்.

ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே
—திருமூலர்.

வேறுபடு சமயம்எலாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்கு பரம்பொருளே! நின்விளையாட் டல்லால்,
மாறுபடும் கருத்தில்லை; முடிவில் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல், வயங்கிற்று அம்மா!
—தாயுமானவர்

9. நடைமுறைக்கு இயைந்தது

உலகிற் பல தத்துவக் கொள்கைகள் மக்கட் சமுதாய வாழ்வின் நடைமுறைக்கு ஏற்ப அமையாமல் இருப்பதுண்டு. சமயங்கள் பெரும்பாலும் இம்மை வாழ்வியலைத் தழுவாமல், மறுமைப் பயனியலையே எதிர்நோக்கி மருள் நோக்கு உடையனவாக (Unworldly and other worldly;Pessimistic) அமைந்துள்ளன என்று, அறிஞர்கள் பலர்குறை கூறுவதுண்டு. சைவசித்தாந்தம் அத்தகைய குறையுடையது அன்று. ''மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம்; வைகலும் எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை'' என வரும் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், இங்கு நாம் எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்து பெருமிதம் கொள்ளுவதற்குரிய சிறப்புடையதாகும்; ஆதலின் சைவ சித்தாந்தம் எனும் நமது தமிழ் நாட்டுத் தமிழ்நெறிப் பண்பாட்டுக் கொள்கையானது, இம்மை வாழ்க்கை நெறிக்குப் பெரிதும் இயைந்து நிற்பதொன்றேயாகும். நமது முன்னைத் தமிழ்ப்பெருஞ் சான்றோர்களின் பண்பாட்டு வாழ்க்கை நெறியே, சைவ சித்தாந்தம் என்னும் தத்துவக் கொள்கையாக முகிழ்த்து அரும்பி மலர்ந்து மணம் கமழ்ந்து பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்து விளங்குகின்றது.

10. உலகியலொடு தழுவியது

சைவசித்தாந்தப் பெருஞ் சான்றோராகிய அருள்நந்திசிவம், சமய தத்துவக் கொள்கைகள் மக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் பிரிவற ஒன்றிச் செயற்படுத்துப் பெறுதல் வேண்டும் என்னும் கோட்பாடு உடையவர். சமயம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு என்று இல்லாமல், ''சமயமே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே சமயம்'' என்னும் நிலையில் அமைதல் வேண்டும் என்பது, அவர்தம் அருள்உள்ளம்! ஆதலின் சமய வாழ்வில் தலைப்பட விரும்பும் தக்கோர் அனைவரும், பின்வரும் பதினாறு இயல்புகளை இயல்பாக உடையவராதல் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு அருள்கின்றார்.

1. உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தல்.
2. யாவரிடத்தும் அன்பாகப் பழகுதல்.
3. எளியோரிடத்தும் சிற்றுயிர்கள்மாட்டும் இரக்கம் கொள்ளுதல்.
4. உலக இயற்கை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ளும் திறம்
5. யாவர்இடத்தும் இன்முகம் காட்டி, இன்சொற் கூறி நலம்புரியும் தன்மை.

6. எல்லோரையும் அன்பினால் இனிய தொடர் புடையவர்களாகச் செய்து கொள்ளும் உயரிய பண்பு.

7. நல்ல பண்புகள் பலவும் அமைந்து சிறந்து விளங்குதல்.

8. ஐம்பொறியடக்கல், நல்லன கடைப்பிடித் தொழுகுதல்.

9. தக்கோர்க்குத் தக்கபடி இயன்றன கொடுத்து உதவிபுரியும் இயல்பு.

10. அறிவும் அகவையும் அநுபவமும் முதலிய வற்றால் மூத்தவர்களிடம் பணிவு தோன்ற ஒழுகுதல்.

11. எவர்மாட்டும் செருக்கின்றி நயமாகக் கலந்து பழகி இனிது அளவளாவுதல்.

12. பிறன்மனை விழையாமை, பிறன்பொருள் வெஃகாமை முதலிய நற்பண்புகளைப் பெற் றுத் திகழும் பற்றற்ற உணர்வு.

13. உண்மை கடைப்பிடித்து வாழ்தல்.

14. மறந்தும் தீநெறிப்படாமல், அறநெறியே போற்றி அடங்கி வாழ்தல்.

15. தக்கதுஇது தகாததுஇது என்று, பகுத் தறிந்து வாழவல்ல திறமுடைமை.

16. சான்றோர்களையும், சான்றோர்களின் கொள்கைகளையும் போற்றித் தழுவி, மன்னுயிர் நலங் கருதிப் பணியாற்றுதல்.

இவைகளும், இவைகளைப்போன்ற பிற பண்பொழுக்க நலங்களும் எல்லாம், நம் தமிழ் நாகரிகப் பண்பாடுகளேயாம் என்பது, சொல் லாமலே பெறப்படும். இத்தகைய தமிழ் நாக ரிகப் பண்பாடுகளின் பயனும்சாரமுமே, சைவ சித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையாக உருப் பெற்று வடிவெடுத்து அமைந்துள்ளன என லாம். பின்வரும் பாடலில் இவைகள் சுட்டப் பெற்றிருத்தல் அறிந்து மகிழத்தக்கது.

''ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம்
உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவம் தானங்கள்
வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கிலாத் துறவு அடக்கம்
அறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதி
இழுக்கிலா அறங்கள் ஆனால்
இரங்குவான் பணி அறங்கள்''
—சித்தியார் 2:23

11. பரந்த நோக்கம்

சமயங்கள் முற்போக்குணர்வுக்குத் தடை செய்வன என்றும், சீர்திருத்தச் செயல்களை எதிர்ப்பன என்றும், மக்கள் வாழ்வியலைப் பலவகைக் கட்டுப்பாடுகளால் முடக்கிவிடுவன என்றும், ஒரு சிலர் குறை கூறுவதுண்டு. சைவ சித்தாந்தம் அத்தகைய குறைபாடுகளை உடை யதன்று.

தொன்மையவாம் எனும் எவையும்
நன்றாகா, இன்று
தோன்றுவன எனும் எவையும் தீதாகா''

என்று உமாபதிசிவம், தாம் இயற்றி யருளிய சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூலில் முழங்கியிருத் தல், சைவசித்தாந்த சமயம் முற்போக்குணர் வுக்குத் தடைசெய்வதோ, சீர்திருத்தச் செயல் களை எதிர்ப்பதோ அன்று என்பதனைத் தெளிவுறுத்தும்.

''எந்நிலையில் நின்றாலும்
எக்கோலம் கொண்டாலும்
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தாள்
மறவாமை பொருள்''

எனச் சேக்கிழார் பெருமான், பெரியபுராணத் தில் அருளிச் செய்திருத்தல் ஒன்றே, சைவசித் தாந்தம் எத்தகைய விரிவான சிறந்த நல்ல பெருநோக்குடைய சமயம் என்பதற்குச் சான்று பகரும்.

''சாத்தி ரம்பல பேசும் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமும் குல மும்கொண்டென் செய்வீர்?
பாத்திரம் சிவம் என்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் அருளும் மாற் பேறரே'' (1)

''யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே'' (2)

என்பனபோல வரும் அருளுரைகள், சைவசித் தாந்தம் எத்தகைய இனிய எளிய நன்னெறி என்பதனை நன்கினிது புலப்படுத்தும்.

12. எல்லோருக்கும் ஏற்றது

சைவசித்தாந்தம் எல்லாச் சமயங்களை யும் ஏற்றபெற்றி இசைந்து ஏற்பது; எதனை யும் இகழ்ந்து ஒதுக்காமல், இனிது அணைத்துத் தன்னுட் பொதிந்து கொள்வது; உலகம் முழு வதற்கும் ஏற்புடைய மனிதகுலச் சமயமாகத் திகழ்வது; வேறு பிற எந்தச் சமயத்தின் வளர்ச் சியையும் அஃது எதிர்க்கக் கருதுவதில்லை. ஏனெனில், பிற எல்லாச் சமயங்களையும் தன் னோடு அணைத்துத் தழுவிப் போற்றிக் கொள் வதில் அதற்கு இடர்ப்பாடு ஏதுமில்லை. ஒவ் வொருவருடைய உள்ளத்திற்கும் நிறைவு அளிக் கத்தக்க வகையில், அது சால்புமிக்கு விளங்கு கின்றது. பலவேறு மனித இயல்பிற்கும் ஒழுக் கத்திற்கும் ஏற்புடையதாகச் சைவசித்தாந்தம் தன்னை ஆக்கிக் கொள்ள வல்லதாக உள்ளது. நுண்பொருள் தத்துவ அறிஞர்களுக்குரிய ஆன் மீக அருவுக்கூறும்; கவிதை யுணர்வும்கற்பனைத் திறமும் மிக்கவர்களுக்குரிய நடைமுறைப் பருவடிவக் கூறும், அமைதியை நாடும் தனிமை விரும்பிகளுக்குரிய சாந்திநலம் மிக்க சிந்தனைக் கூறும், ஒருசேர வாய்ந்ததாகத் தலைசிறந்து விளங்குகின்றது'' எனப் பொதுவகையில் இந்து மதம் பற்றிச் சர்.மானியர் வில்லியம்ஸ் என் னும் பேரறிஞர் கூறுவது, நம்முடைய சைவ

சித்தாந்தத்திற்கும் சாலப் பொருந்தும் எனத் துணிந்து கூறலாம். (5).

முடிவுரை

இத்தகைய பல பெருஞ் சிறப்புக்களை உடைய நம்முடைய சைவசித்தாந்தத் தத்துவக் கொள்கையானது, ஆயுந்தோறும் அறிஞர்களுக்கு ஆராப் பெருவிருந்தாக அமைந்து விளங்குகின்றது. ''ஆர் அறிவார் இந்த அகலமும் நீளமும்'' எனத் திருமூலர் பாடுவது போல, அமிழ்தினும் இனிய நமது அருமைத் தமிழ்மொழியின் அகலமும் நீளமும் ஆழமும் ஆய்ந்து இன்புற விழைவோர் அனைவரும், சைவத் திருமுறைகளையும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும் புறக்கணித்து ஒதுக்காமல், விரும்பிக் கற்று மகிழும் கடப்பாடு உடையவராவர். இம்மை வாழ்வில் இதனின் மிக்க இன்பப் பேறு பிறிது ஒன்றில்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். ஜான் மில்ட்டன் என்னும் ஆங்கிலப் பெருங் கவிஞர் பாடுவதுபோல,

''எத்தகை இன்ப ஊற்றாய்
இறையருள் நூல்கள் உள்ள!
அத்தகை யவற்றை அந்தோ
அறிவிலார் கடினம் என்பர்!
வித்தகக் கண்ணன் ஊதும்
வேய்ங்குழல் இசைபோல், இன்பம்
மிக்கொளிர்ந்து, அறிஞர்க்கு ஆரா
விருந்தென மிளிரும் நன்றே''

—தமிழாக்கம்-ந.ரா.மு. [6]

என்று, நாமும் நமது சைவ சித்தாந்தம் பற்றிப் பாடிப் புகழ்ந்து மகிழலாம். கிரேக்க நாட்டு ஞானியாகிய தேல்சு (Thales) என்பார், தாம் ஒரு விலங்காக அல்லாமல் மனிதனாகவும், பெண்ணாக அல்லாமல் ஆணாகவும், கானகனாக அல்லாமல் கிரேக்கனாகவும் பிறந்ததற்குப் பெருமிதம் கொண்டு மகிழ்கின்றார். அதுபோல, நாமும் 'நரர் பயில் தேயம் தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில் விரவுதல் ஒழிந்து'' தமிழராகவும், சைவராகவும், சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறியாளராகவும், பிறக்கப் பெற்றமை குறித்துப் பெருமிதம் கொண்டு மகிழலாம்.

''மனிதனாய், ஆணாய்க், கிரேக்கனாய்ப் பிறந்த
மாட்சிமைக்கு, அறிஞர்தாம் ஒருவர்
நனிமிக மகிழ்ந்தார்; நலம்மிகு தமிழன்,
நற்சைவன், சைவசித் தாந்தி
எனஇவண் பிறந்த இனியநற் பேற்றை
எண்ணி, நாம் இறையருள் வழுத்தித்
துனியறு சைவச் செந்தமிழ் வளர்க்கும்
தொண்டுகள் செய்துநன் றுய்வாம்''

—தமிழாக்கம்: ந.ரா.மு. (7)

---

(5) "A Characteristic of Saiva Siddhanta is its receptivity and all-comprehensiveness. It claims to be the one religion of humanity of human nature, of the entire world. It cares not to oppose the progress of any other system. For it has no difficulty in including all other religions within its all-embracing arms and ever-widening fold.

And in real truth, Saiva Siddhanta has something to offer which is suited to all minds. Its very strength lies in its infinite adaptability to the infinite diversities of human character and human tendencies. It has highly spiritual and abstract side suited to the metaphysical philosophy, its practical and concrete side suited to the man of poetic feeling and imagination, its quiescent and contemplative side suited to the man of peace and lover of seclusion".

—Sir Monier Williams.

(6) "How charming is divine philosophy!
Not harsh and crabbed as dull fools suppose!
But musical as is Apollo's lute;
And a perpetual feast of nectar'd sweets
Where no crude surfeit reigns"

—John Milton, Comus.

(7) "The three blessings for which I am grateful to God are: first that I was born a human being and not one of the brutes; second that I was born a man and not a woman; third that I was born a Greek and not a barbarian".

—Thales, in Diogenes Laertes's Thales.

O—O—OO—O—O

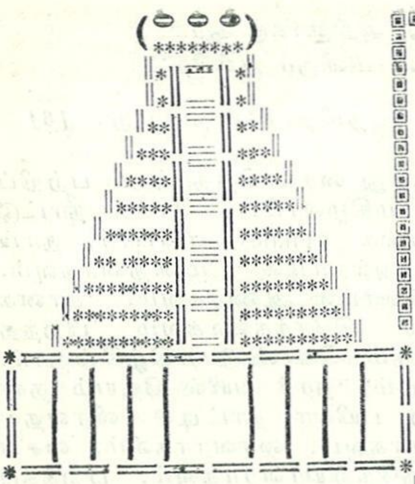

திருத்தேவூர்

டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன்

திருச்சி.

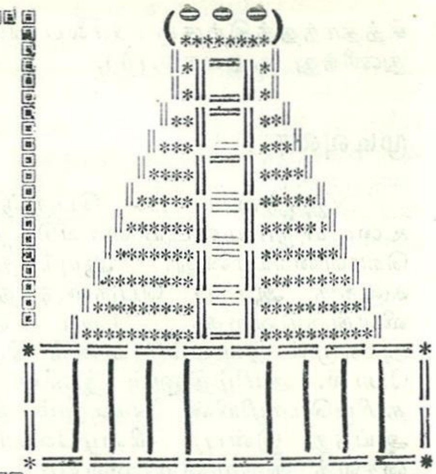

பாடு வாரிசை பல்பொருட்
பயனுகந்து அன்பால்,
கூடு வார்துணைக் கொண்டதம்
பற்றறப் பற்றித்
தேடு வார்பொருள் ஆனவன்;
செறிபொழில் தேவூர்
ஆடு வான்அடி அடைந்தனம்
அல்லல் ஒன்றிலமே

என்று சம்பந்தரால் போற்றி வணங்கப்பட்ட திருத்தேவூர், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினத்தை அடுத்த கீழ்வேளூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தெற்கே மூன்று கிலோமீட்டர் தொலைவில் வலிவலத்துக்கும், கீழ்வேளூருக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. தேவர்கள் வழிபட்டு முக்திபெற்றதால் இத்தலம் தேவூரென்னும், இறைவன் தேவபுரீசுவரர் எனவும் அழைக்கப்படுவதாக இங்குள்ள அறிவிப்புப் பலகை அறிவுறுத்துகிறது. ஆனால் இத்திருக்கோயிலில் இருந்து படியெடுக்கப்பட்ட சடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி சுந்தரபாண்டிய தேவனின் கல்வெட்டு, இத்தலத்தை அருள்மொழித் தேவ வளநாட்டைச் சேர்ந்த தேவூர்நாட்டுத் தேவூர் என்றும், இத்திருக்கோயிலை ஆதித்தீசுரமுடையார் திருக்கோயில் என்றும், இறைவனை ஆதித்தீசுரமுடையார் என்றும் குறிக்கிறது. தலவரலாறு என்ற பெயரில் வழங்கப்படும் புனைகதைகளுக்கும், கல்வெட்டாக நிற்கும் வரலாற்றுக்குந்தான் எத்தனை வேறுபாடு!

சம்பந்தரின் இரண்டு பதிகங்களைப் பெற்ற இத்திருக்கோயில் காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. நிறைந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய மூன்று நிலைக் கோபுரத்துடன் கூடிய நுழைவாயிலுள் நுழைந்ததும், நடுநாயகமாக விளங்கும் மாடக்கோயிலைக் காணலாம். இதைச் சுற்றிலும் எண்ணிறந்த சுற்றாலைக் கோயில்கள் உள்ளன. கோயிலின் வலப்புறம் மேற்கு நோக்கிய நிலையில் வாயிலையொட்டி, வண்டிக்கூடு போன்றஅமைப்புடைய சிறுமண்டபம் ஒன்றில் கதிரவன், பைரவர், சனிக்கடவுள் முதலியோரின் திருமேனிகள் காணப்படுகின்றன. அதையடுத்து, ஒன்பான் கோள்களுக்கான சிறுகோயில் உள்ளது. வடகிழக்கு மூலையில் தெற்குப் பார்த்த நிலையில் உள்ள சிறுகோயிலில் ஆடவல்லானும், சிவகாமி அன்னையும் செப்புத் திருமேனியராய் எழுந்தருளியுள்ளனர். இச் சிறுகோயில் முன் மண்டபமும், கருவறையும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கருவறையின் விமானம் செவ்வக வடிவில் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. மாடக்கோயிலின் தெற்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள திருச்சுற்றில் மதிலையொட்டித் திருத்தொண்டர்களின் திருமேனிகளைக் கொண்ட மண்டபம் அமைந்துள்ளது. தென்மேற்கு மூலையில் வலம்புரிப் பிள்ளையாருக்கான உட்கோயில் அமைந்துள்ளது. மேற்கில் முருகன் அகல்யை மகாலட்சுமி முதலிய சுற்றாலைத் தெய்வங்களுக்கான சிறுகோயில்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. வடக்குப்புறத் திருச்சுற்றில் அம்மன் கோயில் கிழக்குப் பார்த்தநிலையில் தரைமட்டக் கோயிலாய் அமைந்துள்ளது. செவ்வக வடிவில் அமைந்துள்ள இக் கோயிலின் முன் மண்டபம் மிக நீளமானது. முன்மண்டபத்தை அடுத்த உள்மண்டபத்தில் ஆடிப்பூர அம்மனுக்கென்று ஒரு சிறிய திருமுன் உள்ளது. கருவறையில் இறைவி தேன்மொழி அம்மையாய் அருள் செய்கிறார். விமானம் எளிய அமைப்புடன் அழகுபட அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கௌதமர் என்னும் முனிவர் போற்றி வழிபட்டதால், 'கௌதம லிங்கம்' என்று பெயர் பெற்ற இலிங்கத் திருமேனிக்கான சிறுகோவில் ஒன்று மாடக்கோயில் அமைப்பில் வடக்குப்புறத் திருச்சுற்றில் பதினாறு படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது.

நடுநாயகமாக விளங்கும் மாடக்கோயில் மூன்றுதள அமைப்புடையது. இதன் தென்கிழக்கு மூலையில் இரண்டாம் தளத்திற்குச் செல்லும், அதாவது இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கருவறைக்குச் செல்லும் வாயில் இருபத்தோரு படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. இவ்வாயிலின் இருபுறமும் இரு சிறு கோயில்

கள் விமானங்களுடன் அமைந்துள்ளன. வலப்புறம் முருகனும், இடப்புறம் பிள்ளையாரும் உள்ளனர். இக்கிழக்குப் புறத்தின் வடக்கு மூலையில் இந்திரலிங்கேசுவரருக்கென்று இதே போல் அமைப்புடன் கூடிய சுற்றாலைக் கோயிலைக் காணலாம்.

படியேறி இரண்டாம் தளத்தில் நுழைந்ததும் சோமாஸ்கந்தர் திருமுன் நீள் செவ்வக வடிவில் அமைந்துள்ளது. முன்மண்டபம், மிக நீண்டும், அதையடுத்துச்சற்று உயரமான அமைப்பில் ஆறுபடிகளுடன் கூடிய உள்மண்டபமும், அதையடுத்துக் கருவறையும் உள்ளன.

இத் திருமுன்னின் முன்மண்டபத்தில் வலப்புறம் ஒருவழியும், இடப்புறம் ஒருவழியும் உள்ளது. இடப்புறத்திலுள்ளது இம்மாடக் கோயிலின் இரண்டாம் தளத் திருச்சுற்றுக்கான வழியாகும். வலப்புறத்திலுள்ளதன் வழியே சென்றால் இன்னொரு மண்டபத்திற்குள் நுழையலாம். இதுதான் இறைவன் திருமுன்னின் முன் அமைந்துள்ள முன்மண்டபம். இம் மண்டபத்தில் இறைவனை நோக்கிய நிலையில் மூன்று நந்திகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றன. வலப்புறம் வாகனங்களுக்கான மண்டபம் உள்ளது. உள்மண்டபம் சற்று உயரமான நிலையில் நான்கு படிகளுடன் அமைந்துள்ளது. கருவறைக்கான வாயிலின் இருபுறமும் வாயிற்காப்போர் காணப்படுகின்றனர். கருவறையில் இறைவன் இலிங்கத் திருமேனியராய் ஆவுடையார்மீது எழுந்தருளியுள்ளார். கருவறையின் வெள்ளியிலுள்ள நடையில் இன்பவல்லி அன்னையின் செப்புத் திருமேனி உள்ளது.

இம் மாடக் கோயிலின் இரண்டாம் தளத் திருச்சுற்றின் தென்புறத்திலுள்ள தெய்வப்புரைகளில் ஒன்றில் தென்திசைக் கடவுள் காணப்படுகிறார். இன்னொன்று வெறுமையாக உள்ளது. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. மேற்குப்புறத் தெய்வப்புரையில் திருமாலின் வடிவம் சிதைந்த ஓவியமாகக் காணப்படுகிறது. வடபுறத்திலுள்ள தெய்வப்புரைகளில் ஒன்றில் நான்முகனின் ஓவியமும், மற்றொன்றில் கொற்றவையின் ஓவியமும் அழிந்தநிலையில் காணப்படுகின்றன. இந்நிலை இத்தெய்வப் புரைகள் மிகப்பிற்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்குமோ என்று கருதச் செய்கிறது. இல்லையெனில் இத்தெய்வங்களின் சிற்பத் திருமேனிகள் திருப்பணிக் காலத்தில் சிதைந்து போய், புதிய வடிவங்கள் அமைக்க இயலாது ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

இம்மாடக்கோயிலின் கீழ்த்தளத்திலுள்ள தெய்வப்புரைகளில் தெற்கில் பிள்ளையாரும், தென்திசைக் கடவுளும் உள்ளனர். மேற்கில் திருமாலும், வடக்கில் நான்முகனும், கொற்றவையும் காணப்படுகின்றனர். வடக்கில் சண்டிகேசுவரருக்கென்று ஒரு சிறு கோயிலும் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயிலின் கட்டிட வேலைப்பாடு குறிப்பிடத்தக்கது. முதல் தளத்தில் கும்ப பஞ்சரங்கள் காணப்படுகின்றன. தாங்கு தளத்தையடுத்த யாளி வரிமானம் கூடும் இடங்களில் அழகிய சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கொடுங்கைக்கு மேல் யாளி வரிமானமும், அதற்குமேல் இரண்டாம் தளத் தொடக்கமும் அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் தளத்திலும் தாங்குதளத்தையடுத்து யாளி வரிமான அமைப்பு, சிறப்பான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் வடிக்கப் பட்டுள்ளது. தூண்கள், பலகை முதலானவை அழகுபட அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு தளங்களும் கருங்கல் திருப்பணிகளாகும்.

இரண்டாம் தளத்தில் வெளிமேடையில் இக்கோயிலின் தலமரமான வாழை (கல்வாழை) என்ற பெயரில் அமைந்துள்ளது. கல் தளத்தில் பயிராகியிருப்பதால் இப்பெயர்வந்ததுபோலும். சுவை நிரம்பிய கனிகளைத் தரும் இவ்வாழை இக்கோயிலின் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும்.

இக்கோயில் பல திருப்பணிகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பதால், இங்கிருந்து இரண்டு கல்வெட்டுக்களே கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள்ளும் ஒன்று மிகச் சிதைந்த நிலையில் உள்ளது. பாண்டியப் பெருவேந்தன் சடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி மூன்றாம் சுந்தரபாண்டியதேவனின் கல்வெட்டொன்று, இக்கோயிலுக்காக நிலக்கொடை பற்றிய செய்தியைக் கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டுதான் இங்குள்ள இறைவனை அருள்மொழித் தேவ வளநாட்டு, தேவூர் நாட்டுத் தேவூரிலுள்ள ஆதித்தீசுரமுடையார் என்று குறிப்பிடுகிறது. இன்னொரு கல்வெட்டு விசயநகர வேந்தனான இரண்டாம் தேவராய மகாராயனுடையது. இதன் செய்தியை அறியமுடியாதபடி கல்வெட்டு சிதைந்துள்ளது.

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து, எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட மாடக்கோயில்களைக் கட்டி, கட்டடக்கலை வரலாற்றில் அழியாப் புகழ்பெற்ற கோச்செங்கட்சோழனே இத் திருக்கோயிலை முதன்முதலில் எழுப்பியவன். அப்பெருமகனின் சிற்பம் இத்திருக்கோயிலில் வழிபாட்டில் உள்ளது, குறிப்பிடத்தக்கது. சம்பந்தரின் நெஞ்சு கவர்ந்த இத் திருப்பதி பிற்காலத்தில் சோழர்களால் கருங்கல் திருப்பணியாய் மாறியிருக்கவேண்டும். இக்கோயிலின் பெயர் ஆதித்தீசுரமுடையார் என்று கல்வெட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதே இதற்குப் போதிய சான்று வழங்கவல்லது. இத்திருக்கோயிலில் காணப்படும் எண்ணிறந்த சுற்றாலைக் கோயில்களின் கட்டட அமைப்பும், வேலைப்பாடும் அவற்றை மிகமிகப் பிற்பட்ட காலத்தனவாகக் காட்டுகின்றன.

பழம் பெருமையும், கட்டடக்கலை நுணுக்கங்களும் கொண்ட இத் திருக்கோயில் இன்றும் நன்முறையில் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது பாராட்டிற்குரியது.

(முற்றொடர்ச்சி)

திருமந்திர யோகம்

'கவியோகி' 'மகரிஷி'
தவத்திரு சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள், சிவகங்கை

சரீர சித்தி, உடம்பார் பெருமை: சாதனத்தின் முதற்படி உடலை உறுதியாக்கலாம். உயிருக்கு ஆதாரம் உடல். உடல் முதிர்ந்து அழிவதுதானே என்று அசட்டை செய்யலாகாது. திருமூலர் உடம்பை உடலார் என்று மிக்க மரியாதையாகப் போற்றுகிறார். உடல் அழிந்தால் உயிர்க்கிளி பறந்தோடிப் போகும். உடலால் ஆகும் பயன் பெறமுடியாது போகும். உடலின் பயன் திடமான மெய்ஞ்ஞானம் சேர்தல். வழியறிந்து யோகப் பயிற்சியினால் குண்டலினிக் கனலை எழுப்பி, உடலை இளம் பொலிவுள்ளதாக்க வேண்டும். உடம்பை வளர்ப்பது உயிரான ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகும்.

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்.
திடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே

திருமூலரும் முதலில், உடம்பு ஊன், பிண்டம், பிணம் என்றுதான் இழிவாகக் கருதினார். உடம்பிற்கு உள்ளே உடம்போனாகிய பரம் பொருள் இருக்கக் கண்டார். உடம்பு நடமாடும் கோயில், சிவமந்திரம், உத்தமன் ஆலயம் என உணர்ந்து, அதை யோக சாதனத்திலிருந்து ஓம்பினார்.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்:
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான்என்று
உடம்பினை யான் இருந்து ஓம்பு கின்றனே

உடம்பை ஒளியாக்க, நல்ல தூய உணவு, நல்லகாற்று, காற்றை முறையாக உட்கொண்டு அடக்கும் பிராணாயாமம், நரம்புகளைச் சுத்தி செய்யும் ஆசனம், தௌதி, பஸ்தி முதலிய அடயோகக் கிரியைகள் ஆகியவை வேண்டும். இவற்றால் நாடி சுத்தியாகித் தூல வீரிய தேகங்கள் சாதனத்துக்கு உறுதியாகும். ஆனால் ஆள் கொழு கொழுவென்றிருந்தால் மட்டும் தேக சித்தி பெற்றதாகச் சொல்லமுடியாது. கட்டு மஸ்தான தசைக் கொழுப்புள்ள பலபீமர்களும் யானையை நெஞ்சில் ஏற்றிக் கொள்ளவும், இரும்புச் சங்கிலியை அறுக்கவும் வல்ல பலவான்களும், நோய்களால் வருந்தக் காண்கிறோம். சிலர் உடம்பு சாண்டோ போலிருக்கும். மனம் கொதித்துக் சொண்டிருக்கும். கோபதாபங்களை அடக்க முடியாமலிருக்கும். சங்கிலியறுக்கும் பல பீமனை ஒரு ஏக்கரா உழச் சொல்லிப் பார்க்கவேண்டும். உடல் உறுதி, உழைப்பு, மனவுறுதி, பொறுமை, தியானசக்தி எல்லாம் தேக சித்தியில் பொருந்த வேண்டும். தேகம் என்பது தூலம் மட்டுமன்று; பருவுடல், நரம்புடல், மனவுடல் அல்லது இலிங்க சரீரம், அதிசூட்சும சரீரம், விஞ்ஞானசரீரம், ஆனந்த சரீரம், சித்தசக்தி சரீரம், ஸத்சரீரம் என்று பல சரீரங்கள் அதிநுட்பமாக நம்முள் உள்ளன. பல பீமர்களின் உடல் வெறும் தூலச் சுமையே. அதன் பலம் தூல பலமே. தூலத்திலிருந்து உள்ளே போகப் பல நுட்பமான சக்திகள் உள்ளன. அவற்றை எழுப்பும் சாதனங்களே தேகசுத்தியும் சித்தியும் சக்தியும் தரும்.

திருமூலர் இந்த சித்தி தரும் மகாகுண்டலினி யோகத்தையே பல பரிபாஷைகளால் விளக்குகிறார். மூலகுண்டலியை மேலேற்றி, சகஸ்ராரத்தில் இருத்த வல்லவருக்கு, உடம்பு அஞ்சனமாகும். அதற்கேற்ற சாதனம் தீவிரமான ஏகாக்கிரமான தியானமே. தியானம் ஆறுகமலங்களின் நடுவான உள்ளத்தில் திகழும். வஞ்சவாதம் அறும். மோனத்தில், தியானம் கூடும். செஞ்சிறுகாலை, அருணோதயம் தியானத்திற்கேற்றதாம். அருணோதயத்தில் உளங்குவிந்து, தியானித்தால் வேறு பைத்திய நினைவுகளின்றி, அந்தக் கரணம் தெளியும். உடலைக் கெடுக்கும் பிணிகள்கூட தியானத்தால் திரும். நரை திரைகூட தியான சக்தியால் நலியும். இத்தியானத்தால் மூன்று மடக்குடைய குண்டலிசக்தி, வலம்புரியாகச் சுழன்றேறி, தியானம் நிலைப்பாக நடக்கச் செய்யும். அதனால் ஓங்கார வாத்தியம் கேட்கும். உள்ளுயிர் சிலிர்க்கும். சித்தம் சிவத்தால் இனிக்கும். சிவமந்திர ஜபம் தீவிரமாகி சிவத்தியானமாகும். அதனால் உந்திச்சுழியிலிருந்து பிராணன் மேலோங்கி, முகடான சிகரத்தில் பாய்ந்து சூக்கும பிராணாயாமத்தால் சீவசுத்தியும் சக்தியும் அளிக்கும். சீவன் சிவமயமாகும் உபாயம் இதுவே. உந்திச் சுழியிலிருந்து சக்தி விரிந்தோங்குவதையே பிள்ளையார் சுழி குறிக்கிறது.

உந்திச் சுழியின் உடனே பிராணனைச்
சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந்திரத் தினால்
முந்தி முகட்டில் நிறுத்தி, அபானனைச்
சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே.

தாந்திரிகர் பெண்ணின் மூலாதாரச் சேர்க்கையால் குண்டலி யெழுப்புவர். ஆனால் காமத் தினவு சிறிதிருந்தாலும் இது பேராபத்தாய் முடியும். பெண்ணைத் தாயென அந்தரங்க சுத்தியுடன் மதிக்கும் பரம யோகிகளும், புருஷனைச் சிவனென உணரும் பரமபரிசுத்த யோகினிகளுமே இந்த யோகத்தைச் செய்ய முடியும். அல்லது சதிபதிகளாக இரண்டு குழந்தைகள் உண்டான பிறகு, குடும்பத்திலிருந்து விலகி, வானப்பிரத்த வாழ்வை மேற்கொள்ளும் வித்தகர்களுக்கே இது தகும். காமத்தை ஒளித்துவைத்துக்கொண்டு, தாந்திரிக யோகம் என்று எத்தனையோ பேர் பெண் வலையிற் சிக்கி, சாதாரண மனிதனுக்குள்ள சுதந்தரங்கூட இல்லாமல் கட்டுண்டு மாயயந்திரத்திற் சுழல்கிறார்கள். சிலர் தாறுமாறாக நைப்பாசைகளுக்கு இடங்கொடுத்து, உடல் நலங்கெட்டு மனமும் குரங்காய் அலைகிறார்கள். சிலருக்குப் பைத்தியமும் பிடிப்பதுண்டு. ஆதலால் திருமூலர், பெண்சக்தியைக் குறிக்குமிடத்தில் நம்மிடமுள்ள ஆதார குண்டலி சக்தியைக் கொள்ளுதலே நலமாகும். வியபசாரத்தால் எந்த யோகமும் வராது. அப்படி ஒரு சிறிது சக்தி கிளம்பினாலும் அது அகங்காரமாய் எழுந்து, ''நான் எனது பார் மந்திரம் காளி பெருச்சாளி'' என்று கொக்கரித்துத் திரிவர். அதனால் ஒருநாளும் பூரணானந்தமோ உபசாந்தமோ, சுத்த சுதந்தரமோ வாய்க்காவாம். நீல மேகத்திற் படரும் மின்னலைப் போன்றது சுத்தான்மா. மேகமாவது சிற்சக்தி. மேகத்தைப் புல்லும் மின்னலைப்போல், சீவாத்துமா குண்டலிக் கனலுடன் கூடிக் குழைந்தால், நரை திரை மாறி, என்றும் பாலன்போல் இளமையுடன் வாழலாம்.

நீலநிறனுடை நேரிழை யாளொடும்
சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு,
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறும்
பாலனும் ஆவர் பராநந்தி ஆணையே

அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்திலும். அதன் சுருக்கமே இது. அண்டம் சுருங்கிப் பிண்டமானால் அதற்கு அழிவில்லை. பிண்டமும் அதிசூக்குமமாகச் சுருங்கினால் பிராண சக்தியே மிஞ்சும். இந்தப் பிராணசக்திதான் உடலை இளம் பொலிவாக்கும். இச் சக்தியை வளர்க்கும் வழிகளில், சுருக்கமான சிக்கனமான உணவும் ஒன்றாம். காற்று, நீர், சோறு எல்லாம் உணவே. பெருந் தீனியும், பெருமூச்சும், பெரும் பேச்சும் பிராணசக்தியை வீணாக்கும். பிண்டத்திற்கேற்றபடி உடலளந்து, பசியளந்து, கனலளந்து உண்ணவேண்டும். பிராண சக்தி அதனால் தாராளமாகப் பாய்ந்து பரவும். சாதக யோகிக்கு அதிகமானால் இரண்டுவேளை உணவே போதும். நல்ல பசியில் ஒரே வேளையுண்டு காற்றிற்கும் கனலிற்கும் தாராளமாக இடந்தந்தால், சக்தி விசாலமாகப் பரவும். நல்ல வயிறுமுட்டத் தினித்தால் தியானம் ஓடாது. சக்தியும் சுழலாது, புத்தியும் மந்தமாகும். கண்கள் சுழற்றும். பிராணசக்தி நன்றாகப் பரவும்படி மூச்சையும், உணவையும் அளவுபடுத்தினால், உடம்பிலுள்ள விஷத்தன்மைகளையும், வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமம் ஆகியவற்றையும் அடக்கிச் சீரண சக்தி பெருகி ஆயுளும் நீடிக்கும்.

திருமூலசித்தர் வசியதேகத்தை அடையும் வகை சொல்லுகிறார். பிண்ட தேகத்தின் பிழைக்கடை வாசல் குதம். அதில் குண்டலி சக்தியுள்ளது. அது அண்டமாகிய பீசத்தில் உற்று, அங்கே நிறையும் விந்துவை, ஊர்த்துவ ரேதஸ் ஆக்கி, அடுக்கடுக்காக விந்து சக்தி மேலோங்கச் செய்தால், தேகம் அருண கிரணம் போல் ஒளிரும். கறுப்பாய் இருப்பவர் கூடச் சிவப்பாவர். அவர்களைக் கண்டு வண்டுகள் இச்சிக்கும் மலர்களை முடித்த கூந்தலழகிகளான மாதர்களும் இச்சிப்பார்கள். அதிலும் விந்து சயம் பெற்ற தேஜஸ்விகளை மிகவும் விரும்புவார்கள். எதற்கு? குண்டலியோகத்திற்கு: இங்கே சொல்லப்பட்ட மாதர், யோகினிகள்,

பிண்டத்துள் உள்ள பிழைக்கடை வாசலை
அண்டத்துள் உற்று அடுத்தடுத் தேகிடின்,
வண்டு இச்சிக்கும் மலர்க்குழல் மாதரார்
கண்டு இச்சிக்கும் காயமுமாமே

ஊனுடலுள் ஒரு கனலுண்டு. கனலால் உணர்வுண்டு. அந்த உணர்வினாலேதான் யோக சாதனம் செயிக்கும். அதனாலேதான் உள்ளம் மலரும். திருவடிநடனம் காணும். நீர் கொண்ட நெற்பயிர்போல இந்தச் சக்தியால் ஞானவயல் விளைவேறும். உடம்பிலும் ஞான ஒளி வீசும். உடம்பினில் உத்தமனைக் காணலாம்.

உடம்பு பல நுட்பச் சரக்குகள் அடங்கிய பை போன்றது. அதில் மாயா தனுவான தூலவுடல் உண்டு. மற்றொரு சூக்கும சரீரமுண்டு. சூக்கும சரீரத்தில் உள்ள கள்ளனான சுத்தான்ம சிவம் வெளியேறினால், மாயப்பையான தூல தேகம் மயங்கி மண்ணாகியழியும்.

காயப்பை ஒன்று சரக்குப் பலவுள
மாயப்பை ஒன்றுண்டு, மற்றுமோர் பையுண்டு,
காயப்பைக்குள் நின்ற கள்வன் புறப்பட்டால்,
மாயப்பை மண்ணா மயங்கிய வாறே

தூலம் சூக்குமம் ஆகிய இரண்டு வகை உடலை இறைவன் ஆன்மாவிற்கு அமைத்தான். அவற்றுள் சூக்கும சரீரம் சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய தத்துவங்கள் சேர்ந்ததாகும். தன்மாத்திரைகளும் அந்தக் கரணங்களும் பொறி புலன்களும் சூக்கும தேகமாகும். இந்திரியங்களும் அந்தக் கரணங்களும் கூடிய நுண்ணுடலிலே தான் பாசம்பற்றி நிற்கிறது. அப்பாசம் விலகிப் பதியுணர்வு அருளுணர்வு விழித்தெழுந்தால், இதயக்கிரந்தி அவிழும். ஞானவிழியான நெற்றிக் கண் திறக்கும். உடலெல்லாம் பஞ்ச பூதவிகாரமே. இரத்தம், இறைச்சி, தோல்,

நரம்பு, நிணம், மூளை, அழுக்கு, சுக்கில சுரோணிதங்கள் இவற்றுடன் கூடிய தொகுப்பே உடம்பு. அதற்குக் குழந்தை, குமரன், குமரி, யுவன், யுவதி, முதியன், கிழவி ஆகிய பருவ மாறுதல்களும், அவற்றிற்குரிய அவத்தைகளும் உண்டு. உருத் தாங்கிய எல்லா உடல்களுக்கும் இப்படியே. ஆதலால் **தூ**ல தேகமெல்லாம் ஒன்றே. சாதி நிறபேதமெல்லாம் மேல்பூச்சே.

இரதம், உதிரம், இறைச்சி தோல் மேதை
மருவிய அத்தி வழும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழாம் உபாதி
உருவமலால்உடல் ஒன்றென லாமே

இந்த உடம்பில் அடியாகிய மூலாதாரத்தின் பெருமை அளப்பரிது. அங்கேதான் மானிடம் தங்கியிருந்து, கருவாகி, உருவாகித் திருவாகி சிசுவாகிப் பிறப்பது. மூலாதாரமே உடலின் பாதுகாப்பு. அதுவே உடல் தாங்கி, அதுவே தசேந்திரியங்களுடன் கூடிய எட்டுச் சாண் உடம்பை உருவாக்கியாளுகிறது. மகா குண்டலி மானிடத்தை உருவாக்கிய பிறகு, மூலாதாரத்திலேதான் அமர்ந்து ஓய்வு கொள்ளுகிறது. இந்த எண்சாண் உடம்புக்குக் கண் கை கால் முதலியன உறுப்புகளாய் அமைந்திருக்கின்றன. இத் **தூ**ல யாக்கையுடன் அறுபத்தெட்டு தத்துவங்கள் வந்து பொருந்துகின்றன. பூதம் 5, தன்மாத்திரை 5, ஞானேந்திரியம் 5, கர்மேந்திரியம் 5, வாயுக்கள் 10, நாடிகள் 10, வாக்குகள் 4, அவத்தைகள் 5, குணங்கள் 3, வித்தியாதத்துவம் 7, சிவதத்துவம் 5, அந்தக் கரணங்கள் 4 ஆக அறுபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் யாக்கையுடன் சேர்ந்து ஊனுடலால் பல உடம்புகள் ஆகின்றன. உடம்புக்குள் பல நுண்ணிய உடம்புகள் உண்டு. உடம்புக்கும் நான்கு அந்தக் கரணங்களுக்கும் உயிரானது சீவன். அது பரமனில் ஒடுங்கும். அதனுடன் பரமன் ஒழியாது கலந்திருக்கிறான். கடந்தோறும் அவன் நிற்கிறான். அவன் உள்ளடங்கிப் பற்றற்றிருக்கும் பரிசை யார் அறிவார்? ஞானிகளே அறிவார்.

உடம்புக்கும் நாலுக்கும் உயிராய சீவன்
ஒடுங்கும் பரனோடு ஒழியாப் பிரமம்
கடந்தொறு நின்று கணக்கது காட்டி
அடங்கியே அற்றது ஆர்அறி வாரே.

ஊண் கூட்டிலெல்லாம் அந்தக் கரணத்தில் பரமன் விரவிப் பற்றற்ற சாட்சி யாயிருக்கிறான். அதே கணக்கை யறிந்து நாமும் பற்றற்று அவனையே பற்றி வாழ்ந்தால், இன்புறலாம் என்பதே வேதக் கொள்கை. கலாந்தம் நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம் ஆகிய ஆறு அந்தங்களும் தேர்ந்த நடுவாகிய உயிரிறைவனுடன் கூடினால் 24 ஆத்துமதத்துவம், 7 வித்தியாதத்துவம், 5 சிவதத்துவம் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சிக்கென்று இயற்கை நிலையில் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்து சகசசுக நிட்டையை இயல்விக்கும். அப்போது பதினெட்டுக்கலை அல்லது மாத்திரையளவு கும்பக ஒழுங்கில் மூச்சு அமைதியுறும். பிராணாயாமம் இயல்பாக நடக்கும். சக்தி ஊறும்; அந்த உடம்பும் உயிருடம்பாகும். சுத்தாத்மா அந்த உடம்பிலும் பொலியக்காணும். **தூ**ல சூக்கும தேகங்கள், மாயாதனுக்கள் சுத்த தத்துவமான. ஞானதேகம் எல்லாம் உயிர்க்குயிரான ஐயனின் அடியாகிய மூலசந்நிதியில் அடங்கும் உடம்புகளே. காயம் மலரைப் போன்றது. மலரை விட்டு மணம் கிளம்புவதுபோல் அதினின்று உயிர் கிளம்பிச் செல்லும். உடம்பிலிருந்து நகம் உதிர்வது போலும், ஊன் போர்வையை உதிர்த்து, உயிர்க்குதிரை அருகிலும், தொலைவிலும் செல்லவல்லது. பிரிந்த உயிர் இறைவனருளாலே அவன் உய்த்த இடத்திற்குச் சென்று இருவினைப்பயன்களையும் துய்க்கும். பரகாயப் பிரவேசம் செய்யும் யோகிபோலவே உயிர் ஒரு பிண்டத்திலிருந்து மற்றொரு பிண்டத்துக்குத் தாவும். யோகிக்குப் பரகாயப் பிரவேசத்தால் எவ்வித மாறுதலுமில்லை. உயிருக்கும் பிறப்புகளால் மாறுதலில்லை. சூக்கும சரீரத்திற் படிந்த சங்கற்ப விகற்பங்களாலேயே ஆன்மாவுக்குச் சுவர்க்க நரகமும் இருவினைப்பயனும் உண்டாகும்.

உண்டு நரக சுவர்க்கத்தில் உள்ளன
கண்டுவிடுஞ் சூக்குமங் காரண மாச்செலப்
பண்டு தொடரப் பரகாய யோகிபோற்
பிண்டம் எடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே

தானாகிய சீவன் அவனாகிய சிவமாகித் தற்பரமுத்தி சேர்ந்தால் பிறப்பிறப்பான வினைகளையும் மும்மலங்களையும் மாற்றிப் பரிசுத்தமாகிப் பரமபதம் சேரும். அப்படியின்றி மனத்திற் சுழலும் கர்மஜீவர்கள் வினைப் பயனுக்கேற்ற இடத்தை அடைந்து வானிலும் புவியிலும் புகுந்தலைந்து வருந்தும்.

தான் அவனாகிய தற்பரந் தாங்கினோன்
ஆனவை மாற்றிப் பரமயத் தடைந்திடும்
ஏனைஉயிர், வினைக்கெய்து மிடஞ் சென்றும்
வானும் நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே

திருமூல முனிவர் நாம் முன்னே சொன்னபல நுண்ணிய உள்ளுடல்களைப் படிப்படியாக விளக்குகிறார். ஞானிக்குச் சிவதனுவாகும். அவன் என்றும் சிவசேதனத்திலேயே, சிவஞானத்திலேயே வாழ்வான். அதுவே ஞானியின் உடம்பாகும். யோகிக்கு விந்துவும் நாதமும் உடம்பாகும். யோகி பரநாதமான ஓங்காரத்திலும் ஒளியான விந்துவிலும் உணர்ச்சி கொண்டு தியான சரீரத்தில் வசிக்கிறான். மோனியானவன் **தூ**லம், சூக்குமம், காரணம் ஆகிய மூன்று தேகங்களையும் ஒதுக்கி, முப்பாழ்கெட்ட பரமுத்தி தேகத்தில் வசிக்கிறான். அவன் எப்போதும் துரியாதீத நிலையிலிருக்கிறான். விஞ்ஞான கலர்க்கு ஆணவமே தேகமாகும். பிரளயாகலருக்கு மாயை தனுவாகும். அஞ்ஞானிகளான சகலருக்குக் கர்மசரீரம், வினையுடலே உண்டு. மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கே சிவதனுவாகும்.

ஞானிக்குக் காயம் சிவமே தனுவாகும்.
ஞானிக்குக் காயம் உடம்பே யதுவாகும்
மேனிற்கும் யோகிக்கு விந்துவும் நாதமும்
மோனிக்குக் காயம் முப்பாழ்கெட்ட முத்தியே

விஞ்ஞானத் தோர்க்கு ஆணவமே மிகுதனு
எஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தனுமாயைதான் என்ப
அஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கர்மம் தனுவாகும்.
மெய்ஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதனு மேவுமே

உடம்பைப் போற்ற வேண்டியதே. ஆனால் தூல தேகமே தேகம். இதுவே சதம், இதை நித்திய தேகமாக்குகிறேன் பார் என்று தடவித் தடவி ஊனுடலையே பேணி, மற்ற ஞானவுடலை மறப்பவர் மூடர். ஊனுடல் மலமென்று மதியாது அதுவே தனது நிலைக்களன் என்று மயங்கி, அதை வளர்த்தலே நலமென நம்பி, ஆத்ம லாபத்தை இழந்தவர் உலகப் பற்றினால் மீண்டும் மீண்டும் தேக வாசனைகொண்டு பிறவியெடுத்தலைவார்கள்.

மலமென் றுடம்பை மதியாத ஊமர்
தலம் என்று வேறுதரித்தமை கண்டீர்
நலம் என்று இதனையே நாடியிருக்கிற்
பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமிவ் வண்டத்தே

உடம்பில் வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் ஆகிய வசனாதிகள்; சூக்குமம், பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி ஆகிய வாக்குகள்; மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் ஆகிய மனாதிகள், ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள், தன்மாத்திரைகள் இவை விளையாடுகின்றன. இந்த விளையாட்டைச் சுத்தான்மா அகத்திற் பற்றாமல் பற்றற்ற சாட்சியாக, பகிர்முகமாகத் தரித்து விளங்கும். சாமம் விளைக்கும் வசனாதிகளையும் சத்தாதி விஷயாதிகளையும், உடலிற் பொருந்தித் தற்போதமேறிய மனத்தையும் அண்ணார்ந்து பார்த்துக் கொண்டே வினைச் சூழலில் ஆழும் ஜீவனின் உடம்பு அழியும். உயிர் உடலை ஒழித்துச் செல்லும் போது, செவி கண் வாக்கு நாடி எல்லாம் அடங்கிப் போகும். மனேந்திரியங்களாற் செய்த கர்ம வாசனைகள் சூக்கும சரீரமாகிய ஆன்மாவுடனே செல்லும். ஊனுடலுக்கு இவையொன்றுமே இல்லை. அது மண்ணாகிப் பூதத்திற்கலந்து போகும். விரதம் தானம் முதலிய புண்ணியங்கள் கூட ஊனுடலுக்கில்லை. இவை உயிருக்கே நலமாம்.

அழிகின்ற ஓருடம்பாகும் செவி கண்
கழிகின்ற காலவ் விரதங்கள் தானம்
மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
ஒழிகின்ற ஊனுக்கு உறுதுணையில்லையே.

(...தொடரும்)

சமயம்

''சமயம் மக்களை விலங்கினின்றும் பிரிப்பது. சமயம், மக்களுக்குக் கடவுள் உணர்வூட்டி அவர்களைக் கடவுள் நெறியில் உயர்த்துவது. சமயம், மக்கள்பால் உள்ள அழுக்காறு அவா வெகுளி முதலிய விலங்கு நீர்மைகளைச் செறுத்து, அவ்விடத்தில் அன்பு, அருள், அறம் முதலிய கடவுள் நீர்மைகளைப் பெய்து, அம்மக்கள் கடவுள் நிலை பெறத் துணை புரிவது. இப்பேறு பெறுவதே மக்கள் வாழும் நோக்கம். பிறந்து வளர்ந்து மாண்டுபோவதா வாழ்வின் நோக்கம்? அன்று; அன்று. மாண்ட பின்னரும் நமக்கு வாழ்வுண்டு. முன்னே இவ்வாழ்வுண்மை ஆன்றோர் மொழிகளிலும், நம்பிக்கையிலும் நின்றிருந்தது. இப்பொழுது அஃது ஏதுக்களால் உறுதி பெற்று வருகின்றது.''

திரு.வி.க.

— — — — —

தமிழ்ப்பெருங் காவியங்கள்

நம் தமிழ்ப் பெருங் காவியங்களில் உலகைக் காணலாம்; உயிரைக் காணலாம்; கடவுளைக் காணலாம்; காவிய இன்பம் பேரின்பம்! பேரின்பம்! தொல்காப்பியர் பொருளின்பமும், திருவள்ளுவர் அறமும், இளங்கோவின் எழிலும், திருஞானசம்பந்தர் பண்ணும், சேக்கிழார் அன்பும், கம்பர் கவிதையும் அல்லவோ, நம் பெருஞ் செல்வம்? இவையே நமது கருவூலம் - அழியாச் சேமநிதி.

திரு.வி.க.

நல்வழி காட்டும் ஞான குருநாதர்

'பாலகவி' திரு கி. வேங்கடராமன் அவர்கள்,
இரெட்டியப்பட்டி.

பூவுலகில் வாழும் எல்லா உயிரும் புனித நெறி கைக்கொண்டு பேரின்பம் அடைய வேண்டும் என்பது அருளாளர் பலரின் திருவுள்ளக்கருத்தாகும். 'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்றார் திருமூலர். 'என் போல் இவ்வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவனே' என்றார் இராமலிங்கர். 'சேரவாரும் செகத்தீரே' என்றார் தாயுமானவர்.

தம் திருமணத்திற்கு வந்த அடியவர் பலரையும் அருட்பெருஞ்சோதியுள் அழைத்துச் சென்றனர் திருஞானசம்பந்தர். இவ்வாறு அருட்பெரியார்கள் பலரும் கருதியதைச் செயல் முறையில் நிறைவேற்ற அவதரித்தவரே, குருபெருமானாகிய இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் ஆவர்.

திரு அவதாரம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாகலாபுரத்தை அடுத்துள்ள இரெட்டியப்பட்டி என்னும் திருத்தலத்தில் 1856ஆம் ஆண்டில் நள ஆண்டு புரட்டாசி இரேவதியில் 'சுப்ரமண்யம்' என்னும் திருப்பெயரோடு சுவாமிகள் அவதாரமாயினர். இளம் வயதிலேயே தெய்விகத் தன்மை திகழ வளர்ந்தனர். திண்ணைப்பள்ளிக் கூடத்தில் தமிழ் எழுதப் படிக்கக்கற்றனர்.

விவசாயம்

சைவ வேளாள மரபைச் சார்ந்த இவரது பெற்றோர், வீரபத்திரப் பிள்ளையும், ஆவுடையம்மையும், இவரைத் தம் குலத்தொழிலாகிய விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தினர். அருளாளராகிய இவர் திருவடி வைத்ததும், நிலம் பன்மடங்காக விளைவளித்தது. 'சுப்ரமண்யம் கைராசி உடையவன்' என உற்றாரும் ஊராரும் இவரைப் புகழ்ந்தனர்.

வாணிபம்

புகழை விரும்பாப் பூரணராகிய இவரது அன்புள்ளம், நாள்முழுதும் உழைத்தும் அரை வயிற்றுக்கும் உணவின்றி வாடும் ஏழைமக்களைக் கண்டு இரக்கம் கொண்டது. தூத்துக்குடிக்கு வண்டி கட்டிச் சென்று, உணவுப் பொருள்களை வாங்கிவந்து, கொள்விலைக்கே விற்று, ஏழை மக்களின் துயர்துடைத்தனர். இச்செயல்கண்ட பெற்றோரும் உற்றாரும் 'பயனற்ற பிள்ளை' என்றனர்.

மதுரை வாழ்க்கை

இஃதுணர்ந்த அண்ணலார் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டனர். மதுரை மாநகர் சென்று, வைகை நீராடி, அங்கயற்கண்ணம்மையையும், ஆலவாய் அண்ணலையும் தரிசித்து அருள்பெற்றனர். சத்தியம், தர்மம் இவற்றிற் பிறழாது வாணிபம் நடத்தும் இசுலாமியச் செல்வர் ஒருவரது கடையொன்றில் கணக்கப்பிள்ளையாய் அமர்ந்தனர்.

திருமணம்

இவரது தந்தையாரும் உறவினரும் இவர் மதுரையில் இருப்பதறிந்து, வந்து கண்டு, இரெட்டியபட்டிக்கு வரும்படி அழைத்தனர். இவர் செல்ல மறுத்துவிட்டார். எட்டையபுரத்தில் பெண்பார்த்து, மாரியம்மை எனும் நங்கையை ,இவரது பெற்றோர் இவர்க்குத் திருமணம் செய்தனர்.

பூரணர்காட்சி

ஒருநாள் அதிகாலை, இவர்தம் வழக்கப்படி வைகையாற்றில் நீராடி, விநாயகர் சிந்தனையுடன் நதியின் தென்கரையில் வந்து கொண்டிருக்கையில், ஒரு பெருஞ்சோதியைக் கண்டு உள்ளம் மிக உருகி, ஓடிவருகையில், அந்த சோதியில் ஒரு விநாயகர் உருவைக்கண்டு தழுவிக்கொண்டு, தம் வசமிழந்தனர். இவர் கண்விழித்துப் பார்க்கையில், தம் கழுத்தில் ஒரு மலர்மாலை இருப்பதையும், தமக்குக் காட்சியளித்த விநாயகர் ஒரு கற்சிலை யாக மாறி எதிரில் திகழ்வதையும் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, அருகில் இன்வேம்போடு திகழும் அரச மரத்தடியில் அம்மூர்த்தியை

எழுந்தருளச் செய்து, 'பரிபூர்ண விநாயகர்' எனத் திருப்பெயர்சூட்டி, வைகைநீராட்டி, நறுமலர் சார்த்தி, அருட்பாடல்பாடி இறைஞ்சி வழிபாடாற்றினர்.

இது கண்டு வியந்த மக்கள் திரண்டு வந்து சேவித்து, அண்ணலிடம் திருநீறு பெற்று, பிணி தீர்ந்து, குறைதவிர்ந்து நலம் பெறலாயினர். நாளுக்கு நாள் கூட்டம் பெருகிவந்தது. மதுரை மக்கள் இவரை 'இரெட்டியப் பட்டி சுவாமிகள்' எனப் போற்றலாயினர்.

பம்பாய் வாணிபம்

அங்காடியரின் விருப்பத்திற்கிணங்க, இவர் பம்பாய் சென்று கப்பல் வாணிபம் நடத்தினர். ஏராளமாகப் பொருள் திரண்டதெனினும், இவர் ஒரு • சிறிதும் பற்றின்றி அருள் வாழ் வாற்றி வந்தனர். கடையில் கணக்குகள் நிறையக் குவிந்து விட்டதால், அவற்றைக் கவனிக்க மீண்டும் இவர் மதுரை வரநேர்ந்தது.

அருந்தவ நாட்டம்

அண்ணலார் மதுரை வந்ததறிந்து, மக்கள் ஏராளமாகப் பெருகிச் சூழ்ந்து, குறையெலாம் தவிர்ந்து நிறைநலம் எய்தினர். இது கண்ட அண்ணலார் உள்ளம், எல்லா உயிரும் இம்மையில் நல் வாழ்வாற்றி, மறுமை இன்பமும் எய்தத்தக்க எளிய நெறி ஒன்றினை உலகுக்கு அருள வேண்டும் என்றும், அதற்கேற்ற வகையில் அருந்தவம் ஆற்றி, அருட்செல்வம் திரட்ட வேண்டும் என்றும், அதுவே பிறவி எடுத்ததின் பயனாகும் என்றும், தீர்மானத்துக்கு வந்தது.

வெளிச் செயல்களை ஒவ்வொன்றாய் ஒடுக்கி, கடையின் திண்ணையிலேயே சுவாமிகள் அமர்ந்தனர். மவுனம் பூண்டார்; உண்ணாது உறைந்தனர்; தவநிலையில் ஆழ்ந்தனர்; இவரைக்காண அன்பர்திரள் பெருகியதால், வாணிபத்திற்கு இடையூறாக உள்ளதென இவரை வேறிடத்து அமர்த்த அங்காடியர்கருதலாயினர்.

பௌதிகக் குகைத்தவம்

இதனை உணர்ந்த சுவாமிகள், ஒருநாள் இரவில், யாரும் அறியாவண்ணம் மதுரைவிட்டுப் புறப்பட்டனர். திருச்செந்தூர் சென்று திருக்குற்றாலம் சேர்ந்தனர். சண்பகாதேவி அருவிக் கருகில் உள்ள குகை ஒன்றில் அமர்ந்து அருந்தவம் ஆற்றினர்.

ஓராண்டானதும் உடையவன்றன் அருளாணைப்படி, இரெட்டியப்பட்டி சேர்ந்து, தம் அன்னையர்க்குத் தொண்டு புரிந்தனர். அங்கும் ஜனத்திரள் பெருகி, திருநீறுபெற்று, தீதெலாம் நீங்கி, செம்மைபெறலாயினர்.

அவ்வாறு திரண்ட மக்களில் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அண்ணலார் அருள்நெறிகூறி, கடைப்பிடிக்கச் செய்து, தாம் பின்னர் உலகுக்கு வழங்க உள்ள அருட்சட்டத்திற்குக் கடைகால்போட்டு வைத்தனர். இடையிடையே பொதிகை சென்று அருந்தவம் பேணி வந்தனர்.

அன்னையார் அடக்கத்திற்குப்பின், சுவாமிகள் குற்றாலம் சென்று, பத்தாண்டு காலம் ஒப்பற்ற உயர் தவத்தில் தோய்ந்து திகழ்ந்தனர்.

இவரது கடுந்தவத்தைக் கண்ட பரிபூர்ணர், இவர் முன்தோன்றி, பல அருட்காட்சிகள் அருளி, விசுவரூபதரிசனம் தந்தனர். அதுகண்டு பேரானந்தமுற்ற அண்ணலார்; எல்லா உயிரும் இவ்வருட்காட்சிகாண வேண்டும்; பேரின்ப முத்தி பெற்றுய்யவேண்டும்; அதற்கேற்ற அருள் நெறியை வழங்கியருளல்வேண்டும்' எனவேண்டினார். அவ்வாறே பரிபூரணர் அருள் புரிந்தனர். அருட்சட்டம் பேணும் அனைவரையும் காத்தருள்வதாகப் பரிபூரணரிடம் உறுதிமொழி பெற்றபின், அண்ணலார் அருந்தவத்தை முடித்துக்கொண்டு, குகையை விட்டெழுந்து வெளியில் வந்தனர்.

திருவருட் சட்டம்

எல்லா இனத்தரும், எல்லா மதத்தினரும், எல்லா நாட்டினரும், எல்லா மொழியினரும் எல்லா வயதினரும், எல்லாக் காலத்திலும், கற்றார் கல்லார், செல்வர் வறிஞர் என்ற எவ்வகைப் பாகுபாடுமின்றி, எவ்வகைப் பொருட் செலவுமின்றி, எளிதிற் கையாண்டு, உடல் நலமும் உளநலமும் உயிர்நலமும் எய்தி, இம்மையில் இன்பவாழ்வாற்றி, முத்திப்பேற்றையும் எய்தத்தக்க சர்வசமய சாரமான செந்நெறியை உலகப்பொது நெறியாக 'அருட் சட்டம்' எனும் பெயரால் வகுத்து வழங்கி, அரும் பெருந்துணையாய் அமைந்து அருளாட்சி புரிந்து வருகின்றனர், இரெட்டியப் பட்டி சுவாமிகள்.

அருட்சட்ட நெறி விதிகள்

1. நாள்தோறும் விடியல் 4 மணிக்குப் பச்சை நீரில் தலையும் நனைய நீராட வேண்டும்.

2. குடிக்கவோ, குளிக்கவோ, வெந்நீரைப் பயன்படுத்தலாகாது.

3. நீராடி முடிந்ததும், விநாயகர் கோயிலுக்குச் சென்று, மும்முறை வலம்வந்து மனமுருகி வழிபட்டு வணங்க வேண்டும். (எந்த மதத்தினராயினும் தத்தமக்குரிய வழக்கப்படி வழிபாடு செய்யலாம்). தண்ணீரில் திருநீறும் துளசியும் இட்டு உள்ளுக்குப் பருகவேண்டும்.

4. தெய்வம் ஒன்றே என்றுநம்பவேண்டும். எந்த மதத்தையும் நிந்தித்தல் கூடாது.

5. பஞ்சமாபாதகம் தவிர்க்க வேண்டும்.

6. நோய்வந்தால், மருந்து அருந்தாமல் மருத்துவரை நாடாமல், காலை மாலை இரு வேளையும் தண்ணீரில் மூழ்கி, திருநீறு தீர்த்தம் அருந்தி இறையருள் துணையாய் நலம் பெற வேண்டும்.

7. வாரத்திற்கு ஒருநாள் உணவைக் குறைத்துக்கொண்டு, விரதம் இருந்து பயில வேண்டும்.

8. வைத்தியம், சோதிடம், மாந்திரிகம் இவைகளை நம்பி ஏமாறாமல், 'கடவுளே கதி' என்று பூர்ண நம்பிக்கையுடன், தளராத உறுதியுடன் இருந்து, அருளாற்றலால் அனைத்து இடுக்கண்களையும் வென்று நற்பயன் பெற வேண்டும்.

9. தினந்தோறும் சிறிது நேரமாவது ஆண்டவர் அருள்நாடி அமைதியாய் அமர்ந்து நிட்டை புரியவேண்டும்.

10. எப்போதும் இறைவன் திருநாமத்தை மனனம் செய்தவண்ணம், உடல்பொருள் ஆவி அனைத்தையும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்து, அச்சமும் பற்றும் அணுவளவும் இன்றி, அருள்வாழ்வு வாழப்பழகுதல்வேண்டும்.

இவை சட்ட நெறியின் சுருக்கமாகும்.

இவ்வருள் நெறியை அரும்பெருந்தவப்பயனால் வகுத்தருளிய அண்ணலார் நாடெங்கும் சுற்றி, பக்குவம் சான்ற அடியவர்களை மணி மணியாகத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆட்கொண்டு அருள்பாலித்து, வினைதீர்த்து நலம் வழங்கி, மாபெருந்துணையாய்த் திகழ்ந்து, அருளாட்சி, புரிந்து வருகிறார். இன்றும் பல ஆயிரம் குடும்பங்கள் அருட்சட்டம் பேணி உயர்பயன்பெற்று விளங்குகின்றன.

குருபூசை மணிவிழா

கைம்மாறு ஒன்றும் கடுகளவும் எதிர்பாராமல், காசினிக்கு அருள்புரியும் கருணாமூர்த்தியாகிய அண்ணலார், தாம் அவதரித்த இடத்திலேயே 1923இல் மார்கழிமாதம் அனுடவிண்மீனில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ளனர். 10.1.83ல் 60வது குருபூசைமணிவிழா இரெட்டியபட்டியில் சிறப்பான முறையில் திருவருளால் நடைபெற்றது. அன்பர்கள் பலரும் சென்று சேவித்தும், அருட்சட்டச் செந்நெறியைக் கடைப்பிடித்தும், இம்மையின் பமும், முத்திப்பேறும் எய்திப் பிறவிப்பயன் பெற்று உய்வார்களாக!

காவிய இன்பம்

''வாழ்விற்குரிய இன்பத் துறைகளுள் காவிய இன்பமும் ஒன்று. அதைத் தலையாயது என்றும் கூறலாம். தமிழில் பாட்டு ஊறும் காப்பியங்கள் இல்லையோ? பலப்பல இருக்கின்றன. இயற்கை ஓவியம் பத்துப்பாட்டு; இயற்கை இன்பக்கலம் கலித்தொகை; இயற்கை வாழ்வில்லம் திருக்குறள்; இயற்கை இன்ப வாழ்வு நிலையங்கள் சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும்; இயற்கைத் தவம் சிந்தாமணி; இயற்கைப் பரிணாமம் கம்பராமாயணம்; இயற்கை அன்பு பெரியபுராணம்; இயற்கை இறையுறையுள் தேவார திருவாசகத் திருவாய்மொழிகள். இத் தமிழ்க் கருவூலங்களை உன்ன உன்ன உள்ளத்து எழும் இன்ப அன்பைச் சொல்லால் சொல்லல் இயலாது. அஃது அநுபவ நிகழ்ச்சியில் உறுவது. தமிழ் இன்பத்தினும் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகில் உண்டோ? 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்குங் காணோம்' எனவருஉந் தமிழை-தமிழ்ப் பாரதியை - நோக்குங்கள். தமிழ்க் காவியங்கள் படியுங்கள்; இன்பம் நுகருங்கள்.''

—திரு. வி. க.

++ ++ ++ ++ ++ ++ ++

பெரியபுராணமும் — சீர்திருத்தமும்

''பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதும் சாதிக் கொடுமை தாண்டவம்புரிந்த வேளையில், அக் கொடுமையைக் களைய, அக்கால நிலைக்கேற்ற வண்ணம், சீர்திருத்தம் செய்ய எழுந்த தமிழ்நூல் ஒன்று உண்டு. அதுவே பெரியபுராணம் என்பது. அது பதினெண் புராணங்களுள் சேர்ந்ததன்று. அந்நூலை ஆராயாமலே 'புராணம்' என்னும் சொல்லைக் கண்டோ கேட்டோ, அதையும் புராணக் குப்பையில் கலக்கின்றனர் சிலர். சாதிக் கொடுமை மிகுந்திருந்த வேளையில், எவ்வளவில் எம்முறையில் அக் கொடுமையைப் போக்கக் கால தேச வர்த்தமானம் இடந்தருமோ, அவ்வளவில் அம்முறையில், பெரியபுராணம் சீர்திருத்தம் செய்யப்புகுந்தது. அந்நூல் எழுந்த காலநிலை கருதியே, அந்நூலை ஆராய்தல் வேண்டும். பெரியபுராணத்தில் கலப்புமணம், உடனுண்ணல், பார்ப்பனர் அல்லாதாரைப் பார்ப்பனர் குருவாகக் கோடல், எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடம் கொண்டும் ஆண்டவனை வழிபடல், முதலிய பல சீர்திருத்தங்கள் நிலவுகின்றன. இவை இக் காலத்திற்கு வேண்டற்பாலன என்று யான் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இச் சீர்திருத்த முறைகளைக் கொண்டு இப்பொழுதும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்யலாம்.''

—திரு வி. க.

சென்னை புரசைவாக்கம் அருள்மிகு கங்காதரேசுவரர் திருக்கோயில் திருக்குட நீராட்டு விழாவில், திருப்பணிக் குழுத் தலைவர் திரு முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் உரை நிகழ்த்துதல்.

பதிவு எண். எம 7039

சென்னைப் புரசைவாக்கம் அருள்மிகு கங்காதரேசுவரர் திருக்கோயில் திருக்குடநீராட்டு விழாவில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன் அவர்கள், அருள்மொழியரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள், சமயபுரம் தவத்திரு இராமநாதசுவாமிகள் ஆகியோர் கலந்துகொள்ளுதல்.

வெளியிடுபவர் : ஆணையர், தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை, சென்னை-600 034.
ஆசிரியர் : ந. ரா. முருகவேள், எம்.ஏ.,எம்.ஓ.எல்.
அச்சிடுவோர் : தமிழரசு அச்சகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002.